

Nr 104 Czerwiec 2008

ISSN 1425-4344

życie uczelni

BIULETYN INFORMACYJNY POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ

Juwenalia 2008

63. rok Politechniki Łódzkiej

Uroczyste posiedzenie Senatu w 63. rocznicę powstania Politechniki Łódzkiej miało szczególny charakter, bowiem wiązało się z czterdziestoleciem współpracy z Nowogrodzkim Uniwersytem Państwowym imienia Jarosława Mądrego. (więcej str. 16)

Kilka miłych uroczystości

Na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Żywności odsłonięto tablicę pamiątkową poświęconą prof. Jadwidze Jakubowskiej. Goście zostali zaproszeni też do odremontowanej Biblioteki Chemii Spożywczej, a następnie do sąsiadującej z nią odnowionej Wydziałowej Pracowni Komputerowej. (więcej str. 21, 45, 47)

Warsztaty Urbanistyczne dla Dzieci i Młodzieży

Jedną z imprez tegorocznego Festiwalu Nauki, Techniki i Sztuki w Łodzi były Warsztaty Urbanistyczne dla Dzieci i Młodzieży. Warsztaty odbyły się w ramach Pikniku Naukowego zorganizowanego w łódzkiej Manufakturze w sobotę i niedzielę 26 i 27 kwietnia b.r. i były tłumnie odwiedzane. (więcej str. 25)

Wydarzenia

Stanisław Bielecki	4
Ireneusz Zbiciński	5
Rektorzy łódzkich uczelni	5
Piotr S. Szczepaniak	6
Krzysztof Stanisław Jóźwik	7
Wojciech Wolf	8
Nowi rektorzy	
uczelni technicznych	8
Bogdan Kruszyński	9
Najlepsi w konkursie	
o nagrodę ABB	9
Sławomir Wiak	10
Sukces informatyków	10
Piotr Paneth	11
Nagrody premiera	11
Ryszard Korycki	12
Stanisław Wysocki	12
Dariusz Gawin	13
Grzegorz W. Bąk	13
Stanisław Ledakowicz	14
Współpraca z Uniwersytem	
w Chicago	14
Ryszard Grądzki	15
Lepsze współdziałanie nauki	
i biznesu	15
63. rok Politechniki Łódzkiej ...	16
General Electric dla liderów ...	19
CONCERTO na Politechnice ...	20
Kilka miłych uroczystości	21
Niepełnosprawni w PŁ	22
Elektronicy z PŁ pomogą	
we wdrażaniu	23
Doświadczalna siłownia	
geotermalna	24
Warsztaty Urbanistyczne dla ...	25
Nagroda Miasta Łodzi	26
Transgraniczna energetyka	27
Dziewczyny na politechniki	28
Już po raz ósmy jesteśmy	
na Festiwalu	29
Pamięci prof. Wincentego	
Wojtkiewicza	30
Wynalazcy	
z Politechniki Łódzkiej	31
VI Konferencja Kolegium	
Prorektorów	32

Nauka

Rozwinięcie badań noblisty	33
Terapeutyczny potencjał soli ...	33
Prof. Wojciech Ambroziak	34
Prof. Bogusław Wojciech Król ...	34
Prof. Józef Kula	35
II Konkurs o rektorskie projekty	
Wybitna specjalistka	
w konstrukcjach	36
Stypendium	
w Północnej Karolinie	37
Trendy na rynku	
kart chipowych	38

Promieniowanie w akceleratorze	39
---	----

Konferencje

KRPUT w Politechnice Łódzkiej	39
O materiałach i przyrządach	40
Problemy ochrony środowiska	41
Techniki chromatograficzne	42

Kształcenie

PŁ w programie Symbian Academy	44
Zmodernizowana Pracownia Komputerowa	45
Wizyta w Danfoss	46
Umowa z Cybercom Group	46
Stara nazwa – nowa biblioteka	47
Nowe kierunki	48
Walki robotów	48
Pierwsi absolwenci energetyki	49
Nagrody za prace magisterskie	49

Studenci

Akademickie Targi Pracy	50
Gent – gratka nie tylko dla	51
Sprawdzian inżynierskich umiejętności	52
eTrip - alternatywna podróż	53
Sukces studenta elektroniki	55
Juwenalia 2008	56
Wybory Miss Politechniki Łódzkiej	57
Nowa Rada Studentów	58
Najlepsi w tańcu i aerobiku	58
Zagraniczne tournée orkiestry	59

Wspomnienie

Prof. dr hab. inż. Michał Jabłoński	60
Klub Seniora PŁ	61

Rozmaitości

Powstawanie, użycie i recykling	62
Srebrny medal siatkarek	62
Spotkania z ludźmi sztuki	63
Brąz tenisistek stołowych	64
Wywiad z	65
„Bibliotekarz inny niż myślisz”	66
W galeriach	66
Żeglarski wieczór szantowy	67
Złoto i brąz w przelajach	67

KRPUT w Politechnice Łódzkiej

Dziewiąte, a zarazem przedostatnie w kadencji 2005-2008 posiedzenie Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych odbyło się w Politechnice Łódzkiej w dniach 24-25 kwietnia 2008 r. Obrady rozpoczęły się od dyskusji nad proponowanym przez MNiSW projektem założeń reformy systemu nauki i reformy systemu szkolnictwa wyższego. (więcej str. 39)

Juwenalia 2008

Święto Studentów, czyli Juwenalia trwały od 26 maja, ale pełną parą ruszyły 30 maja. O godzinie 16.00 nastąpiło przekazanie studentom władzy nad Uczelnią. W tym roku zabawa odbywała się pod hasłem *Hej żeglarzu, hej piracie, Juwenalia w Łodzi macie*. (więcej str. 56)

Spotkania z ludźmi sztuki

Gośćmi wiosennej edycji Czwartkowego Forum Kultury w PŁ byli: znany aktor Jan Machulski, kompozytor Czesław Majewski, aktor i dziennikarz Maciej Orłoś oraz śpiewak operowy Wiesław Ochman. (więcej str. 63)

Wiosną tego roku Politechnika Łódzka wybrała władze na lata 2008-2012. Życie Uczelni przedstawia nowo wybranych: rektora, prorektorów i dziekanów. Wszystkich poprosiliśmy o odpowiedzi na te same pytania, które – oczywiście nie w pełni – przybliżą ich sylwetki naszym czytelnikom.

Rektor Politechniki Łódzkiej Stanisław Bielecki

Rok urodzenia: **1946**
Studia: **Wydział Chemii
Spożywczej PŁ, 1970**
Daty awansów zawodowych:
dr: **1978**
dr hab.: **1990**
prof.: **1999**
prof. zw.: **2002**

Dyscyplina naukowa: biochemia, biotechnologia przemysłowa.

Zainteresowania naukowe: biopolimery, molekularne i techniczne aspekty biosyntezy celulozy mikrobiologicznej, molekularna inżynieria enzymów, biosynteza enzymów, biokataliza w układach niekonwencjonalnych, enzymatyczna synteza oligosacharydów i polisacharydów, immobilizowane biokatalizatory.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: prorektor ds. nauki i rozwoju uczelni (2002-2008), prodziekan (1993-1996) i dziekan (1996-2002) Wydziału Chemii Spożywczej i Biotechnologii, dyrektor Instytutu Biochemii Technicznej (od 1998), **poza uczelnią:** przewodniczący

Komitetu Biotechnologii przy Prezydium PAN (od 2003), przewodniczący Komisji Biotechnologii przy Oddziale PAN w Łodzi (od 2003), członek Zarządu Głównego i przewodniczący Sekcji Biotechnologii Polskiego Towarzystwa Biochemicznego (1996-2001), koordynator Polskiej Platformy Technologicznej Biotechnologii (2004-2006), koordynator CZT *BioTechMed* Łódź (od 2004), współtwórca Polskiej Federacji Biotechnologii (2003), inicjator i koordynator Centrum Doskonałości Biotechnologia Przemysłowa (2004), członek: Zarządu Europejskiej Federacji Biotechnologii (2001-2005), zespołu przygotowującego projekt programu „Nauka, nowoczesne technologie i społeczeństwo informacyjne” na lata 2007-2013, Interdyscyplinarnego Zespołu do Spraw Rozwoju Biogospodarki MNiSW (2006-2008), Interdyscyplinarnego Zespołu do Spraw Infrastruktury Badawczej (2006-2009), Zespołu Interdyscyplinarnego do Spraw Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych (2007-2009), Zespołu Interdyscyplinarnego do spraw Projektów Rozwojowych z Inicjatywy Własnej Ministra (2007-2008), *Industrial Biotechnology Steering Group in The European Technology Platform for Sustainable Chemistry* (od 2005), *Advisory Group* dla Priorytetu 2 – 7. Programu Ramowego UE (od 2005).

Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji to umiędzynarodowienie Politechniki Łódzkiej i konkutowanie z uczelniami europejskimi, a także działania zapewniające szybki sukces

absolwentom naszej uczelni oraz zwiększenie roli badań naukowych. O tych wyzwaniach mówiłem w swoim programie i chciałbym, aby były one drogowskazami dalszego podnoszenia rangi Politechniki. Są one tym poważniejsze, gdy rozważymy nadchodzące zmiany w „otoczeniu” uczelni, takie jak niż demograficzny, osłabienie wzrostu gospodarczego, zmienność finansowania szkolnictwa wyższego, zmiany legislacyjne, a w samej uczelni możliwość wystąpienia luki pokoleniowej. Sprostanie przewidywanym wyzwaniom jest w dużej mierze zależne nie tylko od potencjału badawczego i edukacyjnego naszej uczelni, ale także od możliwości finansowych.

Nadchodzące lata to czas wzmożonej dyscypliny finansowej i wykazywania efektywności zainwestowanych środków z funduszy strukturalnych zgodnie z rezultatami zakładanymi przy składaniu projektów. Jest to niezbędny warunek rozliczenia dofinansowania z UE i zwolnienia zabezpieczeń udzielonych przez PŁ. Czekają nas więc także racjonalna gospodarka i zapewnianie we własnym zakresie, w jak największym stopniu, źródeł utrzymania uczelni i kadry. Ważne jest też zapewnienie udziału własnego w nowo podejmowanych projektach: inwestycyjnych, badawczych i edukacyjnych. Innymi słowy nie może być wydatków bez pokrycia w uzyskiwanych przychodach. Szczególną uwagę zwracam na sprawy finansowe, bo to one pozwalają realizować misję autonomicznej uczelni akademickiej.

Wielkim wyzwaniem będzie pobudzenie całej społeczności akademickiej do dyskusji i działań na rzecz opracowania strategii rozwoju dla krótko i długoterminowej perspektywy. W PŁ muszą zostać stworzone silne międzywydziałowe zespoły naukowe, nowe interdyscyplinarne centra badawcze i edukacyjne. Uważam, że trzeba też rozszerzyć ofertę programową dla cudzoziemców.

Najpilniejsza sprawa: O wyzwaniach w poszczególnych obszarach działania Uczelni, które jednocześnie określają zakresy odpowiedzialności prorektorów i kanclerza w nowej kadencji, wypowiedziałem się w moim programie wyborczym. W każdym z tych obszarów jest wiele pilnych zadań. W pierwszej kolejności zamierzam podjąć te z nich, które są najbardziej dojrzałe do realizacji. Sądzę, że będzie to: stworzenie listy nowoczesnych priorytetów badawczych i strategii stymulowania ich rozwoju, przygotowanie wieloletniego programu modernizacji infrastruktury Uczelni i koncepcji jego finansowania, opracowanie regulaminu i wdrożenie funduszu stypendialnego PŁ, elektroniczna obieg dokumentów w administracji.

Sądzę, że nowo wybrani prorektorzy oraz kanclerz mogą rozpocząć przygotowania do podjęcia tych zadań już dzisiaj, tak aby móc rozpocząć ich realizację już 1 września 2008 r.

Rodzina: żona Maria (mgr inż. chemii), córka Ewa (tłumaczka, absolwentka Wydziału Filologii Angielskiej UŁ, syn Piotr (genetyk, doktorant w Helmholtz Centre for Infection Research, Braunschweig), synowa Agata, zięć Paweł, wnuczka: Mikołaj – lat 5, Michalina – 5 miesięcy.

Wolny czas najchętniej spędzam w moim siedlisku wśród zieleni i śpiewających ptaków, bo cisza jaka tam gości sprzyja powstawaniu nowych pomysłów. Powinienem też znaleźć wolny czas na konieczną dla zdrowia dawkę sportu – musi mi się to udać.

Prorektor ds. nauki Ireneusz Zbiciński

Rok urodzenia: **1953**
 Studia: **Wydział Inżynierii Chemicznej Politechniki Łódzkiej, 1977**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1981**
 dr hab.: **1995** (Wydział Inżynierii Chemicznej i Procesowej, Politechnika Warszawska)
 prof. **2001**
 prof. zw.: **2004**

Dyscyplina naukowa: inżynieria chemiczna, inżynieria i ochrona środowiska.

Zainteresowania naukowe: wymiana ciepła i masy w układach dyspersyjnych, modelowanie CFD, LCA, inżynieria biomedyczna.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione na uczelni: kierownik Katedry Procesów Ciepłych i Dyfuzyjnych (od 2000), prodziekan Wydziału Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska (2002-2005), przewodniczący Senackiej Komisji Dydaktycznej (2002-2005), dyrektor Centrum Uniwersytetu Bałtyckiego w Polsce z siedzibą w PŁ (od 2000), prorektor ds. studenckich (2005-2008),

poza uczelnią: członek *Academic Advisory Board of the International Master's School of the Hogeschool Zeeland*, Holandia (od 2003).

Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji: utrzymanie wysokiej pozycji Politechniki Łódzkiej w kraju i zagranicą.

Najpilniejsza sprawa: wdrożenie skutecznego systemu motywującego pracowników do zdobywania stopni naukowych i funduszy na badania.

Rodzina: żona – lekarz, pracuje w NFZ, córka Małgosia, ukończyła studia w zakresie międzynarodowego prawa handlowego we Francji na Uniwersytecie Lyon3, pracuje i mieszka w Paryżu.

Wolny czas najbardziej lubię spędzać... aktywnie, spacerować z psem, góry i biegi na średnich dystansach, a w zimie narciarstwo biegowe.

Rektorzy łódzkich uczelni

W nowej kadencji 2008-2012 w łódzkich uczelniach państwowych nastąpiły zmiany we władzach w czterech szkołach wyższych. Od nowego roku akademickiego rektorem Politechniki Łódzkiej będzie prof. dr hab. inż. **Stanisław Bielecki**, Uniwersytetu Łódzkiego – prof. dr hab. **Włodzimierz Nykiel**, Uniwersytetu Medycznego – prof. dr hab. n.med. **Paweł Górski**, a Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej – dr hab. **Robert Gliński**.

Po raz drugi będą zarządzać uczelniami rektorzy dwóch uczelni artystycznych: Akademii Muzycznej – prof. **Antoni Wierzbicki**, a Akademii Sztuk Pięknych – prof. **Grzegorz Chojnacki**.

Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy z Gospodarką Piotr S. Szczepaniak

Rok urodzenia: **1953**
Studia: **Wydział Elektryczny PŁ, 1977**

Daty awansów zawodowych:
dr: **1982**

dr hab.: **1990**

(obie promocje uzyskane na
Wydziale Techniki Informatyki
Uniwersytetu Technicznego
w Dreźnie)

prof.: **2005**

prof. zw.: **2007**

Dyscyplina naukowa:
informatyka.

Zainteresowania naukowe:
obliczenia i systemy inteligentne;
systemy ekspertowe; analiza danych, obrazów i sygnałów; metody eksploracji internetu; diagnostyka techniczna i medyczna; teoria sterowania.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: zastępca dyrektora ds. dydaktyki (1990-1996) i dyrektor (1996-2003) w Instytucie Informatyki, członek Senatu PŁ (1996-1999; 2005-2008), dziekan Wydziału FTIMS (2005-2008),

poza uczelnią: Wiceprzewodniczący Kolegium Prorektorów ds. Nauki i Rozwoju publicznych szkół wyższych (2008-2012), członek Rady Naukowej Instytutu Badań Systemowych PAN, War-

szawa (od 1999), członek Komitetu Automatyki i Robotyki PAN, Senior Member w IEEE Computer Society; członek: IEEE Signal Processing Society, EUSFLAT – European Society for Fuzzy Logic and Technology, Zarządu Polskiego Towarzystwa Sieci Neuronowych (do 2008), Prezes Polskiego Towarzystwa Cybernetycznego, Odział w Łodzi.

W roku akademickim 2000/2001 uzyskał na Université d'Artois w Bethune (Francja) państwowy status *professeur invité* przyznawany przez tamtejsze ministerstwo edukacji, dzięki czemu rokrocznie był zapraszany, aby jako profesor prowadził wykłady dla studentów (w języku angielskim i niemieckim). Posiada doświadczenie w pracy na innych uczelniach krajowych i zagranicznych.

Realizował kilka grantów Unii Europejskiej (w Niemczech, Holandii, Włoszech, Hiszpanii i Wielkiej Brytanii) oraz jeden grant NATO. Granty KBN – kierownik lub wykonawca.

Edytor książek (Springer-Verlag). Autor lub współautor ponad 150 publikacji naukowych; wiele prac ukazało się w renomowanych wydawnictwach Springera, Kluwera, Wiley'a i IEEE Computer Society.

Współredaktor czasopisma *Journal of Applied Computer Science* (JACS); członek rad redakcyjnych kilku międzynarodowych czasopism naukowych:

- *Artificial Intelligence in Medicine* (Elsevier, lista filadelfijska);
- *System Analysis Modelling Simulation* – SAMS (Gordon and Breach Publ.);
- *Journal of Medical Information Technologies*;
- *International Journal of Intelligent Information and Database Systems* - IJIIDS.

Organizator cyklicznej międzynarodowej konferencji *System-*

Modelling-Control odbywającej się w Polsce oraz krążącej po różnych krajach świata *Atlantic Web Intelligence Conference* – AWIC i członek komitetów programowych wielu krajowych i zagranicznych konferencji naukowych.

Będąc w latach 1990–1996 zastępcą dyrektora ds. dydaktyki współtworzył pierwszy w Łodzi i regionie kierunek studiów „informatyka” i decydował o jego ostatecznej formie oraz późniejszym rozwoju i modyfikacjach; w roku 2004 kierunek uzyskał bezwątkową, pięcioletnią akredytację Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Uruchomił nowy kierunek studiów „logistyka” (2008) oraz dwa kierunki studiów w języku angielskim „Science & Technology” (2007) oraz „Information Technology” (2008).

W czasie obecnej kadencji dziekana wydział FTIMS uzyskał w 2006 roku prawo doktoryzowania w dyscyplinie informatyka.

Najważniejsze wyzwania w rozpoczynającej się kadencji: wynik finansowy Politechniki Łódzkiej; efektywne wykorzystywanie funduszy; kontynuacja rozwoju infrastruktury; harmonijny rozwój wydziałów; współpraca z instytucjami miasta i regionu oraz z gospodarką; integracja działań pracowników i studentów wokół zadań rozwoju ważnych dla nich i dla uczelni; pozycja PŁ w Polsce i w Europie.

Najpilniejsze sprawy wynikają z tych wyzwań.

Rodzina: żona i dwoje dzieci.

Wolny czas najbardziej lubi spędzać ... przy pracy naukowej. Hobby pozazawodowe – to oczywiście zależy od pory roku i okoliczności (urlop, czy tylko wolny dzień, albo wolny czas). Przykłady: górskie wędrówki, żeglarstwo; „Muzyka na Politechnice”, pływanie.

Prorektor ds. Kształcenia Krzysztof Stanisław Józwik

Rok urodzenia: **1962**
 Studia: **Wydział Mechaniczny PŁ, 1987**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1998**
 dr hab.: **2006**

Dyscyplina naukowa: eksploatacja i budowa maszyn.

Zainteresowania naukowe: inżynieria biomedyczna, biopomiary, sztuczne narządy, biomechanika płynów – szczególnie krwi, odnawialne źródła energii i urządzenia do ich przetwarzania, konstrukcja maszyn przepływowych.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: prodziekan ds. studenckich Wydziału Mechanicznego (2002-2008), pełnomocnik rektora ds. studentów obcokrajowców (1999-2008), członek Senatu (od 2005), pełnomocnik dziekana Wydziału Mechanicznego ds. Centrum Kształcenia Międzynarodowego (od 1999), dyrektor Instytutu Maszyn Przepływowych (od 2007).

poza uczelnią: członek Sekcji Kształcenia Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej PAN (od 2000), *Visiting Professor Coventry University*, Wielka Brytania (od 2006), członek Zarządu Łódzkiego Regionalnego Parku Nauko-

wo-Technologicznego (od 2007), współtwórca Klastera Zaawansowanych Technologii Energetycznych EKOENERGIA (2007).

Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji to zapewnienie wysokiej jakości kształcenia zgodnego z wymaganiami współczesnej europejskiej przestrzeni edukacyjnej, przywrócenie współdziałania wydziałów w celu pełnego wykorzystania ich potencjału i jak najlepszego kształcenia studentów. Niezwykle istotnym celem jest promocja kształcenia w Politechnice Łódzkiej – musimy wykorzystać jej wysoką pozycję w kraju, kontakty międzynarodowe, a szczególnie potencjał naukowy. Powinniśmy kierować naszą ofertą nie tylko do regionu łódzkiego, ale sięgać poza jego granice i poza granice Polski. Zapewni nam to kandydatów na studia o wyższym poziomie umiejętności i wiedzy, ciągłość rekrutacji i dodatkowe wpływy finansowe. Moim zdaniem niezwykle istotne jest zrozumienie podejścia do kształcenia jako procesu uczenia się, przekazywania umiejętności i kompetencji, a nie tylko wiedzy. Chciałbym, aby Politechnika Łódzka i jej absolwenci byli rozpoznawalni na rynku pracy w Polsce i Europie.

W poprzednich kadencjach wprowadzono w uczelni nowe inicjatywy w obszarze kształcenia przez całe życie (Uniwersytet Trzeciego Wieku, Liceum Politechniki Łódzkiej, Łódzki Uniwersytet Dziecięcy). Stanowi to ogromny sukces Politechniki, jako instytucji dbającej o całe społeczeństwo miasta i regionu. W nadchodzącej kadencji chciałbym rozwinąć nasze działania, tak aby *Life-Long Learning* było również wizytówką PŁ. W tym obszarze, ale również w nowym modelu kształcenia, należy położyć nacisk na rozpoznawanie i uznawanie wszystkich efektów kształcenia zdobytych

przez osoby w ich dotychczasowym życiu i pragnące się nadal rozwijać.

Najpilniejsza sprawa to wprowadzenie zmian w sposobie kształcenia i przejście do systemu bardziej elastycznego, umożliwiającego zindywidualizowanie ścieżki programowej, szczególnie dla najzdolniejszych studentów. Powinno to stanowić jeden z elementów nowej jakości kształcenia, która będzie priorytetem działań.

Istotne jest przygotowanie systemu rozliczeń usług dydaktycznych między wydziałami, aby wspierać współdziałanie i rozszerzać nasze możliwości.

Najłatwiejszym sposobem działania jest wymaganie od pracowników, aby efektywnie i dobrze kształcili. Jednocześnie jednak należy zapewniać im możliwości doskonalenia metodyki nauczania i ustanowić rzetelne metody oceny ich pracy, a także stworzyć system stymulowania i motywacji.

Rodzina: żona Katarzyna (mgr farmacji), trójka dzieci w wieku 5, 14 i 24 lata.

Wolny czas lubię spędzać z dobrą książką, a w okresie występowania grzybów – w lesie.

Uzupełnienie

Wśród członków Komitetów PAN jest także dr hab. **Weronika Wiśniewska**, prof. nadzw. Jest ona członkiem Komitetu Urbanistyki i Architektury PAN.

Prorektor ds. Studenckich Wojciech Wolf

Rok urodzenia: **1957**
 Studia: **Wydział Chemiczny PŁ, 1981**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1988**
 dr hab.: **2002**
 prof. nadzw. PŁ: **2006**

Dyscyplina naukowa: chemia, kry-
 stałochemia, ochrona środowiska.

Zainteresowania naukowe:
 krystalochemia związków orga-
 nicznych i metaloorganicznych,
 efekty energetyczne związane
 z występowaniem słabych oddzia-
 ływań niewiązujących w kryształach,
 wpływ efektów stereoelektrono-
 wych na konformację związków
 chemicznych zawierających polarne
 grupy funkcyjne, chemia wody,
 technologie oczyszczania ścieków.

**Ważniejsze funkcje organi-
 zacyjne pełnione w uczelni:** za-
 stępca dyrektora Instytutu Chemii
 Ogólnej i Ekologicznej (od 2001),
 prodziekan Wydziału Chemicznego
 (2005-2008)

poza uczelnią: członek Komite-
 tu Krystalografii PAN.

Staże zagraniczne: półrocz-
 ny pobyt badawczy w Labo-
 ratorium Krystalochemii Uni-
 wersytetu w Oksfordzie (Wlk.
 Brytania), roczne stypendium
 Fundacji im. Aleksandra von Hum-
 boldta przeznaczone na sfinanso-
 wanie pracy w laboratorium Pro-
 fesora Wolframa Saengera (Freie

Universität, Berlin) nad struktu-
 rą i funkcją biologiczną białek
 uczestniczących w replikacji DNA
 oraz mechanizmem inhibicji pro-
 teazy K. Prace te kontynuowałem
 następnie przez dwa kolejne lata
 w Laboratorium Badań Synchrono-
 tronowych w Daresbury (Wlk.
 Brytania).

Rodzina: żona – wykładowca
 w Centrum Dydaktycznym Na-
 uczania Matematyki i Fizyki Po-
 litechniki Łódzkiej, syn Michał
 studiuje prawo na Uniwersytecie
 Łódzkim

**Największe wyzwanie w roz-
 poczynającej się kadencji:** sku-
 teczna i partnerska współpraca
 ze studentami i organizacjami
 studenckimi. Wspieranie integracji
 studentów wszystkich wydziałów
 i stopni kształcenia.

Najpilniejsza sprawa: polep-
 szenie warunków mieszkaniowych
 w akademikach i poprawa stanu
 bezpieczeństwa na terenie Osiedla
 Akademickiego. Budowa Centrum
 Sportu PŁ.

Wolny czas spędzam w różny
 sposób. Zajmuję się działką, cho-
 dzę po górach, czytam książki hi-
 storyczne lub oglądam filmy.

Nowi rektorzy uczelni technicznych

Spośród 21 uczelni technicznych będących członkami KRPUT aż 13 będzie miało nowych rektorów, a w 8 władzę będą sprawować rektorzy wybrani ponownie na drugą kadencję. W latach 2008-2012 w uczelniach technicznych obowiązki rektora będą pełnić:

Akademia Górniczo-Hutnicza (b.z.)
 – prof. dr hab. inż. Antoni Tajduś
 Akademia Morska w Gdyni
 – prof. dr hab. inż. Romuald
 Cwilewicz
 Akademia Morska w Szczecinie
 – prof. dr hab. inż. Stanisław
 Gucma
 Akademia Techniczno-Humanistyczna
 – prof. dr hab. inż. Ryszard Barcik
 Politechnika Białostocka
 – prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko
 Politechnika Częstochowska
 – prof. dr hab. Maria
 Nowicka-Skowron
 Politechnika Gdańska
 – prof. dr hab. inż. Henryk
 Krawczyk

Politechnika Koszalińska (b.z.)
 – prof. dr hab. inż. Tomasz
 Krzyżyński
 Politechnika Krakowska
 – prof. dr hab. inż. Kazimierz Furtak
 Politechnika Lubelska
 – prof. dr hab. inż. Marek Opielak
 Politechnika Łódzka
 – prof. dr hab. inż. Stanisław
 Bielecki
 Politechnika Opolska (b.z.)
 – prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis
 Politechnika Poznańska (b.z.)
 – prof. dr hab. inż. Adam Hamrol
 Politechnika Radońska (b.z.)
 – prof. nazw.dr hab. inż. Mirosław
 Luft
 Politechnika Rzeszowska (b.z.)
 – prof. dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak

Politechnika Śląska
 – prof. dr hab. inż. Andrzej Karbownik
 Politechnika Świętokrzyska
 – prof. dr hab. inż. Stanisław
 Adamczak
 Politechnika Szczecińska (b.z.)
 – prof. dr hab. inż. Włodzimierz
 Kiernożycki
 Politechnika Warszawska (b.z.)
 – prof. dr hab. inż. Włodzimierz
 Kurnik
 Politechnika Wrocławska
 – prof. dr hab. inż. Tadeusz
 Więckowski
 Uniwersytet
 Technologiczno-Przyrodniczy
 – prof. ndzw. dr hab. Antoni
 Bukaluk

Dziekan Wydziału Mechanicznego Bogdan Kruszyński

Rok urodzenia: **1949**
 Studia: **Wydział Mechaniczny PŁ, 1972**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1980**
 dr hab.: **1992**
 prof.: **2002**
 prof. zw.: **2005**

Dyscyplina naukowa: budowa i eksploatacja maszyn.

Zainteresowania naukowe: obróbka skrawaniem, kształtowanie warstwy wierzchniej w procesach obróbkowych, siły i ciepło w procesie skrawania, technologia elementów uzębionych.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: kierownik Zakładu Obróbki Skrawaniem i Narzędzi (od 1993), dyrektor Instytutu Obrabiarek i Technologii Budowy Maszyn (od 2001), prodziekan ds. nauki (od 2002),

poza uczelnią członek korespondent CIRP – *International Academy for Production Engineering* (od 1999), od 2005 członek stały CIRP (*Fellow*), członek Sekcji Podstaw Technologii KBM PAN (od 2001), członek SIMP (od 1972), *visiting professor* w *Tohoku Gakuin University*, Sendai, Japonia (1999/2000).

Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji: uzyskanie I kategorii Wydziału w ocenie parametrycznej, zapewnienie stabilnej sytuacji finansowej jednostek Wydziału umożliwiającej ich rozwój naukowy, zapewnienie pełnego, dobrego naboru studentów w warunkach niżu demograficznego.

Najpilniejsza sprawa to znalezienie nowej lokalizacji dla laboratoriów znajdujących się w budynku szedowym.

Rodzina: żona Ewa, córka Magdalena, wnuk Aleksander.

Wolny czas najbardziej lubi spędzać pracując w swoim ogrodzie.

Już po raz piąty rozstrzygnięty został Konkurs o Nagrodę ABB Edycja 2007/2008 obejmujący najlepsze prace doktorskie, magisterskie i inżynierskie z dziedzin związanych z działalnością ABB.

Najlepsi w konkursie o nagrodę ABB

Konkurs obejmuje obronione prace dotyczące takich dziedzin jak: elektroenergetyka, automatyka i diagnostyka przemysłowa, energoelektronika, inżynieria i zarządzanie procesami wytwarzania, zaawansowane technologie i systemy inżynierskie, technologie i systemy informatyczne, nanotechnologia i inżynieria materiałowa w zastosowaniach przemysłowych.

Fundatorem nagród jest Dyrektor Centrum Badawczego ABB z Krakowa oraz Prezes Zarządu ABB Sp. z o.o.

Do konkursu przystąpili absolwenci z 28 uczelni z całego kraju. Najwięcej prac nadesłano z Warszawy, Krakowa, Szczecina oraz Poznania i Wrocławia.

Konkurs składał się z dwóch etapów. W pierwszym, który zakończył się w połowie listopada 2007 r. należało nadesłać streszczenie pracy wskazujące na jej

oryginalny i innowacyjny charakter. Do drugiego etapu zostało zakwalifikowanych 50 prac. Konkurs został rozstrzygnięty 8 maja 2008 r. Uroczysty finał odbył się w Centrum Badawczym ABB w Krakowie.

Jury konkursu za najlepszą uznało pracę absolwenta Politechniki Śląskiej mgr. Leszka Urbańczyka, który otrzymał nagrodę główną. Tradycyjnie przyznano też dwa równorzędne wyróżnienia. Jedno z nich trafiło do **dr. inż. Piotra Pietrzaka z Wydziału Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki Politechniki Łódzkiej** za pracę doktorską *Aplikacja akcelerometrów mikromaszynowych do badań wiibracji w systemach oceny stanu technicznego dużych maszyn wirujących*. Drugie wyróżnienie przyznano dr. inż. Dariuszowi Borkowskiemu z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

■ Ewa Chojnacka

Dziekan Wydziału Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki

Sławomir Wiak

Rok urodzenia: **1948**
 Studia: **Wydział Elektryczny PŁ, 1973**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1979**
 hab.: **1990**
 prof.: **2002**
 prof. zw.: **2005**

Dyscyplina naukowa: informatyka, elektrotechnika.

Zainteresowania naukowe: komputerowo wspomagane projektowanie, modelowanie i symulacja komputerowa, inżynieria oprogramowania, bazy danych i systemy ekspertowe, elektrodynamika techniczna.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: zastępca dyrektora ds. kształcenia (do 30.9.2007 r.) i dyrektor Instytutu Mechatroniki i Systemów Informatycznych, członek Wydziałowej Komisji Dydaktycznej, pełnomocnik rektora ds. współpracy z Uniwersytetem w Pawii oraz Collegio Boromeo, Rzecznik Dyscyplinarny PŁ dla nauczycieli akademickich, kierownik studiów podyplomowych: „Współczesne Systemy Informatyczne” i „Systemy Mechatroniczne”, przewodniczący Komisji Programowej dla kierunku informatyka na Wydziale,

poza uczelnią: członek: IEEE, ICS (*International Compumag Society*, UK – członek-założyciel-1997), ICS IEEE (*International Computer Society*), Polskiego Towarzystwa Zastosowań Elektromagnetyzmu,

Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, SEP, Rady Fundacji Śniadeckich. *Visiting Professor*. Uniwersytet w Pawii, Włochy i Uniwersytet d'Artois, Bethune, Francja. Członek kilkunastu Komitetów Naukowych międzynarodowych konferencji, członek Editorial Board *Conference on Electromagnetic Field Computation* oraz *International Journal for Electrical Engineering in Transportation* (Université de Technologie Belfort-Montbéliard, Francja).

Największe wyzwania w rozpoczynającej się kadencji: rozbudowa infrastruktury Wydziału, w tym infrastruktury informatycznej.

Najpilniejsza sprawa: uzyskanie praw do nadawania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie informatyka, wdrożenie jednolitego systemu informatycznego obsługi studenta.

Rodzina: żona mgr inż. Krysztyna Klimaszewska-Wiak, dyrektor Zespołu Przemysłu Lekkiego w Polskim Komitecie Normalizacyjnym.

Hobby: narciarstwo alpejskie, żeglarstwo, architektura średniowiecza, malarstwo i podróże.

Imagine Cup to największy konkurs technologiczny organizowany dla studentów z całego świata przez firmę Microsoft.

Sukces informatyków z Politechniki Łódzkiej

Do krajowego finału zakwalifikowało się 10 drużyn z całej Polski, w tym 4 z Politechniki Poznańskiej, 2 z Politechniki Łódzkiej oraz po jednym zespole z Politechniki Śląskiej, Politechniki Białostockiej, Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Uniwersytetu Warszawskiego.

Zespół FTeamS reprezentujący Wydział Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej PŁ (FTIMS) odniósł duży sukces i zajął 3 miejsce. W składzie zespołu są: Jarosław Andrzejczak, Grzegorz Glonek, Dariusz Krukowski, Jacek Pintera, Krzysztof Szokal-Egird, a jego opiekunem jest mgr inż. Jarosław Koszuck.

Temat tegorocznej edycji Imagine Cup to: „Wyobraź sobie świat, w którym technologia pomaga chronić środowisko”. Konkurs promuje młode talenty z dziedziny IT łącząc umiejętności techniczne z kreatywnym podejściem do promocji produktu. Jury konkursowe złożone z przedstawicieli najważniejszych firm branży IT w Polsce podkreślało wysoki poziom propozycji konkursowych. Aplikacje były oceniane pod kątem innowacyjności, funkcjonalności oraz wpływu, jaki mogą wywrzeć na jakość życia społeczeństwa.

Do ścisłego finału konkursu dostała się również drużyna IMSI składzie: Dominik Jeske, Maciej Krasuski, Kacper Pabjańczyk, Rafał Stryjek, której opiekunem jest prof. zw. dr hab. inż. Sławomir Wiak, reprezentująca Wydział Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki. Łódzcy studenci zajęli 6 miejsce.

Więcej o konkursie Imagine Cup i projekcie w artykule studentów FTIMS na stronie 53.

■ Ewa Chojnacka

Dziekan Wydziału Chemicznego Piotr Paneth

Rok urodzenia: **1952**
 Studia: **Wydział Chemiczny, 1976**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1983**
 dr hab.: **1989**
 prof.: **1996**
 prof. zw.: **2000**

Dyscyplina naukowa: chemia fizyczna i teoretyczna,
Zainteresowania naukowe: badanie mechanizmów reakcji chemicznych i biochemicznych za pomocą efektów izotopowych i modelowania molekularnego.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: prodziekan ds. studenckich (1993-1996), przewodniczący Wydziałowej i członek Uczelnianej

Komisji Rekrutacyjnej (1993-1996), przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów (1996-2005), wiceprzewodniczący Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej (1997), wicedyrektor Międzyresortowego Instytutu Techniki Radiacyjnej (2003-2004), członek Komisji Dyscyplinarnej Odwoławczej dla Studentów (2005-2008),

poza uczelnią: członek Komisji Współdziałania Nauk Chemiczno-Biologiczno-Medycznych przy Łódzkim Oddziale PAN (od 1994), członek Zarządu (1998-2001) i przewodniczący (2004-2006) Oddziału Łódzkiego Polskiego Towarzystwa Chemicznego, koordynator Programów Technologii Chemicznej Grupy Uczelni Technicznych Rady Głównej MEN (1995-1997), kierownik Katedry Sieci Komputerowych, WSHE (1999-2002), członek (2001-2006) i wiceprzewodniczący (od 2007) Rady Naukowej *Wiadomości Chemicznych*, redaktor *Central European Journal of Chemistry* (od 2003), doradca Naukowy FQS-Poland, grupa Fujitsu (od 2004).

Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji to budowa nowego gmachu Wydziału Chemicznego.

Najpilniejsza sprawa to zwiększenie liczby studentów i doktorantów.

Rodzina: żonaty, córka jedynaczka.

Wolny czas najbardziej lubię spędzać grając w siatkówkę.

Nagrody premiera

Ponad 40 naukowców odebrało 18 marca 2008 r. nagrody premiera za działalność naukową i naukowo-techniczną. Uroczystość odbyła się w Dużej Sali Seminaryjnej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. W krótkim przemówieniu premier Donald Tusk podkreślił, że dalszy rozwój gospodarczy Polski i jej pozycja na arenie międzynarodowej będą zależały głównie od poziomu polskiej nauki i stopnia wykształcenia obywateli.

Na konkurs napłynęło 205 wniosków. Premier przyznał nagrody za wybitny dorobek naukowy, za wybitne osiągnięcia naukowe, za rozprawy habilitacyjne, za rozprawy doktorskie oraz za wybitne krajowe osiągnięcia naukowo-techniczne. Wśród wyróżnionych z całej Polski znaleźli się pracownicy Politechniki Łódzkiej. Premier nagroził prace doktorskie: **dr Dariusza Makowskiego** z Wydziału Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki oraz **dr Agaty Trzęsowskiej** z Wydziału Chemicznego. Doceniono również zespół naukowców kierowany przez **prof. Jerzego Gębickiego**,

który otrzymał jedną z trzech nagród przyznanych za osiągnięcia naukowo-techniczne.

Na uroczystość rozdania nagród większość laureatów przybyła ze swoimi promotorami oraz rodzinami, które mogły być świadkiem tego miłego wydarzenia. *W czasie uroczystości bardzo licznie towarzyszyli nam dziennikarze – wspomina dr Dariusz Makowski. – Po ceremonii rozdania nagród zostaliśmy zaproszeni na wspólny poczęstunek. Był to czas na rozmowy z innymi laureatami oraz na zrobienie pamiątkowych zdjęć z Premierem.*

Przyglądając się liście nagrodzonych możemy zauważyć, że jest na niej najwięcej naukowców z Politechniki Łódzkiej i Politechniki Gdańskiej, która może pochwalić się takim samym dorobkiem. Z uczelni technicznych zdobyliśmy najwięcej nagród. Wśród nagrodzonych nie ma reprezentantów innych łódzkich uczelni.

O nagrodzonych pracach piszemy w dalszej części Życia Uczelni.

Dziekan Wydziału Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Ryszard Korycki

Rok urodzenia: **1958**
 Studia: **Wydział Mechaniczny PŁ, 1981**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1990**
 dr hab.: **2004**
 prof. PŁ: **2006**

Dyscyplina naukowa: włókiennictwo, mechanika.

Zainteresowania naukowe:

- modelowanie zjawisk, analiza wrażliwości, optymalizacja i identyfikacja konstrukcji z transportem ciepła, dyfuzją masy i sprzężonym przepływem masy i ciepła;

- dynamika, modelowanie zjawisk i obciążeń, wytrzymałość maszyn włókienniczych;
- obciążenia, wytrzymałość, zużycie przemysłowych hełmów ochronnych oraz sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości i uniemożliwiającego spadanie;
- problemy związane z normalizacją (głównie ochrony głowy, sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości).

Ważniejsze funkcje pełnione w uczelni: prodziekan ds. studenckich studiów dziennych (2003-2005),
poza uczelnią: przewodniczący normalizacyjnego Komitetu Technicznego nr 21 ds. Środków Ochrony Indywidualnej Pracowników (od 1997 r.); członek Sekcji Optymalizacji i Sterowania Komitetu Mechaniki PAN (od 2003 r.).

Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji: możliwie najbardziej harmonijny i pełny rozwój wszystkich kierunków kształcenia i nauki na Wydziale.

Najpilniejsza sprawa: zapewnienie naboru studentów w obecnym niżu demograficznym.

Rodzina: kawaler.

Wolny czas najbardziej lubi spędzać: zwiedzając zabytki historii i historii sztuki (ma Żółtą Honorową Odznakę PTTK), wędrując z plecakiem po Beskidach, czytając książki (głównie historia Polski), słuchając muzyki poważnej.

Dziekan Wydziału Biotechnologii i Nauk o Żywności Stanisław Wysocki

Rok urodzenia: **1945**
 Studia: **Wydział Matematyki Fizyki i Chemii UŁ, 1969**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1976**
 dr hab.: **1988**
 prof.: **2000**
 prof. zw.: **2007**

Dyscyplina naukowa: chemia fizyczna i teoretyczna.

Zainteresowania naukowe: biofizyka.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: prorektor (1999-2002), prodziekan (1990-1993) i (1993-1996) dziekan Wydziału Chemii Spożywczej i Biotechnologii, wieloletni członek Senatu PŁ, dyrektor Instytutu Podstaw Chemii Żywności,

poza uczelnią: członek Komitetu Chemii PAN (1996-1999), członek Rady Naukowej CLCh, członek Rady Naukowej Łódzkiego Parku Naukowo-Technologicznego, członek Komisji Etyki PAN, członek Komitetu Redakcyjnego *Polish Journal of Applied Pharmacy*.

Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji: awans Wydziału do I kategorii.

Najpilniejsza sprawa: rozwój kadry naukowej.

Rodzina: żona – Lidia, córka – Joanna, kot – Zoltan.

Wolny czas: praca na roli.

Dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Dariusz Gawin

Rok urodzenia: **1957**
 Studia: **Wydział Budowy Okrętów, Politechnika Gdańska, 1981**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1990**
 dr hab: **2001**
 prof. PŁ: **2003**

Dyscyplina naukowa: budownictwo, specjalność: fizyka budowli.

Zainteresowania naukowe: komputerowa chemo-higro-termo-mechanika materiałów porowatych, trwałość elementów budowlanych.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: prodziekan ds. współpracy z zagranicą i promocji (2003-2008),

poza uczelnią: przewodniczący Koła Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa na Politechnice Łódzkiej (1997-1999), wiceprzewodniczący Oddziału Łódzkiego Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (od 2005), członek Komitetów Redakcyjnych: *Building Research Journal* – kwartalnika wydawanego przez Słowacką Akademię Nauk (od 2007), *The Open Construction and Building Technology Journal* – czasopisma internetowego wydawanego przez Betham Science Publishers Limited (od 2008), *Architecture, Civil Engineering, Environment* – kwartalnika wydawanego przez Politechnikę Śląską w Gliwicach (od 2008).

Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji: internacjonalizacja dydaktyki i badań naukowych na Wydziale przy maksymalnym wykorzystaniu szans jakie daje członkostwo w Unii Europejskiej (programy ramowe, fundusze strukturalne).

Najpilniejsza sprawa: zakończenie remontu i modernizacji budynków Wydziału.

Rodzina: żona Ewa – pracuje w łódzkiej firmie deweloperskiej, dwoje dzieci: syn Maciej – ukończył studia z zakresu Ekonometrii i Informatyki na Uniwersytecie Łódzkim i pracuje w firmie z branży informatyczno-telekomunikacyjnej, córka Agata – jest studentką II roku Filologii Germańskiej na Uniwersytecie Łódzkim.

Wolny czas najbardziej lubi spędzać na długich spacerach, zwłaszcza nad morzem, oraz słuchając muzyki klasycznej.

Dziekan Wydziału Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej Grzegorz W. Bąk

Rok urodzenia: **1949**
 Studia: **Wydział Matematyczno-Fizyczno-Chemiczny Uniwersytetu Łódzkiego, 1972**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1979** dr hab: **1994** prof.: **2008**

Dyscyplina naukowa: fizyka.

Zainteresowania naukowe: fizyka ciała stałego, fizyka dielektryków.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: kierownik Zespołu Fizyki Dielektryków w Instytucie Fizyki PŁ od 1995 r., zastępca dyrektora Instytutu Fizyki PŁ ds. naukowych w latach 1997-2002, członek Senatu Politechniki Łódzkiej w kadencjach 1999-2002 i 2002-2005, prodziekan Wydziału FTIMS ds. naukowych w latach 2002-2005.

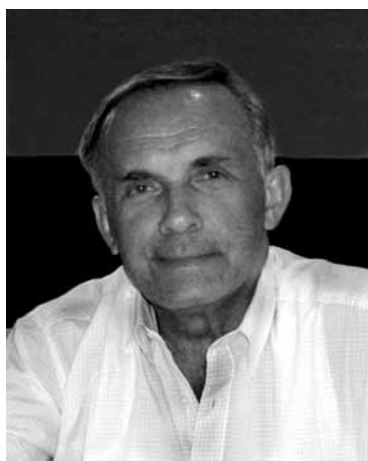
Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji to rozwój Wydziału prowadzący do podniesienia jego kategorii.

Najpilniejsza sprawa to zrozumienie intencji naszej Pani Minister.

Rodzina: żonaty, córka Ola.

Recepta na wolny czas: turystyka, brydż.

Dziekan Wydziału Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska Stanisław Ledakowicz

Rok urodzenia: **1950**
 Studia: **Wydział Chemiczny PŁ, 1973**

Daty awansów zawodowych:
 dr: **1980**
 dr hab.: **1988**
 prof.: **1994**
 prof. zw.: **1997**

Dyscyplina naukowa: inżynieria chemiczna, inżynieria środowiska, biotechnologia.

Zainteresowania naukowe: inżynieria biochemiczna.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: pełnomocnik rektora ds. ochrony środowiska od 1992, prodziekan ds. nauki (1997-2003),

poza uczelnią: sekretarz Komitetu Inżynierii Chemicznej i Procesowej PAN (2004-2008), od 2008 r. przewodniczący Komitetu, przewodniczący oddziału łódzkiego *Societas Humboldtiana Polonorum* (od 2004), członek Rady Naukowej Instytutu Włókiennictwa (1992-2004), członek Rady Naukowej Instytutu Nawozów Sztucznych w Puławach (od 2003), wiceprzewodniczący Rady Naukowej Instytutu Inżynierii Chemicznej PAN (od 2003), przewodniczący Polsko-Niemieckiej Sieci Naukowej w dziedzinach ochrony środowiska, bezpieczeństwa procesowego i technologii energetycznych INCREASE (1997-2004), prezydent Łużyckiej Akademii Nauk Przyrodniczych (od 1994), przedstawiciel

Polski w Sekcji Inżynierii Biochemicznej Europejskiej Federacji Biotechnologii (od 1995), członek Dyrektoriatu Międzynarodowego Stowarzyszenia Ozonowego IO₃A (od 2000), członek Rady Redakcyjnej *Bioprocess & Biosystem Engineering*, Springer (od 2001), członek Rady Redakcyjnej *Chemical & Process Engineering* (od 2008).

Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji: budowa hali technologicznej.

Najpilniejsza sprawa: uzyskanie praw nadawania stopnia dr hab. w inżynierii środowiska.

Rodzina: żona: dr inż. Jadwiga Sójka-Ledakowicz, zastępca dyrektora ds. naukowych Instytutu Włókiennictwa w Łodzi, starsza córka Anna Ledakowicz-Polak – lekarz, doktorantka Uniwersytetu Medycznego, młodsza córka Joanna studentka medycyny III rok.

Wolny czas najbardziej lubi spędzać grając w koszykówkę, a zimą uprawia biegi narciarskie. Zajmuje się też filatelią.

Współpraca z Uniwersytetem w Chicago

Wydział Biotechnologii i Nauk o Żywności od wielu lat współpracuje z różnymi ośrodkami naukowymi w Europie i w Stanach Zjednoczonych. Od kilku lat szczególnie owocna jest współpraca z *University of Virginia*. Dzięki współpracy z *University of Virginia* studenci Wydziału BiNOŻ mogą wykonywać prace magisterskie w obszarze biochemii strukturalnej na tym Uniwersytecie. Dwa lata temu, w 2006 r. do współpracy na podobnych zasadach przyłączył się Uniwersytet w Chicago. Dziekan Wydziału Biochemii i Biologii Molekularnej prof. Anthony Kossiakoff odpowiedzialny za współpracę z zagranicą tej uczelni poprowadził seminarium dla pracowników naszego wydziału, na którym przedstawił obszary potencjalnej współpracy naukowej. Już w 2007 r. na podstawie nawiązanej współpracy nieformalnej dwie studentki naszego wydziału otrzymały stypendia naukowe na wykonywanie pracy magisterskiej w *University of Chicago*.

Prace magisterskie naszych studentek: Ani Szymborskiej i Kasi Nowak dotyczą wprowadzania leków

antynowotworowych bezpośrednio do zmienionych chorobowo komórek. Proces ten opiera się na przyłączeniu leku do specyficznego białka, którego receptor błonowy wytwarzany jest w nadmiarze przez komórki nowotworowe. W ten sposób lek dostaje się selektywnie do komórek nowotworowych i nie oddziałuje ze zdrowymi tkankami. Promotorem obu prac magisterskich z ramienia naszej uczelni jest dr inż. Anna Bujacz z Pracowni Badań Strukturalnych Instytutu Biochemii Technicznej.

W marcu bieżącego roku dziekan Wydziału Biotechnologii i Nauk o Żywności prof. Jan Iciek oraz prof. Anthony Kossiakoff z *University of Chicago* podpisali formalną umowę o współpracy pomiędzy wydziałami. W jej ramach może następować wymiana studentów bądź pracowników naukowych obydwu wydziałów. Ta nowa współpraca naukowa daje szansę kolejnym naszym studentom, absolwentom i pracownikom na realizację bardzo ciekawych projektów naukowych na światowym poziomie.

■ Julia Gibka

Dziekan Wydziału Organizacji i Zarządzania

Ryszard Grądzki

Rok urodzenia: **1949**
 Studia: **Wydział Mechaniczny PŁ, 1974**
 Daty awansów zawodowych:
 dr: **1980**
 dr hab.: **1998**
 prof. PŁ: **2001**

Dyscyplina naukowa: wytrzymałość materiałów, statyka i stateczność konstrukcji, biomechanika.

Zainteresowania naukowe: logistyka, biomechanika stomatologiczna.

Ważniejsze funkcje organizacyjne pełnione w uczelni: prodziekan ds. nauki i rozwoju (2003-2008), kierownik Katedry Podstaw Techniki i Ekologii Przemysłowej (od 2005),

poza uczelnią: Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (od 1974), Zespół Sta-

teczności Konstrukcji Sekcji PKM KBM PAN (członek), Polskie Towarzystwo Biomechaniki (członek od 2006), Polskie Towarzystwo Ergonomiczne (członek zarządu oddział Łódź).

Największe wyzwanie w rozpoczynającej się kadencji: uzyskanie wyższej kategorii oraz pozytywnej oceny PKA dla kierunków studiów prowadzonych na Wydziale, promocja Wydziału poprzez atrakcyjny, nowoczesny, związany z regionem system kształcenia, szeroką ofertę studiów drugiego stopnia dla absolwentów studiów inżynierskich Politechniki Łódzkiej, modyfikacja programów i treści nauczania w celu utrzymania wysokiego poziomu absolwenta Wydziału OiZ, wdrażanie systemu motywacyjnego dla studentów i rankingu absolwentów (życiorysu zawodowego studenta) we współpracy z zainteresowanymi firmami.

Najpilniejsza sprawa: wspieranie w różnych formach rozwoju młodych pracowników w celu szybkiego uzyskania stopnia doktora habilitowanego, podnoszenie poziomu badań naukowych i rozwój kadry naukowej, pozyskanie funduszy na remont Pałacyku przy Piotrkowskiej.

Rodzina: żona Anna, mgr inż. włókiennik, od 26 lat współwłaścicielka firmy odzieżowej, córka Joanna – absolwentka UŁ kierunek zarządzanie i marketing, dyrektor francuskiej firmy logistycznej.

Wolny czas lubię spędzać na łonie natury, słuchając muzyki, ale również aktywnie, bardzo lubię grać w tenisa i siatkówkę, zimą uprawiam narciarstwo alpejskie.

W Łodzi powstał Klaster Zaawansowanych Technologii Przemysłu Włókienniczo-Odzieżowego

Lepsze współdziałanie nauki i biznesu

Pod koniec kwietnia (28.04.08) została podpisana w Łodzi umowa Klastra Zaawansowanych Technologii Przemysłu Włókienniczo-Odzieżowego. Jego powstanie zainicjowało pięć organizacji: Łódzka Izba Przemysłowo-Handlowa, Polska Izba Odzieżowo-Tekstylna, Izba Bawełny, Polski Związek Pracodawców Prywatnych Producentów Odzieży i Tkanin Lewiatan oraz Politechnika Łódzka.

Pierwsze spotkanie organizacyjno-wyborcze Klastra odbyło się 8 maja 2008 r. w rektoracie Politechniki Łódzkiej w sali Senatu. Na spotkaniu zaprezentowane zostały cele Klastra oraz wybrane zostały jego władze.

Inicjatorzy Klastra dostrzegają pilną konieczność rozwoju gospodarki opartej na wiedzy oraz możliwość stworzenia lepszych warunków do współdziałania

nauki i przemysłu w regionie łódzkim. Swoje cele będą realizować m.in. poprzez wdrażanie innowacyjnych rozwiązań technologicznych oraz kształcenie specjalistów w najnowszych technologiach dla firm włókienniczo-odzieżowych.

Do najważniejszych zadań Klastra w najbliższym czasie należy stworzenie platformy współpracy umożliwiającej efektywne połączenie i wykorzystanie istniejącego potencjału w przemyśle włókienniczo-odzieżowym, uczelniach, jednostkach naukowo-badawczych, instytucjach okołobiznesowych oraz władzach lokalnych i regionalnych. Inicjatorzy planują także odbudowę wizerunku przemysłu włókienniczo-odzieżowego jako przemysłu nowoczesnego „z przyszłością” oraz prowadzenie wspólnych działań promocyjnych w tym kierunku.

Uroczyste posiedzenie Senatu w rocznicę powstania Politechniki Łódzkiej miało szczególny charakter, bowiem wiązało się z czterdziestolecie współpracy z Nowgorodzkiem Uniwersytetem Państwowym imienia Jarosława Mądrego.

63. rok Politechniki Łódzkiej

Przemawia rektor prof. Jan Krysiński

foto:
Jacek Szabela

Uroczystość odbyła się 26 maja w audytorium im. A. Sołtana, które wypełniło się zaproszonymi gośćmi. Wśród nich szczególnie ciepło została powitana delegacja z Nowgorodzkiego Uniwersytetu Państwowego z jego rektorem prof. Anatolijem Gawrikowem na czele.

Historia współpracy z Nowgorodem

Rektor prof. Jan Krysiński zaczął swoje przemówienie od wspomnień historii czterdziestu lat współpracy z rosyjską uczelnią. Mówił w nim:

Nasza współpraca rozpoczęła się w 1968 r., po zawarciu przez Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego ZSRR i PRL porozumienia w sprawie bezdewizowej wymiany grup studentów obu krajów w formie praktyk produkcyjno-zapoznawczych. Porozumienie umożliwiło rektorom Politechniki Łódzkiej i ówczesnej Nowgorodzkiej Filii Leningradzkiego Instytutu Elektrotechnicznego podpisanie trzyletniej umowy o wymianie grup studentów. Ze względu na specyfikę nowgorodzkiej uczelni wymiana początkowo obejmowała Wydział Elektryczny Politechniki Łódzkiej, a organizację praktyk rektor powierzył Katedrze Automatyki. W wymianie brały udział 10-osobowe grupy, a miesięczny pobyt za granicą obejmował trzy tygodnie praktyki produkcyjno-zapoznawczej i jeden tydzień na realizację programu turystyczno-kulturalnego.

W wyniku zawieranych umów w latach 1968-1980 do Nowgorodu wyjeżdżały corocznie grupy studentów specjalności automatyka, zaś Politechnikę Łódzką odwiedzały grupy specjalności przyrządy półprzewodnikowe i radioelektronika. W okresie tym obie uczelnie wymieniły po 13 dziesięcioosobowych grup.

W latach 1981-1984, ze względu na sytuację polityczną w Polsce, wymiana została zawieszona. Wzno-

wienie współpracy nastąpiło w 1985 r. i stała się ona łatwiejsza, gdyż podpisanie kolejnej umowy nie wymagało już zgody odpowiednich ministerstw. W 1988 r. w wymianie uczestniczyły już dwie grupy z każdej strony. Byli to studenci specjalności automatyka oraz specjalności technologia budowy maszyn.

Poprzez wzajemne wizyty rektorów i dziekanów współpraca rozszerzyła się na kolejne wydziały, obejmując także działalność naukową. W 1994 r. w praktykach wymiennych uczestniczyły grupy składające się z 30 osób z każdej strony. Z Politechniki Łódzkiej byli to studenci automatyki i po raz pierwszy studenci architektury, którzy wyjechali do Nowgorodu na zająć plenerowe. W roku 1996 do współpracy dołączył Wydział Organizacji i Zarządzania naszej uczelni.

Podczas corocznego Święta Politechniki Łódzkiej w maju 2003 r. spotkałem się z wybranym na kolejną kadencję rektorem profesorem Anatolijem Gawrikowem. W trakcie uroczystości obaj z satysfakcją stwierdziliśmy, że współpraca naszych uczelni w ostatnich pięciu latach była bardzo owocna, a także wyraziliśmy gotowość rozszerzania form tej współpracy zarówno w zakresie kształcenia studentów, jak i w dziedzinie badań naukowych. Postanowiliśmy również włączać do współpracy organizacje zajmujące się życiem sportowym i kulturalnym studentów.

Dzień dzisiejszy i przyszłość

Obecne praktyki wakacyjne odbywają w uczelni partnera studenci trzech wydziałów Politechniki Łódzkiej: Mechanicznego; Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki; Organizacji i Zarządzania oraz studenci odpowiednich wydziałów Nowgorodzkiego Uniwersytetu Państwowego.

W latach 1968-2008 w praktykach oraz innych formach współpracy uczestniczyło po około 800 osób z każdej strony.

Doświadczenia Politechniki Łódzkiej we wdrażaniu Deklaracji Bolońskiej, szczególnie dwustopniowego systemu studiów oraz systemu akumulacji i transferu punktów, zaowocowały zaproszeniem przedstawiciela Politechniki Łódzkiej do udziału w pracach nad projektem Tempus-Tacis. Celem projektu kierowanego przez Uniwersytet w Paderborn (Niemcy) było wprowadzenie w Nowgorodzkiem Uniwersytecie Państwowym systemu studiów dwustopniowych.

Podczas konferencji podsumowującej rezultaty osiągnięte w ramach projektu Tempus zebrani zdecydowali, że należy przygotować aplikację dotyczącą udziału w projekcie Erasmus Mundus External Cooperation Window, którego koordynatorem będzie Politechnika Łódzka. Do składu konsorcjum zgłosiły

swój udział, poza Politechniką Łódzką: Nowgorodzki Uniwersytet Państwowy, Uniwersytet Paderborn, Uniwersytet Ekonomiczny w Wiedniu, dziewięć uczelni rosyjskich, których przedstawiciele uczestniczyli w konferencji, a także uniwersytety z Francji, Łotwy, Norwegii, Rumunii, Szwecji.

Wyrazem obustronnej wysokiej oceny naszej współpracy, a także wielu serdecznych więzi, są obchody 40-lecia, organizowane w obu partnerskich uczelniach.

W dniach 13-17 maja wraz z 10-osobową delegacją przebywałem w Nowgorodzie uczestnicząc w obchodach jubileuszowych naszej współpracy.

Rektor Nowgorodzkiego Uniwersytetu Państwowego prof. A. Gawrikow i rektor PŁ prof. Jan Krysiński

foto:
Jacek Szabela

Podziękowania

Dziś gościmy u nas liczne grono przyjaciół z Nowgorodu. Panu rektorowi Nowgorodzkiego Uniwersytetu Państwowego, profesorowi Anatolijowi Gawrikowowi oraz wszystkim gościom, których już imiennie witałem, składam serdeczne, gorące podziękowania za zaszczycenie i uświetnienie naszej uroczystości. Chciałbym także podziękować Panu Rektorowi Gawrikowowi, całemu kierownictwu Nowgorodzkiego Uniwersytetu Państwowego i wszystkim jego pracownikom oraz byłym pracownikom zaangażowanym we współpracę naszych uczelni na przestrzeni minionych 40 lat za ich trud w utrzymywaniu i rozwoju współpracy między naszymi uczelniami.

Dzieje naszej współpracy, jej efekty merytoryczne, kontakty międzyludzkie i powstałe przyjaźnie zostały pięknie przedstawione w okolicznościowym wydawnictwie, za co dziękuję doktorowi Aleksandrowi Pyciowi i współautorom. Doktorowi Pyciowi dziękuję jednak nade wszystko za cały 40-letni trud organizacyjny związany ze współpracą obu uczelni.

Osiągnięcia i wydarzenia w minionym roku

W dalszej części przemówienia rektor prof. Krysiński przywołał wydarzenia z minionych dwunastu miesięcy. Wśród osiągnięć inwestycyjnych wymienił:

- modernizację laboratorium analityki cukrowniczej na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Żywności. Jest to jedyna tego typu placówka w Polsce, mogąca w pełni konkurować z laboratoriami zagranicznymi i uczestniczyć w międzynarodowych programach badawczych.
 - zakończenie prac budowlanych związanych z adaptacją hali technologicznej na Ośrodek Badań Mikroelektroniki i Technik Informatycznych. Inwestycję realizuje Katedra Mikroelektroniki i Technik Informatycznych na Wydziale Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki. Otwarcie w pełni wyposażonego budynku ma nastąpić we wrześniu bieżącego roku.
 - dobiega końca kompleksowa termomodernizacja sześciu budynków Wydziału Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki, połączona z modernizacją instalacji centralnego ogrzewania w tych obiektach. Zakończono modernizację budynku przy Alei Politechniki. Modernizacja budynków przy ulicy Stefanowskiego będzie zakończona przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego.
 - zakończono przebudowę i adaptację starych, pofabrycznych obiektów Instytutu Maszyn Przepływowych na laboratoria i instalacje do badań eksperymentalnych technologii wykorzystania i przetwarzania energii pozyskiwanej ze źródeł odnawialnych. W trzykondygnacyjnym budynku znajduje się hala na pilotażową doświadczalną siłownię geotermalną, sterownia siłowni, specjalistyczne laboratoria energii odnawialnej, sala seminaryjna i pracownie. Otwarcie obiektu nastąpiło przed uroczystym posiedzeniem Senatu.
 - na Wydziale Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska zakończono przebudowę od lat nie wykorzystywanego budynku gospodarczego. W nowym obiekcie powstaną nowoczesne laboratoria inżynierii środowiska i biotechnologii środowiskowej.
- Nawiązując do działań w ramach szeroko pojętej misji szkoły wyższej, obejmującej oświatę i kulturę prof. Jan Krysiński wspominał o Liceum PŁ. *Zbliża się koniec pierwszego roku istnienia Publicznego Liceum Ogólnokształcącego Politechniki Łódzkiej. Wkrótce poznamy wyniki nauczania określone ocenami na świadectwach, ale już dzisiaj można dobrze ocenić aktywność życia szkolnego. Uczniowie naszego liceum brali udział w jedenastu różnych konkursach: językowych, historycznym, matematycznym, fizycznym, ekonomicznym, sportowych; uzyskiwali dobre wyniki. Liceum zorganizowało cztery konferencje o tematyce: zdrowie, ekologia, tolerancja, przedmioty ścisłe w szkole.*
- Prognozy rekrutacyjne na kolejny rok szkolny są dobre. Łódzka prasa podała, że wśród liceów Łodzi i województwa Liceum Politechniki jest na drugim miejscu pod względem liczby kandydatów z pierwszego wyboru.*

Kolejną inicjatywą, która cieszy się ogromnym powodzeniem jest Uniwersytet Trzeciego Wieku. *Rosnące nim zainteresowanie spowodowało, że uruchomiśmy zajęcia „filialne” w Konstancynie – dla ponad*

63. rok Politechniki Łódzkiej

► dokończenie ze str. 17

100 słuchaczy. O zaangażowaniu słuchaczy świadczy frekwencja na zajęciach, przekraczająca 90%.

Z dużym medialnym echem Politechnika Łódzka uruchomiła Łódzki Uniwersytet Dziecięcy. W przemówieniu rektor podkreślił – Zgłosiło się ponad 1000 kandydatów. Mogliśmy utworzyć tylko dwie grupy po 280 dzieci. Uroczysta inauguracja odbyła się 1 marca bieżącego roku. Dotychczas odbyły się 4 wykłady. Współtwórcą i kierownikiem ŁUD-u jest mgr Anna Janicka. Dalsze słowa skierował do osób sceptycznych wobec tej inicjatywy - Chcę wyjaśnić, że ta forma zajęć dla dzieci zaczęła powstawać w 2002 roku w Niemczech, gdzie obecnie około 70 uczelni ma dziecięce uniwersytety. W Wiedniu są cztery takie uczelnie. W Polsce były dotychczas dwa dziecięce uniwersytety: w Krakowie i w Warszawie. Tam impuls wyszedł z Uniwersytetów: Jagiellońskiego i Warszawskiego. Nasz Łódzki Uniwersytet Dziecięcy jest więc trzecim w Polsce, a Politechnika Łódzka pierwszą uczelnią techniczną, która podjęła taką inicjatywę.

Prof. Krysiński przywołał też w przemówieniu kolejną formę działalności kulturalnej w Politechnice: Czwartkowe Forum Kultury, na którym gościmy w uczelni wybitne osobistości świata kultury. Spotkania prowadzi dr hab. Anna Jeremus-Lewandowska, gwiazda opery łódzkiej i pedagog Akademii Muzycznej w Warszawie.

Mówiąc o naszych osiągnięciach i działaniach rektor powiedział na zakończenie – odczuliśmy głęboką satysfakcję po ogłoszeniu wiosną tego roku rankingu szkół wyższych opracowanego przez dziennik „Rzeczpospolita” i miesięcznik „Perspektywy”. Wśród 99 uczelni akademickich Politechnika Łódzka znajduje się na 13. miejscu, w ubiegłym roku byliśmy na 17. miejscu. W gronie 23 uczelni technicznych znajdujemy się podobnie jak w ubiegłym roku na 4. pozycji, jednak zwiększyliśmy punktową przewagę nad znajdującą się za nami Politechniką Śląską.

Innym, cieszącym nas wyróżnieniem, jest dyplom „Newsweeka”, przyznany Politechnice jako najlepszej uczelni województwa łódzkiego.

Swoje wystąpienie rektor prof. Krysiński zakończył refleksją – Te wyróżnienia cieszą, ale są także nakazem, by dobrego miejsca nie stracić, a jeszcze lepiej – by je poprawić.

Ale to są wskazania już dla przyszłej ekipy kierowniczej uczelni, którą Państwu przedstawiam.

Jestem przekonany, że większość spośród tu obecnych wie, że w wyniku przeprowadzonych wyborów skład kierownictwa Politechniki Łódzkiej w kadencji 2008-2012 jest następujący: rektor – profesor Stanisław Bielecki, prorektorzy – profesor Ireneusz Zbiciński, profesor Piotr Szczepaniak, profesor nadzw. dr hab. Wojciech Wolf, dr hab. Krzysztof Jóźwik.

Szanowni Państwo!

Przedstawione przeze mnie osiągnięcia są wspólnym dziełem rzeszy pracowników, kierowników ka-

tedr i innych jednostek, dyrektorów instytutów, rad wydziałów, prodziekanów i dziekanów, członków Senatu, prorektorów – wspieranych przez służby i kierownictwo administracyjne.

Im wszystkim dziękuję za zaangażowanie i rzetelną pracę.

Uczestniczący w posiedzeniu Senatu Marszałek Województwa Włodzimierz Fisiak nie szczędził słów uznania za zaangażowanie w innowacyjne przedsięwzięcia, podkreślał aktywność w staraniach o unijne środki i – jak powiedział – osiągnięcia Politechniki to sukces i przykład dla innych. Podobne komplementy spotkały nas ze strony prof. A. Gawrikowa. Rektor rosyjskiej uczelni dziękował za trwającą przez długi czas współpracę, która pozwoliła między innymi rozwinąć kształcenie inżynierskie w Nowgorodzie, a także rozszerzyć kontakty Nowgorodzkiego Uniwersytetu Państwowego na inne kraje europejskie.

Odnaki, nagrody i dyplomy

Wielki wkład profesorów z Nowogrodzkiego Uniwersytetu Państwowego w rozwój współpracy z Politechniką Łódzką znalazł wysokie uznanie i po raz pierwszy w historii naszej uczelni Minister nadał Medal Komisji Edukacji Narodowej naszym zagranicznym partnerom. Medalem tym odznaczonych zostało sześciu profesorów z rosyjskiej uczelni.

Odnaka „Zasłużony dla Politechniki Łódzkiej” została wręczona 30 pracownikom uczelni i 20 osobom spoza PŁ, które w szczególny sposób przyczyniły się do jej rozwoju.

Kilku studentów i doktorantów otrzymało nagrody za prace magisterskie i doktorskie.

Nagrodę Stowarzyszenia Wychowanków PŁ dla najlepszego absolwenta w roku 2006/2007 otrzymała mgr inż. Kinga Biernacka, która ukończyła Wydział Biotechnologii i Nauk o Żywności. Promotorem jej pracy dyplomowej była prof. Zdzisława Libudzisz.

Tegoroczną laureatką nagrody im. Currana-Wernera dla najlepszego absolwenta Wydziału Mechanicz-

Na wystawie
fotografii
„Ziemia
Nowgorodzka”

foto: Jacek Szabela

nego została **mgr inż. Elżbieta Kuś**, która studiowała na kierunku *Mechanika i Budowa Maszyn* w języku angielskim w Centrum Kształcenia Międzynarodowego PŁ. Pracę dyplomową wykonała po opieką dr. inż. Jarosława Błaszczaka.

Nagroda Klubu 500-Łódź została przyznana **mgr. inż. Jarosławowi Liberskiemu** za pracę magisterską napisaną pod opieką dr. inż. Macieja Bieleckiego, uznaną przez Kapitułę Klubu 500-Łódź za najlepszą w roku akademickim 2006/2007 na Wydziale Organizacji i Zarządzania.

Po raz pierwszy została przyznana *Nagroda Crawforda – the Crawford Prize* za najlepszą w roku 2006/2007 pracę dyplomową napisaną w języku angielskim. Została ona ufundowana przez dr. Ronalda Crawforda z Uniwersytetu Strathclyde - doktora honoris causa PŁ - i jego żonę Evelyn, od ponad 40 lat związanych blisko z Politechniką Łódzką. Nagrodę tę otrzymał **mgr inż. Leszek Sienkiewicz** za pracę, której promotorem był prof. Andrzej Napieralski.

Polmos Żyrardów przyznał cztery nagrody dla doktorów Wydziału Biotechnologii i Nauk o Żywności. Otrzymali je: **dr inż. Maciej Balawejder** (promotor prof. Józef Kula), **dr inż. Joanna Biernasiak** (promotor prof. Zdzisława Libudzisz), **dr inż. Krzysztof Makowski** (promotor prof. Marianna Turkiewicz)

i **dr inż. Adriana Nowak** (promotor prof. Zdzisława Libudzisz).

Na uroczystości zostały wręczone 8 osobom dyplomy doktora habilitowanego oraz 137 osobom dyplomy doktora nauk technicznych, chemicznych, matematycznych, fizycznych i ekonomicznych.

Posiedzenie Senatu, transmitowane na żywo do sieci Internet przez Centrum Multimedialne PŁ, zakończyła pieśń *Gaudeamus* w wykonaniu Chóru Akademickiego PŁ pod dyktando Jerzego Rachubińskiego.

Tego samego dnia została otwarta wystawa fotografii *Ziemia Nowgorodzka*. Na licznych zdjęciach ukazane są krajobrazy i architektura, a także codzienne życie Rosjan i pamiątkowe zdjęcia z wizyt studentów i pracowników w Nowgorodzie i tamtejszym Uniwersytecie Państwowym. Autorem zdjęć jest mgr inż. Tomasz Pyć.

Wieczorem zaproszono gości na specjalny koncert z okazji 40-lecia współpracy Politechniki Łódzkiej z Nowgorodzkiem Uniwersytecie Państwowym. W programie *Pieśni i romanse rosyjskie* wystąpił Ziemowit Wojtczak (baryton), któremu na fortepianie akompaniowała Aleksandra Nawe. Koncert prowadził rektor prof. Jan Krysiński.

■ Ewa Chojnacka

Ceremonia wręczenia nagród 15 zwycięzcom jubileuszowej piątej edycji *Programu Stypendialnego dla Liderów (GE Foundation Scholar-Leaders Program)* odbyła się 21 kwietnia w Bibliotece Uniwersytetu Warszawskiego.

General Electric dla liderów

Laureaci z PŁ z rektorem
prof. J. Krysińskim

foto: arch.

O przyznaniu stypendium decyduje w imieniu *GE Foundation* niezależny międzynarodowy *Institute of International Education*. Mogą się o nie ubiegać studenci ekonomii, zarządzania, inżynierii i technologii z pięciu wybranych polskich uczelni: Politechniki Gdańskiej, Politechniki Łódzkiej, National Louis University w Nowym Sączu, Politechniki Warszawskiej i Politechniki Wrocławskiej. Spośród wszystkich aplikujących komisja wyłania najlepszą piątnastkę. Laureat otrzymuje roczne stypendium w wysokości 1000 Euro rocznie, wypłacane przez trzy lata. Ta kwota ma pomóc uzdolnionemu studentowi w budowaniu kariery zawodowej, dalszym rozwoju umiejętności i zdobywaniu doświadczeń, które w przyszłości pozwolą mu zostać liderem w swoim środowisku. Warto podkreślić, że ważnym elementem *Programu Stypendialnego dla Liderów* jest możliwość uczestnictwa w międzynarodowym letnim seminarium poświęconym rozwijaniu umiejętności zarządzania. Dodatkowo w czasie tak zwanego *Shadowing Day* stypendyści mają okazję zobaczyć z bliska na czym polega praca menedżera GE, co stanowi niezwykle cenne doświadczenie.

General Electric

► dokończenie ze str. 19

Program Stypendialny dla Liderów to pierwsza tak rozbudowana oferta naukowa dla studentów w Europie Środkowej. Po sukcesie pierwszej edycji programu na Węgrzech w 2002 roku, program wprowadzono także w Polsce (2003 r.), Czechach (2004 r.) i Rumunii (2006 r.). Od kilku lat „Życie Uczelni” ma przyjemność pisać o tym, że wśród stypendystów GE najwięcej jest studentów Politechniki Łódzkiej. Tak też stało się w tym roku – nasi studenci zdobyli aż 10 stypendiów! To prawdziwy rekord. Na uroczystości wręczenia nagród obecny był rektor PŁ prof. Jan Krysiński. Gdy zaczęto wyczytywać nazwiska, a przy nich nazwę *Politechnika Łódzka*, wyglądało to jak *never-ending story*. Gorąco zachęcamy do wzięcia udziału w przyszłorocznej edycji *GE Foundation Scholar-Leaders Program*. Naprawdę warto zdobywać dodatkowe umiejętności, a do tego zasilić skromną studencką kieszeń zupełnie przyzwoitym stypendium.

Dziwięciu naszych stypendystów studiuje w Centrum Kształcenia Międzynarodowego. Troje z nich to studenci specjalności *Telecommunications and Computer Science*: **Magda Bocheńska**, **Robert Borkowski**, **Aleksandra Chećko**. Trzech kolejnych studiuje *Computer Science*: **Piotr Dworzynski**, **Robert Rosiak**, **Grzegorz Słodkiewicz**. **Justyna Kowal** i **Anna Szypszak** to studentki *Business and Technology*. **Jacek Nagórski** jest na specjalności *Mechanical Engineering and Applied Computer Science*. Tę wspaniałą dziesiątkę uzupełnia **Tomasz Stachlewski** student informatyki z Wydziału Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej.

Cztery stypendia *GE Foundation* trafiły do Wrocławia, a po jednym do Gdańska, Nowego Sącza i Warszawy.

Wszystkim laureatom serdecznie gratulujemy i wierzymy w ich sukces w przyszłym zawodowym życiu.

■ Ewa Chojnacka

W sali widowiskowej PŁ odbył się 20 maja 2008 r. Dzień Informacyjny Inicjatywy CONCERTO. Konferencję zorganizował Krajowy Punkt Kontaktowy Programów Badawczych UE (KPK), Marszałek Województwa Łódzkiego oraz JM Rektor PŁ.

CONCERTO na Politechnice

Celem spotkania było przedstawienie najnowszego konkursu, ogłoszonego 29 kwietnia br. przez Komisję Europejską (KE), w ramach tematu *Energia* w 7. Programie Ramowym. W szczególności przedstawiono zakres tematyczny i zasady przygotowania projektów dotyczących inicjatywy CONCERTO, która wspiera restrukturyzację energetyki w społecznościach lokalnych. W ramach tej inicjatywy KE wspiera integrację działań na poziomie lokalnym, które mogą doprowadzić do powstania „wspólnot niskowęgłowych” mających za zadanie radykalne zmniejszenie zużycia energii i zastąpienie tradycyjnych źródeł energii przez źródła odnawialne.

Dyrektor
dr A. Siemaszko
i rektor
prof. J. Krysiński

foto: Jacek Szabela

W konferencji w roli prelegentów wystąpili przedstawiciele: KPK, Urzędu Marszałkowskiego, Bałtyckiego Klastra Eko-Energetycznego, firmy GE oraz reprezentanci społeczności lokalnych województwa łódzkiego.

Gościem specjalnym był Aleksandros Kotronaros przedstawiciel KE reprezentujący Dyрекcję Generalną ds. Transportu i Energii. Pan Kotronaros przybliżył tematykę CONCERTO oraz zachęcał do składania wniosków projektowych.

Przedstawiciel Urzędu Marszałkowskiego mówił o znaczeniu sektora energetycznego dla Województwa Łódzkiego. Dyrektor KPK dr Andrzej Siemaszko przedstawił stanowisko Polski wobec polityki klimatycznej UE, natomiast dr Andrzej Sławiński zajmujący się w KPK tematyką *Energia*, starał się pokazać jak przebiega proces wspierania potencjalnych beneficjentów w przygotowaniu związanych z nią projektów ramowych.

Przedstawicielka Instytutu Maszyn Przepływowych z Gdańska przedstawiła działania Bałtyckiego Klastra Eko-Energetycznego, którego członkiem jest właśnie gdański Instytut. Firma GE omówiła aspekty techniczno-ekonomiczne zastosowań energii odnawialnej i technologii zero-emisyjnych.

Przyszłość energii odnawialnej wskazano na przykładzie Skierniewic i wykorzystania energii geotermalnej w Uniejowie.

Szczegółowych informacji na temat 7. PR udziela Biuro Międzynarodowych Programów Naukowych PŁ, które pełni rolę lokalnego punktu kontaktowego.

■ Karolina Zwierzchowska

Na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Żywności 27 maja odbyło się

kilka miłych uroczystości

Pod tablicą
pamiątkową
prof. Jadwigi
Jakubowskiej
kwiaty składają
profesorowie:
J. Iciek,
S. Wysocki,
S. Bielecki
(z tyłu)

foto: Jacek Szabela

Do historii Wydziału i postaci, które ją tworzyły nawiązało odsłonięcie tablicy pamiątkowej poświęconej prof. Jadwidze Jakubowskiej, doktorowi honoris causa Politechniki Łódzkiej. Umieszczono ją w holu głównym, obok trzech innych tablic przypominających profesorów: Stanisława Zagrodzkiego, Edwarda Galasa i Józefa Górę. W uroczystości wzięli udział pracownicy Wydziału, goście z innych polskich uczelni oraz przedstawiciele zakładów przemysłowych, które wspólnie z Wydziałem ufundowały tablicę. Napis na niej głosi *Profesor Jadwiga Jakubowska, Doktor hc Politechniki Łódzkiej, Twórca polskiej szkoły mikrobiologii technicznej, kierownik Katedry Mikrobiologii Technicznej 1952-1970*. Sylwetkę prof. Jakubowskiej przedstawiła prof. Zdzisława Libudzisz – dyrektor Instytutu Technologii Fermentacji i Mikrobiologii, po czym wspólnie z rektorem prof. Janem Krysińskim dokonała odsłonięcia pamiątkowej tablicy.

Po tej wspomnieniowej części nastął czas by pochwalić się bieżącymi działaniami związanymi z poprawą infrastruktury wydziału. Goście zostali zaproszeni do odremontowanej Biblioteki Chemii Spożywczej, a następnie do sąsiadującej z nią odnowionej Wydziałowej Pracowni Komputerowej. Jak podkreślił dyrektor Biblioteki PŁ Błażej Feret jest to symboliczne połączenie elektroniki i klasycznej funkcji biblioteki.

Biblioteka Chemii Spożywczej w nowej aranżacji to jasne, funkcjonalne i przyjazne dla czytelników pomieszczenia, wyposażone na miarę biblioteki akademickiej XXI wieku. (więcej na ten temat na str. 47). Wydziałowa Pracownia Komputerowa w 2007 r. została także udostępniona Liceum Politechniki Łódzkiej. Przy tak dużej liczbie użytkowników i zróżnicowanym planie zajęć konieczne stało się usprawnienie działania pracowni i jej wyremontowanie. O historii

i zmianach tej jednostki wydziału można przeczytać na stronie 45.

Prof. dr Jadwiga Jakubowska, dr h.c. PŁ (1905-2001)

Prof. J. Jakubowska ukończyła w 1929 roku SGGW w Warszawie. W okresie okupacji działała w AK, pracując w Oddziale Czystych Kultur w Instytucie Przemysłu Fermentacyjnego w Skierniewicach. Po wojnie do 1947 roku pracowała w IPF, a następnie w Uniwersytecie Łódzkim i od 1952 w Politechnice Łódzkiej, gdzie zorganizowała Katedrę Mikrobiologii Technicznej.

Opublikowała ponad 200 prac, 2 książki i 2 skrypty, dotąd wykorzystywane w dydaktyce, ponad 130 referatów prezentowanych w kraju i zagranicą, jest współtwórcą 6 patentów. Treścią jej prac była fizjologia i metabolizm bakterii przemysłowych, podstawy mikrobiologii. Opracowała, dokonała korekty i wdrożeń wielu procesów przemysłu spożywczego, fermentacyjnego i farmaceutycznego.

Wspólnie z prof. E. Pijanowskim wykryła w 1935 roku nowy gatunek bakterii mlekowych, dotąd powszechnie stosowany. Uznane i wyróżnione zostały badania nad fermentacją itakonową wykonane dla Departamentu Rolnictwa USA.

Utworzona przez nią w Politechnice Łódzkiej Kolekcja Kultur jest rejestrowana w skali międzynarodowej.

Doktoryzowała się w 1952 roku, tytuł profesora uzyskała w 1967. Była promotorem 20 prac, w Jej zespole 8 osób uzyskało stopień dr hab., a 4 osoby – tytuł profesora. Ponad 80 osób kwalifikowała na stopnie i tytuły naukowe. Wypromowała 280 mgr inż. Wiele lat kierowała Kołem Naukowym na Wydziale.

Była członkiem Towarzystw Naukowych, trzech Komitetów PAN, Rad Naukowych m.in. Instytutu Przemysłu Fermentacyjnego, Instytutu Przemysłu Mleczarskiego, Instytutu Antybiotyków, Centrum Mikrobiologii i Wirusologii PAN. Reprezentowała Polskę w Międzynarodowej Komisji Drożdżowej, współpracowała aktywnie z zagranicą.

W 1990 roku Politechnika Łódzka nadała Jej tytuł doktora honoris causa. Za swą działalność była odznaczona Krzyżem Walecznych, wieloma odznaczeniami i nagrodami państwowymi, PAN, Brązowymi i Uczelni.

Szkoła Naukowa Profesor J. Jakubowskiej utworzona w Politechnice Łódzkiej nadal działa w Uczelni i innych ośrodkach akademickich Polski.

Była oddana sprawom mikrobiologii, młodzieży, swoim współpracownikom i środowisku naukowemu do ostatnich chwil życia. Pani Prof. dr Jadwiga Jakubowska, dr h.c. PŁ pozostaje wzorem działania nauczyciela akademickiego.

Politechnika Łódzka jest drugą w Polsce uczelnią techniczną, która podjęła się stworzenia systemowych rozwiązań dla studentów niepełnosprawnych i z początkiem kwietnia 2008 r. powołała Biuro ds. Osób Niepełnosprawnych

Niepełnosprawni w Politechnice Łódzkiej

W naszej uczelni studiuje około 180 osób niepełnosprawnych. Niepełnosprawność części z nich jest widoczna na pierwszy rzut oka – tak jest w przypadkach niesprawności narządu ruchu, poruszania się na wózku inwalidzkim, czy o kulach lub osób niewidomych. Jednak w większości przypadków niepełnosprawności nie można zauważyć od razu – tak jest np. u ludzi niedosłyszących, chorych na cukrzycę, epilepsję, choroby neurologiczne, czy zaburzenia psychiczne. Każda z tych osób zmagą się w życiu, a więc także w procesie studiowania, z różnymi barierami, które wynikają ze specyfiki choroby, na jaką cierpi. Bariery te wynikają często z otoczenia fizycznego, z nieodpowiednich do potrzeb niepełnosprawnych rozwiązań architektonicznych, niemożności przemieszczenia się do i z uczelni, czy z braku dostępu do specjalistycznego sprzętu, umożliwiającego np. robienie notatek w trakcie zajęć osobom niewidomym, czy z niesprawnymi kończynami górnymi. Zdecydowana większość tych barier leży po stronie psychologicznej, zarówno środowiska, jak i samej osoby niepełnosprawnej. Ci niepełnosprawni, którym udało się skończyć szkoły średnie, zwykle obawiają się kontynuowania edukacji. Często, mimo dużego potencjału intelektualnego, boją się, że nie poradzą sobie na studiach. Z drugiej strony, wykładowcy i administracja są zupełnie nieprzygotowani do przyjęcia osoby niepełnosprawnej ze wszystkim, co ta niepełnosprawność niesie, a obecność takich osób jest zawsze swojego rodzaju „problemem” na zajęciach i w toku studiów. Efekt jest taki, że czasem, mimo dobrych chęci i zaangażowania z obu stron, brak systemowych rozwiązań właściwie przekreśla szanse na studiowanie osób niepełnosprawnych.

Nasz system edukacyjny na wszystkich jego szczeblach nie jest jeszcze dostosowany do kształcenia osób niepełnosprawnych, przy czym, o ile na niższych szczeblach edukacji podjęto już pewne wysiłki w kierunku integracji, tak szkoły wyższe są jeszcze „w powijakach”, jeśli chodzi o systemowe rozwiązania.

Politechnika Łódzka jest drugą w Polsce uczelnią techniczną, która podjęła to wyzwanie i z początkiem kwietnia 2008 r. powołała odrębną jednostkę organizacyjną – Biuro ds. Osób Niepełnosprawnych. Biuro mieści się tymczasowo w pomieszczeniu przy Al. Politechniki 5 (w II Domu Studenckim), jednak docelowo będzie się znajdowało w budynku całkowicie dostosowanym do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Jednym z głównych zadań Biura jest zaprojektowanie i wdrożenie takiego systemu rozwiązań, które realnie dostosują procesy edukacyjne i administracyjne do potrzeb niepełnosprawnych osób studiujących w Politechnice Łódzkiej. Oprócz tego, Biuro zajmuje się bieżącymi sprawami osób niepełnosprawnych na uczelni i oferuje im szereg usług, takich jak np. pomoc psychologiczną, pomoc w pokonywaniu trudności w studiowaniu wynikających z niepełnosprawności, możliwość skorzystania z usług tłumacza języka migowego, asystenta transportowego, czy wypożyczenia specjalistycznego sprzętu np. do robienia notatek w brajlu. Podstawowa zasada, jaką kieruje się Biuro, jest jedna: należy uelastyczyć system, by w maksymalnym stopniu umożliwić dostęp do edukacji osobom niepełnosprawnym, jednak przy rygorystycznym zachowaniu wymogów merytorycznych. Politechnika Łódzka ma stać się uczelnią przyjazną i otwartą dla osób niepełnosprawnych, a strategia realizacji tego celu została zapisana w programie „Politechnika Bez Barier”, dostępnym na stronie www.bon.p.lodz.pl. Jeśli chcielibyście Państwo mieć wpływ na kształtowanie polityki wobec osób niepełnosprawnych w Politechnice Łódzkiej, zapraszam do składania swoich uwag drogą mailową: bon@adm.p.lodz.pl lub telefonicznie: 042 636 23 41.

Autorka przed wejściem do biura

foto: Jacek Szabela

■ Joanna Sztobryn-Giercuskiewicz
Kierownik BON

Katedra Mikroelektroniki i Technik Informatycznych PŁ i firma Philips Lighting Poland SA Oddział Pabianice podpisały porozumienie o współpracy w dniu 25 kwietnia br. Uroczystego sygnowania dokumentów dokonali w siedzibie przedsiębiorstwa prof. Andrzej Napieralski – kierownik Katedry i Andrzej Moszura – wiceprezes zarządu Philips Lighting Poland i dyrektor Oddziału (oraz absolwent Wydziału Elektrycznego PŁ).

Elektronicy z PŁ pomogą we wdrażaniu nowoczesnych źródeł światła

Fabryka oświetlenia w Pabianicach działa już od 1923 r. Początkowo funkcjonowała pod szyldem Osram, po wojnie podzieliła los innych upaństwowionych zakładów, a od 1996 r. jej właścicielem jest międzynarodowy koncern Philips. Przez wiele lat produkcja obejmowała wyłącznie lampy żarowe. Wyrazem uznania kompetencji pabianickiego oddziału w tym obszarze było powołanie w jego strukturze Regionalnego Centrum Rozwoju Żarowych Źródeł Światła.

Żarówki są tanie i emitują światło o widmie ciągłym zbliżonym do widma światła słonecznego. Na tym jednak kończą się ich zalety i nie chodzi tu tylko o krótki czas pracy. Przede wszystkim tradycyjne źródła światła posiadają bardzo małą sprawność świetlną – nie większą niż 10–20 lm/W. Innymi słowy, zaledwie ok. 5% energii zużywanej przez typową żarówkę jest faktycznie przetwarzane na światło. Tymczasem szacuje się, że oświetlenie pochłania aż 1/4 światowej produkcji energii elektrycznej. Dążąc do ograniczenia zużycia paliw kolejne kraje planują wprowadzenie mechanizmów wymuszających użycie bardziej efektywnych źródeł światła.

W 2006 r. swój plan działania na rzecz oszczędności energii elektrycznej ogłosiła Komisja Europejska (*Action Plan for Energy Efficiency: Realising the Potential* – Komunikat Komisji, COM(2006)545). Jego wdrożenie spowoduje na rynku źródeł światła duże zmiany, do których już obecnie przygotowują się światowe koncerny. Trend ten nie ominął również pabianickiego zakładu, który niedawno rozpoczął produkcję energooszczędnych źródeł światła. Już teraz w niemałej części Europy konsumenci mogą nabyć nowoczesne lampy fluorescencyjne i wydładowcze „made in Poland”.

Rozwój oświetlenia elektrycznego sprawił, że dziedzina ta zmieniła swoje położenie w ramach nauk technicznych, przesuwając się na pogranicze elektrotechniki i elektroniki. To właśnie elektroniczne układy przekształtnikowe umożliwiają uzyskanie wysokiej sprawności lamp fluorescencyjnych, czy też produkcję lamp opartych na diodach elektroluminescencyjnych (LED). Naturalnym było więc podjęcie tych zagadnień w Katedrze Mikroelektroniki i Technik Informatycznych, w której od początku istnienia

prowadzone są badania nad układami przetwarzania energii elektrycznej.

Dzięki podpisanemu porozumieniu pracownicy Katedry będą mogli służyć swoimi kompetencjami w dziedzinie układów korekcji współczynnika mocy (PFC), komputerowego modelowania źródeł światła oraz wpływu temperatury na działanie układów elektronicznych. Doświadczenie w dziedzinie sterowników i sieci przemysłowych oraz systemów nadzoru i wizualizacji procesów przemysłowych może być przydatne przy wdrażaniu i utrzymaniu nowych linii produkcyjnych. W pracach wezmą udział również studenci realizujący praktyki zawodowe i dyplomy.

Porozumienie stanowi kolejny krok na drodze odbudowy i umacniania współpracy między Politechniką Łódzką a przemysłem w naszym regionie. Katedra Mikroelektroniki i Technik Informatycznych ma już na tym polu znaczne osiągnięcia i doświadczenie, realizując wspólne projekty zarówno z przedsiębiorstwami lokalnymi (Ericpol, Telecom, Elkomtech, Sochor, Comarch), jak i zagranicznymi (Tritem Microsystems, Freescale Semiconductor, Ontario Hydro). Z kolei firma Philips współpracuje już z wydziałami Organizacji i Zarządzania oraz Mechanicznym, a także korzystała z usług innych jednostek Wydziału EEIiA.

■ Łukasz Starzak

Od lewej:
dyrektor
M. Bartnicki
(Philips),
z Katedry MiTI:
prof.
A. Napieralski,
dr inż. S. Bek
i mgr inż.
Ł. Starzak
oraz prezes
A. Moszura
(Philips)

W Instytucie Maszyn Przepływowych 26 maja odbyło się uroczyste otwarcie nowego budynku. Jego powstanie to efekt zadania inwestycyjnego *Przebudowa i adaptacja starych, pofabrycznych obiektów na laboratoria i instalacje do badań eksperymentalnych technologii wykorzystania i przetwarzania energii pozyskiwanej ze źródeł odnawialnych*.

Doświadczalna siłownia geotermalna

Produkcja energii elektrycznej i ciepłej w Polsce bazuje dotychczas głównie na technologiach wykorzystywania i przetwarzania kopalin, których spalanie jest największym źródłem szkodliwych zanieczyszczeń lotnych oraz odpadów stałych, emitowanych do powietrza i ścieków. Zaostrzające się normy w zakresie ochrony środowiska naturalnego wymagają z jednej strony skutecznych działań technicznych w kierunku obniżania emisji zanieczyszczeń, a z drugiej strony wdrażania nowych technologii wytwarzania i przetwarzania energii pozyskiwanej ze źródeł odnawialnych.

Systematyczne powiększanie udziału tzw. „czystej energii” w globalnej produkcji energii jest jednym z priorytetów zrównoważonego rozwoju, jaki obowiązuje w krajach członkowskich Unii Europejskiej, do których Polska należy od 1 maja 2004 r.

Przyjęty program rozwoju energetycznego kraju przewiduje do 2010 r. stopniowy wzrost udziału produkcji energii pozyskiwanej ze źródeł odnawialnych do 7,5% całości zużywanej energii, a w następnej dekadzie do 14%.

Realizacja tego ambitnego programu jest po stronie technicznej uwarunkowana opracowaniem nowych, kombinowanych układów ciepłych, przygotowaniem nowoczesnych technologii, sprawnych konstrukcji maszyn, urządzeń oraz systemów sterowania.

Spośród źródeł energii odnawialnej jednym z bardziej obiecujących jest przemysłowe wykorzystywanie energii geotermalnej. Uzyskanie znaczącego postępu technicznego w tej dziedzinie wymaga rozwoju prac naukowo - badawczych nad opracowaniem i budową nowych obiegów energetycznych oraz intensywnego kształcenia specjalistycznej kadry inżynierskiej.

Praktyka i osiągnięcia innych państw na tym polu wskazują na potrzebę tworzenia odpowiednich krajowych centrów badawczych wyposażonych w doświadczalne instalacje i siłownie.

Zrealizowana inwestycja jest ważną częścią takiego centrum tworzonego w PŁ, będącego bazą doświadczalną dla prac naukowo-badawczych i edukacji, powiązanego w przyszłości z kompleksem sportowo-rekreacyjnym.

Dla Instytutu Maszyn Przepływowych Wydziału Mechanicznego Politechniki Łódzkiej, jako użytkownika nowego obiektu, zrealizowana inwestycja dobrze wpisuje się w program zamierzonych do realizacji zadań naukowo-badawczych i znakomicie spełnia warunki dla kształcenia kadr inżynierskich dla energetyki.

Opis obiektu

Całość zadania inwestycyjnego obejmowała przebudowę i adaptację pomieszczeń w starych pofabrycznych budynkach pod nowe przeznaczenie oraz budowę nowego budynku na terenie PŁ przy ul. Wólczańskiej 219/223 połączonego funkcjonalnie z pozostałymi obiektami IMP.

W wyniku zrealizowanej inwestycji na powierzchni zabudowy 504 m² powstał nowy budynek o powierzchni użytkowej ogółem 1 193 m² i kubaturze 6 050 m³, natomiast adaptacją i modernizacją objęto funkcjonalnie skomunikowane laboratoria o powierzchni użytkowej około 400 m². W ramach zadania inwestycyjnego specjalistyczne laboratoria wyposażono w nowoczesne instalacje technologiczne.

W nowym, 3 kondygnacyjnym budynku znajdują się:

- hala maszynowni (w części dwukondygnacyjna), w której będzie zlokalizowana pilotażowa, doświadczalna siłownia geotermalna wraz z zapleczem technicznym oraz socjalnym dla obsługi. W hali zabudowany jest kanał przeznaczony na instalację rurociągową doprowadzenia gorącej wody z geotermalnego otworu wydobywczego i na zwrotne odprowadzanie schłodzonego czynnika do otworu zatłaczającego,
- hala mieszcząca zespół 5 zmodernizowanych węzłów ciepłych zasilanych obecnie z centralnej sieci ciepłowniczej, które zamiennie mogą być zasilane gorącą wodą doprowadzaną z pilotażowej, doświadczalnej siłowni geotermalnej,
- sterownia dla maszynowni Clarka oraz pomieszczenie techniczne na instalacje specjalnych urządzeń rozruchowych dla maszynowni,

W czasie uroczystości otwarcia

foto: Jacek Szabela

Warsztaty Urbanistyczne dla Dzieci i Młodzieży

Jedną z imprez tegorocznego Festiwalu Nauki Techniki i Sztuki w Łodzi były *Warsztaty Urbanistyczne dla Dzieci i Młodzieży*. Warsztaty odbyły się w ramach Pikniku Naukowego zorganizowanego w łódzkiej *Manufakturze* w sobotę i niedzielę 26 i 27 kwietnia b.r. Tłumnie odwiedzane przez łódzian miejsce okazało się znakomite dla prezentacji i wyjaśnienia podstawowych pojęć kompozycji urbanistycznej, takich jak wnętrze miejskie, ulica, plac oraz ich składowe: ściany, podłoga, strop, meble miejskie.

Model Rynku
Manufaktury

foto:
Małgorzata Hanzl

Model Rynku
Manufaktury
– w wykonaniu
dzieciaków
ze świetlicy
środowiskowej

foto:
Tomasz Lewandowski

Uczestnicy *Warsztatów* mogli spróbować swoich sił budując wnętrze placu. Przedmiotem zabawy był znajdujący się nieopodal Plac Kościelny z charakterystyczną bryłą neogotyckiego kościoła Najświętszej Marii Panny oraz Stary Rynek. Przy realizacji tego zadania wykorzystywane były przygotowane wcześniej styropianowe klocki udające miejskie budowle: kamienice i kościoły oraz studenckie rysunki inwentaryzacyjne rozwinięć placów. Sporo frajdy dostarczał ostatni etap zadania, polegający na budowie wnętrza miejskiego według własnego pomysłu. Zestaw klocków do dyspozycji był wzbogacany o modele charakterystycznych budowli z innych miast oraz koloro-

we klocki udające obiekty architektury współczesnej. Można też było spróbować sił rzeźbiąc ze styropianu potrzebne brakujące formy. W projektowanych wnętrzach ważną rolę pełniła zieleń – różnych kształtów i wysokości – w zależności od fantazji małych uczestników i ilości dostępnej bibułki. W działaniach projektowych pociechy wspomagali rodzice i dziadkowie, niejednokrotnie angażując się bardziej od dzieci. Sama zabawa stawała się często okazją do rozmów o architekturze, stosunku do zabytków, poszanowaniu *genius loci*.

Równolegle, przy sąsiednim stole powstawał model – makietą widocznego przez okna Rynku *Manufaktury*. Praca przy jego tworzeniu wymagała sporo zaangażowania. Dzieci pod okiem studentów rysowały ściany placu – dostrzegając również ich wielopłaszczyznowość i nakładanie się planów bliższych i dalszych hal pofabrycznych. Następnie powstała podłoga placu o charakterystycznym rysunku oraz bogaty zestaw mebli urbanistycznych i wyposażenia placu. Swoje miejsce znalazły nawet samochody z ekspozycji odbywających się na terenie kompleksu handlowego, a także balony i inne gadżety reklamowe – w tym również festiwalowy namiot. Efekt okazał się spektakularny i wywoływał entuzjazm przechodniów, którzy tym chętniej chcieli się z nami bawić.

W niedzielne popołudnie odwiedziła nas grupa dzieci i młodzieży z Oratorium Jana Bosko przy kościele Św. Teresy, pod opieką księdza Grzegorza Tondery. Wspólnie wybraliśmy się na wycieczkę. Odwiedziliśmy różne rodzaje wnętrz znajdujących się na terenie *Manufaktury*, dyskutowaliśmy, z czego się składają i czym się różnią. Zwróciliśmy także uwagę na meble urbanistyczne – zabawa polegała na konkursie kto znajdzie więcej mebli. Po powrocie zabraliśmy się do pracy nad stworzeniem własnej makiety Rynku. Zabawa pochłonęła uczestników, a rezultaty były niemal równie imponujące jak wcześniej zbudowany model. Zabawa zakończyła się sesją dla fotoreporterów.

Warsztatom towarzyszyła wystawa prac studentów III roku kierunku architektura i urbanistyka wykonanych w Zakładzie Projektowania Urbanistycznego w ramach przedmiotu Projektowanie Urbanistyczne II. Przedmiotem prac było bezpośrednie otoczenie kompleksu handlowego *Manufaktury*, a ich celem – próba integracji zespołu z miastem. Wizje studentów zostały zapisane w formie trójwymiarowych wizualizacji oraz w formie rysunku planu miejscowego. Część prac brała udział w konkursie *Wizja Łodzi XXI wieku* organizowanym w ramach obchodów 50-lecia Łódzkiego Oddziału Towarzystwa Urbanistów Polskich, niektóre z nich otrzymały nagrody i wyróżnienia.

O urbanistyce powinno się opowiadać językiem prostym i zrozumiałym. Gdy niebo staje się „sufitem”,

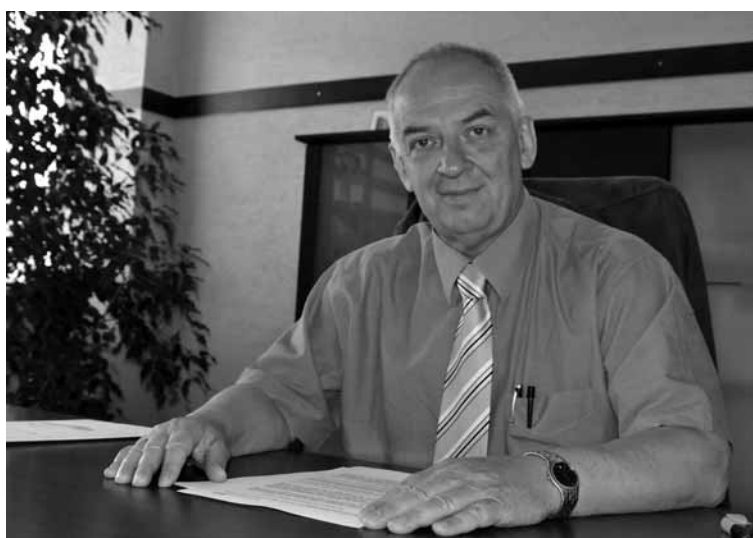
Radni Łodzi po raz 15. wyróżnili osoby, które są dla miasta szczególnie zasłużone.

Nagroda Miasta Łodzi

14 maja w dużej sali obrad łódzkiego magistratu rada miejska wręczyła Nagrody Miasta Łodzi: ks. prałatowi Stanisławowi Kaniewskiemu – inicjatorowi utworzenia Centrum Służby Rodzinie, prof. Janowi Machulskiemu – aktorowi, reżyserowi teatralnemu, profesorowi PWSFTviT, Maciejowi Małkowi – aktorowi Teatru im. Stefana Jaracza i Teatru Polskiego Radia, doc. dr. inż. **Tomaszowi Saryusz-Wolskiemu – dyrektorowi Centrum Kształcenia Międzynarodowego PŁ** oraz prof. Jerzemu Woźniakowi – rektorowi PWSFTviT, nauczycielowi akademickiemu i operatorowi filmowemu.

Jak podkreślono w czasie uroczystości, tegoroczne wyróżnienie trafiło głównie do osób związanych ze sztuką, bowiem jest to element promocji Łodzi jako Europejskiej Stolicy Kultury 2016 roku. Nieprzypadkowa jest także obecność w tym gronie doc. Tomasza Saryusz-Wolskiego, który od chwili powołania kieruje Centrum Kształcenia Międzynarodowego. Centrum początkowo funkcjonowało pod nazwą *International Faculty of Engineering* (IFE). Pierwsza grupa studentów liczyła 24 osoby. Obecnie kształci się tutaj około 900 studentów na 8 programach studiów, w tym 7 w języku angielskim i 1 w języku francuskim. Mury IFE, bo tak najczęściej mówią o Centrum jego studenci, opuściło już ponad 800 absolwentów. Są oni dobrze przygotowani do konkurencji na europejskim rynku pracy i dlatego można ich spotkać w firmach polskich i zagranicznych na terenie kraju i Unii Europejskiej.

Doc. dr. inż. Tomasz Saryusz-Wolski wprowadził szereg innowacyjnych koncepcji kształcenia oraz dokonał wielu pilotażowych wdrożeń. Wspomnieć tu można zapoczątkowany przed 10 laty zwyczaj, że wszyscy studenci IFE minimum jeden semestr zaliczają w jednej z 40 partnerskich uczelni zagranicznych, czy też fakt uzyskiwania

przez około 20% absolwentów podwójnych dyplomów – Politechniki Łódzkiej i jednej z partnerskich uczelni zagranicznych. IFE wprowadziło pilotażowo, jako pierwsza jednostka w Polsce: System Akumulacji i Transferu Punktów Zaliczeniowych ECTS oraz Suplement do Dyplomu.

W 2003 doc. dr. inż. Tomasz Saryusz-Wolski wprowadził „European Project Semester”, zajęcia mające na celu nauczanie na bazie zespołowego rozwiązywania problemu.

Działalność IFE ma duże znaczenie dla popularyzacji i promocji zarówno Politechniki Łódzkiej, jak i Łodzi.

Na terenie uczelni pojawił się w ubiegłym roku stylowy budynek – nowa siedziba IFE, która upiększa kampus Politechniki Łódzkiej, a wśród zagranicznych gości budzi uznanie dla rozwiązań architektonicznych, przystosowania gmachu do nowych koncepcji edukacyjnych, oraz dla jakości wykonania prac budowlanych.

Rada Miejska przyznając nagrodę Miasta Łodzi doceniła kilkunastoletnią aktywność doc. dr. Tomasza Saryusz-Wolskiego w umiędzynarodowieniu studiów w naszej uczelni oraz w promocji i wprowadzaniu Procesu Bolońskiego w Polsce.

■ Ewa Chojnacka

Doświadczalna siłownia ...

► dokończenie ze str. 24

- sterownia dla pilotażowej doświadczalnej siłowni geotermalnej,
- pracownia komputerowa z zapleczem technicznym i 2 pokoje pracowników naukowych,
- trzy specjalistyczne laboratoria przeznaczone do prowadzenia prac naukowo-badawczych nad technologiami wykorzystania energii pozyskiwanej z ogniw fotowoltaicznych, słońca i wiatru,
- sala przeznaczona na prowadzenie seminariów naukowych oraz kształcenie kadr inżynierskich,
- pokoje pracowników naukowych i pomieszczenie gospodarcze.

Nowy budynek jest wewnętrznie skomunikowany z innymi laboratoriami Instytutu Maszyn Przepływowych, a jego architektoniczna kompozycja nawiązuje do rozwiązań zastosowanych w pozostałych budynkach IMP.

Realizacja inwestycji została sfinansowana z dotacji MNiSzW w kwocie 6,8 mln zł.

■ Piotr Szymczak

Politechnika Łódzka została zaproszona do prac nad rozwojem międzynarodowych połączeń energetycznych

Transgraniczna energetyka

Rozwój połączeń systemów elektroenergetycznych jest jednym z głównych celów polityki energetycznej Unii Europejskiej. Połączenia te pozwalają na wzrost bezpieczeństwa energetycznego ułatwiając wymianę energii w stanach awaryjnych, sprzyjają też rozwojowi europejskiego rynku energii i zwiększają możliwości wykorzystania odnawialnych źródeł energii, pozwalając na przesył tej energii z regionów, gdzie można budować odnawialne źródła, jak rejon Bałtyku, czy Morza Północnego, do odbiorców położonych daleko od tych rejonów.

Dyskusja nad rozwojem połączeń transgranicznych jest prowadzona od wielu lat. Połączenie systemów Polski i Litwy było dyskutowane od 1991 r. Komisja Europejska w celu przyspieszenia budowy linii międzysystemowych powołała specjalnych koordynatorów energetycznych, którzy po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski rozpoczęli działanie we wrześniu 2007 r. Koordynatorem europejskim ds. rozwoju systemów elektroenergetycznych Niemiec, Polski i Litwy został prof. Włodzimierz Mielczarski z Instytutu Elektroenergetyki PŁ.

Już w lutym 2008 r. w obecności prezydentów Polski i Litwy została podpisana w Belwederze umowa pomiędzy Polskimi Sieciami Energetycznymi – Operator oraz litewską firmą Lietuvos Energija. Umowa ta mówiła o powołaniu wspólnego przedsiębiorstwa, którego celem będzie przygotowanie, a następnie nadzór nad budową linii łączącej Polskę z Litwą. W dniu 19 maja 2008 r. zostało utworzone przedsię-

biorstwo polsko-litewskie o nazwie LITPOL, którego prezesem został V. Jankauskas, profesor energetyki, a przewodniczącym Rady Nadzorczej prof. W. Mielczarski.

Przedsięwzięcie w jakie będzie zaangażowany LITPOL obejmie nie tylko budowę połączenia transgranicznego, ale również rozwój polskiego i litewskiego systemu energetycznego. Koszt całej inwestycji jest oceniany na prawie 900 milionów Euro, z czego po stronie polskiej na ponad 600 milionów Euro. Środki na inwestycje będą pochodzić głównie z funduszy Unii Europejskiej.

W dniu 27 maja 2008 r. odbyło się w Warszawie spotkanie przedstawicieli Instytutów Elektroenergetyki Politechniki Łódzkiej i Warszawskiej z kierownictwem i radą nadzorczą LITPOL. Oba instytuty zostały zaproszone do współpracy nad analizami systemowymi niezbędnymi dla planowania tego typu inwestycji. Analizy systemowe obejmować będą funkcjonowanie i niezbędną rozbudowę systemów energetycznych nie tylko Polski i krajów bałtyckich, ale również elektroenergetycznego systemu niemieckiego, mającego istotny wpływ na system polski. Środki na badania, około 2 milionów Euro, będą pochodzić głównie z funduszu TEN-E (*TransEuropean Network – Electricity*) Unii Europejskiej. Pracami ze strony Politechniki Łódzkiej będzie kierował dr hab. inż. Andrzej Kanicki z Instytutu Elektroenergetyki.

■ Włodzimierz Mielczarski

Warsztaty Urbanistyczne ...

► dokończenie ze str. 25

a chodnik, asfalt ulicy, czy trawnik – „podłogą” w naszym „pokoju”, czy mówiąc innymi słowami wnętrzu – łatwiej nam jest to wnętrze urządzić i umeblować. Pojedynczy budynek lub zespół budynków stanowi zagadnienie architektoniczne, natomiast przestrzeń zewnętrzna pozostaje w obszarze zainteresowania urbanistyki. Jednym z podstawowych pojęć urbanistyki jest wnętrze. Ścianami wnętrza miejskiego: placu lub ulicy są ściany otaczających je budynków, podłogą ulica lub chodnik, a sufitem najczęściej niebo. Dlaczego niektóre miejsca postrzegamy jako atrakcyjne, a inne nie? Co to takiego przestrzeń miejska? Jak warunki musi spełniać przestrzeń miejska, aby stać się przyjazną, taką, w której chętnie bywamy, czujemy się dobrze, która nas przyciąga?

Program warsztatów przewidywał w ich pierwszej części spacer z przewodnikiem mający na celu poszu-

kiwanie wnętrza miejskich o różnych proporcjach – od ciasnych zaułków po rozległe przestrzenie placów. Uczestnicy uzyskali w ten sposób możliwość „odczucia” przestrzeni miejskiej niejako na własnej skórze, poprzez własne zmysły. Drugim etapem zajęć było wykonanie modeli wybranych wnętrza z wykorzystaniem schematycznych rysunków oraz brył styropianu. W trakcie tych ćwiczeń uczestnicy warsztatów sami kształtowali przestrzeń kreując urbanistyczne wnętrza.

W organizacji imprezy udział wzięli pracownicy Instytutu Architektury i Urbanistyki PŁ: dr inż. arch. Małgorzata Hanzl oraz mgr inż. arch. Tomasz Lewandowski, a także studenci architektury: Małgorzata Kowalczyk, Adrian Krężlik, Łucja Domańska, Agata Boszczyk, Aleksandra Placek, Paulina Ratyńska, Luiza Trzaska i Michał Suzin.

■ Małgorzata Hanzl

Dzień Otwarty „tylko dla dziewczyn” ma na celu zachęcenie gimnazjalistek i licealistek do studiowania na kierunkach ścisłych i technicznych. To wspólny projekt Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (KRPUT), której przewodniczy prof. Jan Krysiński i Fundacji Edukacyjnej „Perspektywy”.

Dziewczyny na politechniki

foto:
Jacek Szabela

Już po raz drugi w Politechnice Łódzkiej odbyła się akcja zachęcająca dziewczyny do studiowania kierunków technicznych. W ubiegłym roku, jako jedyna uczelnia techniczna zorganizowałyśmy „Girl's Day”. Teraz akcja odbyła się na szerszą, ogólnopolską skalę.

10 kwietnia w ramach akcji zaprosiliśmy na Politechnikę dziewczyny z łódzkich liceów. Na zaplanowane spotkanie z rektorem prof. Janem Krysińskim i kobietami pracującymi lub studiującymi w tzw. „męskich” zawodach przyszło bardzo dużo dziewczyn. Z radością, ale i z obawą spoglądałam na przybywające grupy, bo zaczynało brakować miejsc w Sali Senatu i przygotowanych zestawów materiałów promocyjnych.

W spotkaniu wzięły udział: „ambasadorki” – wykładowczynie z Politechniki Łódzkiej: dr inż. **Wiesława Pabjańczyk** – adiunkt w Instytucie Elektroenergetyki, dr inż. **Renata Kotynia** – adiunkt w Katedrze Budownictwa Betonowego, dr inż. **Magdalena Grębosz** – adiunkt w Katedrze Integracji Europejskiej i Marketingu Międzynarodowego oraz absolwentka

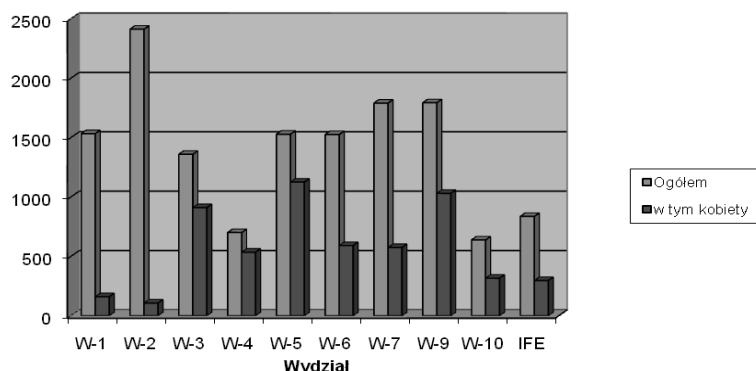
IFE – mgr inż. **Agnieszka Rybus**, a także „ambasadorki” – studentki PŁ: **Karolina Baško**, **Alina Gąciarek**, **Katarzyna Pachnicka**, **Ewa Trzeciak**.

Zaproszone panie opowiadały o swoim wyborze studiów technicznych i ciekawej pracy, którą podjęły dzięki ich ukończeniu. Podkreślały, że należy przełamać swoje obawy i przyjść studiować na politechnikę, bo te studia pozwalają w perspektywie na podjęcie ciekawej i prestiżowej pracy. – *Praca inżyniera mało ma wspólnego z młotkiem czy śrubokrętem. Większość naszej pracy wykonuje się w głowie. Urządzenia jakich używamy, choćby komputery, tylko nas wspomagają* – mówiła na spotkaniu dr Renata Kotynia specjalizująca się w konstrukcjach żelbetowych. Karolina Baško reprezentująca Samorząd Studencki opowiedziała o możliwościach rozwoju pozanaukowego, m.in. w chórze, teatrze i innych organizacjach działających na PŁ, o różnorodnych akcjach i imprezach organizowanych przez studentów. Podkreślała, że studia na politechnice to nie tylko nauka. Wszystkie „ambasadorki” stwierdziły, że studia na typowo „męskich kierunkach” rozwinęły w nich dodatkowe

cechy – bardzo potrzebne w życiu inżyniera. Dziewczyny uczestniczące w spotkaniu miały możliwość wysłuchania wykładu dr **Jakuba Szczepaniaka** o zastosowaniu matematyki w życiu uczuciowym i matematycznym sposobie doboru najlepszego kandydata na partnera. W programie było także zwiedzenie nowoczesnych laboratoriów naukowych, w których pracują kobiety – oczywiście nasze absolwentki.

Dzięki dr inż. **Dorocie Bociąga** licealistki zobaczyły nowoczesne laboratoria w Instytucie Inżynierii Materiałowej na Wydziale Mechanicznym. Zwiedzanie w Instytucie Elektroniki na Wydziale Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki zorganizowały dr inż. **Małgorzata Langer** i mgr inż. **Aleksandra Królak**. Licealistki uczestniczyły m.in. w doświadczeniach z termografii, z których dowiedziały się o czym może powiedzieć termogram ciała ludzkiego. Na przykładach przetwarzania sygnałów zobaczyły jak porozumiewać się za pomocą mrugania powiek, jak zmienić głos i jak rozpoznać emocje. Podczas zwiedzania Instytutu Inżynierii Materiałowej poznały odpowiedzi na pytania, czy warstwy diamentowe wytwarzane

Kobiety w PŁ studia stacjonarne

w PŁ są wartościowe oraz co łączy je ze zjawiskiem „body piercing” oraz w jaki sposób bakterie zasiedlają biomateriały. Na koniec zobaczyły świat powiększony kilka tysięcy razy widziany za pomocą mikroskopu skaningowego.

Na zakończenie akcji prof. Jan Krysiński powiedział – *To dla mnie ogromna satysfakcja, że tak wiele dziewcząt odkryło dzięki naszej akcji możliwości studiowania na politechnikach. Uczestniczki „Dnia Otwartego – tylko dla dziewczyn” wiedzą już, że są na politechnikach mile widziane i oczekiwane – i to co najmniej z dwóch powodów. Po pierwsze, dziewczęta są doskonałymi studentkami, a po studiach znakomicie sprawdzają się w zawodach inżynierskich. Po drugie, warto zmienić proporcje płci w zawodach technicznych – jestem przekonany, że pani inżynier łagodzi obyczaje.*

■ Małgorzata Trocha

Na 100 tysięcy osób zarejestrowanych w bazie „Banku Danych o Inżynierach” tylko niewielki procent stanowią kobiety. Jak wynika z analizy przeprowadzonej przez „Bank Danych o Inżynierach” średnie wynagrodzenie inżynierów mężczyzn to 4679 złotych. Kobiety zarabiają mniej. Średnia stawka kobiet inżynierów wynosi 3697 złotych. Różnice w wynagradzaniu kobiet i mężczyzn odzwierciedlają występujące na całym rynku pracy zjawisko: znacznie mniejsze możliwości awansu finansowego kobiet w porównaniu z mężczyznami pracującymi na tych samych stanowiskach.

Źródło: Bank Danych o Inżynierach www.bdi.com.pl

VIII Festiwal Nauki, Techniki i Sztuki trwał od 21 do 28 kwietnia. Zgłoszono na niego ponad 300 imprez odbywających się w wielu miejscach Łodzi, ponad 100 z tych imprez zorganizowała Politechnika Łódzka.

Już po raz ósmy jesteśmy na Festiwalu

Organizatorem Festiwalu, podobnie jak w ubiegłych latach, jest Łódzkie Towarzystwo Naukowe we współpracy z Urzędem Miasta Łodzi, Konferencją Rektorów Państwowych Uczelni Łodzi i Naczelną Organizacją Techniczną. Komitetowi przewodniczył **prof. Maciej Pawlik** z naszej Uczelni, w skład Komitetu weszli przedstawiciele wszystkich łódzkich uczelni państwowych, Miejskiej Galerii Sztuki, Muzeum Sztuki, Wydziału Edukacji UMŁ oraz NOT. Politechnikę Łódzką reprezentował **dr hab. Jerzy Słodowy**.

Hasło tegorocznego Festiwalu brzmiało: „Łódź w nauce i sztuce europejskiej”. Wszystkie imprezy zostały podzielone na 9 bloków tematycznych; odbywały się głównie w murach uczelni i placówek naukowych oraz w Manufakturze.

Imprezy zaproponowane przez pracowników i studentów Politechniki Łódzkiej to wystawy, konkursy, pokazy – często połączone z dyskusjami, warsztatami i kiermaszami. Już tytuły tych wydarzeń zapowiadały rzeczy ciekawe, czasem dziwne i interesujące wszystkich. Oto tylko niektóre z tematów: *Termografia i technika radiacyjna w badaniach dzieł sztuki, Łódzcy studenci budują Europę, Konkurs o przedsiębiorczości, Druk wczoraj i dziś, Papier wczoraj i dziś, Opona, piłka gumowa, torba foliowa – no i co? Tropem fałszerzy dokumentów, Odzież na dziś i na jutro, Zdrowie i uroda – miodowe lata, W świecie zapachów, Czekolada – pokarm bogów czy diabła, Roboty w medycynie, Diamenty w przyrodzie i technice, Jak wydobyć ciepło z ziemi.*

Imprezy festiwalowe przygotowano z myślą o wszystkich mieszkańcach Łodzi, ale najwięcej korzyści odniosła z nich młodzież, ta która już wkrótce będzie myślała o wyborze zawodu i ta nieco młodsza, której zainteresowania dopiero się kształtują.

Od czterech lat Rada ds. Szkolnictwa Wyższego i Nauki przy prezydencie Łodzi przyznaje Łódzkie Eureka – nagrody dla naukowców i artystów, którzy w minionym roku zyskali największe uznanie za granicą. W tym roku trzy statuetki Łódzkiej Eureka trafiły do rąk naukowców z Politechniki Łódzkiej, dwa nagrodzone zespoły pracują w Katedrze Mikroelektroniki i Technik Informatycznych.

Mgr inż. **Adam Piotrowski** i prof. **Andrzej Napieralski** stworzyli kompilator języka C generujący programy odporne na awarie sprzętowe. *To wynalazek, który znajdzie zastosowanie w urządzeniach pracujących w zagrożonym środowisku, np. w systemach sterowania w sondach kosmicznych, w akceleratorach czy samolotach, gdzie występuje promieniowanie powodujące generację błędów w rejestrach mikroprocesorów* – mówi Adam Piotrowski.

Zespół pracujący pod kierunkiem dr inż. **Małgorzaty Napieralskiej** w składzie: dr Mariusz Zuber, mgr Kamil Grabowski, mgr Wojciech Sankowski oraz prof. Andrzej Napieralski opracował urządzenie IrisStation, które daje precyzyjny obraz tęczówki oka. Może być ono stosowane przez służby bezpieczeństwa do identyfikacji osób, ale również przez okulistów w celach diagnostycznych.

Dr **Marek Kozicki** z Instytutu Architektury Tekstyliów kieruje zespołem, który opracował dwa typy dozymetrów umożliwiających dokładne pomiary dawek promieniowania jonizującego podczas radioterapii.

Pozostałe statuetki otrzymali: zespół prof. Marii Giller z UŁ, Stanisław Kierner z Akademii Muzycznej, dr hab. Sławomir Ćwiek z Akademii Sztuk Pięknych i prof. Janusz Gajos z PWSFTviT.

■ Hanna Morawska

Pamięci prof. Wincentego Wojtkiewicza

W gmachu Wydziału Chemicznego odbyła się 20 maja 2008 r. uroczystość odsłonięcia tablicy poświęconej pamięci Profesora Wincentego Wojtkiewicza. W holu na II piętrze zgromadził się tłum gości – przyjaciół i uczniów Profesora, których powitał dziekan Wydziału prof. Henryk Bem. Wspominając prof. Wojtkiewicza mówił o Jego wyjątkowej zdolności do łączenia nauki z praktyką. Na tablicy znalazł się napis *Profesor Wincenty Wojtkiewicz. Założyciel Katedry Barwników Politechniki Łódzkiej. Wychowawca liczного grona chemików barwników*. Jak podkreślił prof. Bem *jej ufundowanie jest podziękowaniem uczniów dla Mistrza*. Fundatorem tablicy jest Stowarzyszenie Polskich Chemików Kolorystów, Fundacja Rozwoju Polskiej Kolorystyki i Dziekan Wydziału oraz Instytut Technologii Polimerów i Barwników PŁ. Prezes Stowarzyszenia Bogumił Gajdzicki wspominał swoje kontakty z Profesorem, a także mówił o bliskich związkach przemysłu włókienniczego z chemikami zajmującymi się barwnikami. W tym kontekście zostały wymienione i podkreślone dokonania prof. Wincentego Wojtkiewicza. Szczegółowy życiorys zawodowy Profesora przedstawił Jego uczeń – prof. Wojciech Czajkowski z Instytutu Technologii Polimerów i Barwników. Najważniejsze fragmenty tego życiorysu drukujemy poniżej.

Na uroczystość przyjechała ze Szwajcarii córka Profesora Barbara Keller. Ze wzruszeniem dziękowała Władzom Wydziału i fundatorom tablicy za upamiętnienie pamięci Jej Ojca. Wspominała Politechnikę jako miejsce, które dla jej rodziny było nie tylko miejscem pracy, ale także domem, a relacje między współpracownikami były nadzwyczaj serdeczne.

Barbara Keller w towarzystwie rektora prof. Jana Krysińskiego odsłoniła tablicę poświęconą prof. Wincentemu Wojtkiewiczowi.

Wspomnienie

Wincenty Wojtkiewicz urodził się 29 sierpnia 1905 roku w Wilnie, gdzie ukończył w 1925 r. gimnazjum. Studia rozpoczął na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. W 1931 r. uzyskał stopień magistra filozofii w zakresie chemii. We wrześniu 1939 r. został zmobilizowany, a następnie internowany w Rumunii, po czym we Francji uczestniczył w walkach 2 Dywizji Strzelców Pieszych.

Po klęsce armii francuskiej w maju 1940 r. został internowany w Szwajcarii w obozie uniwersyteckim w Winterthur gdzie był wykładowcą i kierownikiem studium chemicznego. Po obronie pracy doktorskiej na Politechnice w Zurychu uzyskał w 1946 r. stopień doktora nauk chemicznych.

W odsłonięciu tablicy wzięła udział córka prof. W. Wojtkiewicza

foto: Jacek Szabela

W 1949 r. powrócił do kraju i zorganizował od podstaw Katedrę Technologii Barwników, którą kierował pełniąc kolejno funkcję docenta i profesora.

Wykładał chemię oraz technologię barwników i półproduktów na Wydziałach Chemicznym i Włókienniczym. Skompletował zespół dydaktyczny i badawczy. Był autorem wielu skryptów i podręczników.

Wincenty Wojtkiewicz wykształcił pięciu doktorów i około dwustu inżynierów i magistrów inżynierów. Stanowili oni podstawowy trzon kadry naukowej i technicznej polskich placówek badawczych przemysłu barwników i półproduktów. Prof. W. Wojtkiewicz uczestniczył w pracach organizacyjnych Wydziału Chemicznego PŁ pełniąc między innymi funkcję prodziekana do spraw naukowych.

Współpracował z przemysłem i jego zapleczem badawczym. Wpływał na kształtowanie planów rozwoju tego przemysłu. W kierowanych przez niego zespołach powstały liczne opracowania, których znaczna część znalazła praktyczne zastosowanie. Docenił znaczenie powiązania badań naukowych z możliwością ich wykorzystania w przemyśle.

Prof. Wojtkiewicz działał w wielu organizacjach naukowych i zawodowych, m.in. był współorganizatorem i przewodniczącym Sekcji Barwnikarsko-Kolorystycznej przekształconej w Polski Komitet Kolorystyki.

Za swą działalność był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Krzyżem Zasługi. Profesor Wincenty Wojtkiewicz zmarł przedwcześnie 31 stycznia 1968 roku.

Wynalazcy z Politechniki Łódzkiej

W dniach od 10 do 15 marca 2008 r. w sali wystawowej Muzeum Techniki w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie odbyła się XV Giełda Wynalazków, na której zaprezentowano wynalazki nagrodzone na międzynarodowych wystawach innowacji w 2007 roku. Honorowy patronat nad Giełdą sprawował Wiceprezes Rady Ministrów i Minister Gospodarki Waldemar Pawlak oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbara Kudrycka. Giełda Wynalazków wspierana jest tradycyjnie przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej i przez Stowarzyszenie Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów.

Wystawa wynalazków odgrywa istotną rolę w promocji i prezentacji polskiej publiczności i polskim przedsiębiorcom innowacyjnych rozwiązań, które zdobyły uznanie na prestiżowych wystawach światowych, m.in. w Brukseli, Kulu Lumpur, Moskwie, Genewie, Norymberdze, Taipei, Zagrzebiu, Bukareszcie i w Warszawie na International Warsaw Invention Show. Giełda, na której pokazano 109 stworzonych przez polskich naukowców wynalazków, to najważniejsza tego typu impreza

w kraju, która obok promocji spełnia również ważną funkcję popularyzatorską i edukacyjną wśród młodzieży.

W ceremonii otwarcia XV Giełdy Wynalazków wzięli udział m.in. sekretarz stanu w MNIŚW prof. Maria E. Orłowska oraz podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego Janusz S. Mikuła. Uroczystość zgromadziła około 200 wynalazców oraz liczne grono osób z ośrodków naukowych, przedstawicieli administracji państwowej i dziennikarzy. Podczas uroczystości goście wysłuchali wystąpień podsekretarza stanu Janusza S. Mikuły, prezesa Urzędu Patentowego Alicji Adamczak, wiceprezesa Zarządu Głównego FSNT-NOT Ewy Mańkiewicz-Cudny oraz prof. Aleksandra Sieronia z Instytutu Techniki i Aparatury Medycznej ITAM.

Prof. Maria E. Orłowska wręczyła dyplomy i statuetki przyznane przez MNIŚW instytutom badawczym i uczelniom, które w 2007 r. szczególnie wyróżniły się w promocji innowacji na arenie międzynarodowej. Znaczny udział w prezentowanych wynalazkach i rozwiązaniach stanowiły prace zgłoszone przez pracowników Po-

litechniki Łódzkiej. Na uroczystości otwarcia Rektor PŁ prof. Jan Krysiński odebrał z rąk sekretarza stanu MNIŚW dyplom i statuetkę dla Uczelni za całokształt prac wynalazczych i zaangażowanie w promocję wynalazków na międzynarodowych wystawach i targach.

Uhonorowani dyplomami i statuetkami pracownicy Politechniki Łódzkiej zostali zaproszeni przez Rektora na spotkanie w dniu 28 kwietnia 2008 r. w Sali Senatu PŁ. W czasie tej miłej uroczystości prorektor ds. promocji i współpracy z zagranicą prof. Andrzej Napieralski w imieniu władz uczelni złożył gratulacje i podziękowania nagrodzonym pracownikom za ich wynalazki oraz podziękował Prezesowi SPWiR mgr. Adamowi Rylskiemu za zaangażowanie w działalność wynalazczą, a przede wszystkim za skuteczną promocję wynalazków pracowników naszej uczelni na międzynarodowych wystawach. Niemal wszystkie prezentowane na zagranicznych wystawach innowacje pracowników PŁ wracają z medalami lub wyróżnieniami, co świadczy o wysokiej jakości tych rozwiązań. Dyplomy i statuetki otrzymali niżej wymienieni pracownicy za następujące wynalazki i rozwiązania:

1. *Biomateriał z mikrobiologicznej celulozy do użytku wewnętrznego* – S. Bielecki, J. Bigda, J. Jankau, M. Kołodziejczyk, A. Krystynowicz, T. Pankiewicz, M. Śmiałowski,
2. *Stanowisko do badania przenikania ciepła przez wyroby włókiennicze poddane działaniu promieniowania cieplnego* – Z. Szymczak, P. Grzyb, W. Machnowski,
3. *Uniwersalne stanowisko do badania palności wyrobów włókienniczych* – Z. Szymczak, P. Grzyb, W. Machnowski,
4. *Warstwy nanokrystalicznego diamentu dla mikroelektroniki próżniowej* – E. Saryga, K. Fabisiak, J. Szmidt,

Pracownicy PŁ nagrodzeni na międzynarodowych wystawach

foto: Jacek Szabela

Prorektor-elekt, prof. Piotr Szczepaniak został wybrany wiceprzewodniczącym Kolegium Prorektorów ds. Nauki i Rozwoju polskich publicznych wyższych szkół technicznych.

VI Konferencja Kolegium Prorektorów ds. Nauki i Rozwoju

Wice-
przewodniczący
prof. Piotr
Szczepaniak

foto:
Jacek Szabela

Gospodarzami konferencji, która odbyła się w dniach 8-9 maja br. w Krakowie, były Akademia Górniczo-Hutnicza i Politechnika Krakowska. Politechnikę Łódzką reprezentowali rektor-elekt prof.

Stanisław Bielecki oraz prorektorzy-elekt prof. Piotr Szczepaniak i prof. Ireneusz Zbiciński.

W czasie konferencji poruszono szereg aktualnych tematów, które dyskutowane są w akademickim środowisku na uczelniach. Gość Konferencji prof. Maria E. Orłowska (wiceminister NiSW) mówiła o stanie polskiej nauki i przedstawiła propozycje zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym. Z kolei mgr Kszysztof Szubski (zastępca dyrektora Departamentu Bazy Badawczej w MNiSW) wygłosił referat pt. *Ocena parametryczna jednostek w świetle nowego rozporządzenia*, a dr Andrzej Siemaszko (dyrektor Krajowego Punktu Kontaktowego Europejskich Programów Badawczych) mówił o stanie wykorzysty-

wania przez Polskę środków Unii Europejskiej przeznaczanych na naukę oraz przedstawił wybrane możliwości finansowania badań i rozwoju.

Ponadto omawiano zasady wynagradzania pracowników uczelni realizujących projekty ze środków strukturalnych.

Dokonano także wyboru nowych władz Kolegium na kadencję 2008-2012. Przewodniczącym został prof. Cezary Madryas z Politechniki Wrocławskiej, a jednym z wiceprzewodniczących – prof. **Piotr Szczepaniak**, przyszedł prorektor PŁ ds. rozwoju i współpracy z gospodarką.

Informacje dotyczące Kolegium znajdują się na stronie www.kpnir.pwr.wroc.pl.

Wynalazcy z Politechniki Łódzkiej

► dokończenie ze str. 31

5. *Kompozyt metalowo-ceramiczny Ti6Al4V-TiN* – B. Wendler, W. Pawlak, A. Ryłski,
6. *Powłoki ochronne na stale ferrytyczne* – B. Wendler, S. Bin, A. Ryłski,
7. *Światłowodowy czujnik do pomiaru rytmu oddechu* – J. Zięba, M. Frydrysiak,
8. *Tilmet88-fatigue tester* – K. Gniotek, H. Kapusta, J. Kucharska-Kot, J. Leśnikowski,
9. *Tekstroniczny system pomiarowy dla monitorowania parametrów fizjologicznych człowieka* – K. Gniotek, J. Zięba, J. Leśniowski, M. Frydrysiak, S. Ziegler,
10. *Trójwymiarowa tomografia przepływu grawitacyjnego granulatów przemysłowych* – D. Sankowski, R. Williams, R. Banasiak, R. Wajman, K. Grudzień, A. Romanowski,
11. *Przyrząd do pomiaru napięcia spoczynkowego mięśni* – J. Burcan, M. Michalak,
12. *Przyrząd rehabilitacyjny kończyn dolnych* – J. Burcan, R. Bednarek, M. Wichy,
13. *Tachometryczny programowalny zadajnik serwonapędu maszyny szyczącej* – M. Rybicki, J. Leśniowski, J. Zięba,
14. *System wizyjny do analizy parametrów geometrycznych próbek metali i ich stopów w wysokich temperaturach* – D. Sankowski, K. Strzecha, M. Bakala, A. Fabijańska, T. Koszmider, A. Ryłski,
15. *Kompilator języka C generujący programy odporne na awarie sprzętowe* – A. Piotrowski, A. Napieralski,
16. *IrisStation – precyzyjny system akwizycji obrazu oka do zastosowań biometrycznych* – M. Napieralska, M. Zubert, K. Grabowski, W. Sankowski, A. Napieralski,
17. *Dozymetry do dwu i trójwymiarowych pomiarów rozkładów dawek promieniowania jonizującego w radioterapii* – M. Kozicki, E. Sasiadek, F.E. Rybicki, J. M. Rosiak, L. Sakelliou, A. Angelopoulos, P. Papagiannis.

Opis wyżej wymienionych rozwiązań i wynalazków zamieszczony jest w katalogu XV Giełdy Wynalazków opublikowanym w specjalnym numerze Biuletynu Stowarzyszenia Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów.

■ Elżbieta Staryga
Sekretarz Oddziału SPWiR w PŁ

Nagroda Prezesa Rady Ministrów za rozprawę doktorską *Metoda wartościowości wiązania dla kompleksów lantanowców*

Rozwinięcie badań noblisty

Dr inż. Agata Trzęsowska wykonała swą pracę doktorską pod kierunkiem prof. Tadeusza Bartczaka w Instytucie Chemii Ogólnej i Ekologicznej Wydziału Chemicznego PŁ. Praca dotyczyła rozwinięcia i nowych możliwości zastosowania empirycznej metody stworzonej przez noblistę Linusa Paulinga, a następnie modyfikowanej przez innych badaczy. Podstawą tej metody jest zależność pomiędzy siłą wiązania i wartościowością atomu i nosi ona nazwę metody wartościowości wiązania (ang. *bond-valence method*).

Historycznie metoda wartościowości wiązania zarezerwowana była wyłącznie dla związków nieorganicznych. Obecnie metoda ta jest najczęściej wykorzystywana do wyznaczania stopnia utlenienia metalu, przewidywania długości wiązań metal-niemetal w projektowanych związkach, weryfikowania poprawności wyznaczenia sfery koordynacyjnej atomu centralnego, jak i rodzaju samego atomu. W katalizie heterogenicznej jest stosowana do wyznaczania siły wiążącej (aktywności) atomów zaadsorbowanych na powierzchniach katalizatorów. W ostatnich latach zaadaptowano ją do analizowania układów biologicznych m.in.: określania mechanizmu reakcji enzymatycznych, identyfikowania, rozróżniania kationów, cząsteczek wody znajdujących się w strukturach białek, lokalizowania miejsc wiążących kationy.

Celem badań dr inż. A. Trzęsowskiej było wykazanie, że teoria wartościowości wiązania może być stosowana z powodzeniem dla związków koordynacyjnych, a w szczególności do związków koordynacyjnych lantanowców, dzięki czemu może ona stanowić uzupełnienie wyników rentgeno-

graficznej analizy strukturalnej dając informacje o sile utworzonych wiązań, stopniu utlenienia atomu centralnego, czy też stanowić swoisty miernik poprawności wyznaczenia struktury kryształu. Był to problem dużej wagi, ponieważ zbliżone promienie jonowe lantanowców, wysokie wartości przyjmowanych liczb koordynacyjnych oraz możliwość występowania niektórych z tych pierwiastków na różnych stopniach utlenienia przyczyniają się do często występującego nieuporządkowania sfery koordynacyjnej i zaburzeń wielościanu koordynacyjnego, a tym samym często utrudniają, a czasem nawet uniemożliwiają zarówno dokładne wyznaczenie składu sfery koordynacyjnej lantanowca jak i określenie stopnia utlenienia. Sterowanie właściwościami sfery koordynacyjnej, a także dokładne jej określenie, jest ważne ze względu na możliwość projektowania nowych, zarówno prostych związków lantanowców znajdujących zastosowanie jako katalizatory w syntezie organicznej, czy bardziej złożonych związków koordynacyjnych lantanowców znajdujących zastosowanie jako sondy luminescencyjne w medycynie, czy środki cieniujące w metodzie obrazowania rezonansem magnetycznym. Dr inż. Trzęsowska przedstawiła ponadto możliwość zaimplementowania metody wartościowości wiązania do identyfikowania i analizowania oddziaływań agostycznych, które odgrywają dużą rolę w chemii związków lantanowców o niższych liczbach koordynacyjnych i są wykorzystywane w procesach katalitycznego uwodornienia alkenów i alkinów oraz polimeryzacji olefin.

■ Rafał Kruszyński

Terapeutyczny potencjał soli pirydyniowych

W dniu 18 marca 2008 r. Prezes Rady Ministrów Donald Tusk wręczył zespołowi z Politechniki Łódzkiej w składzie: prof. dr hab. Jerzy Gębicki, dr Jan Adamus, dr hab. Andrzej Marcinek, nagrodę zespołową III stopnia za wybitne osiągnięcie naukowo-techniczne, którego wdrożenie przyniosło wymierne efekty ekonomiczne lub efekty społeczne w roku 2006.

Wyróżniona została praca na temat *Odkrycie, badania poznawczo-rozwojowe i wdrożenie rynkowe innowacyjnych produktów medycznych opartych na wybranych solach pirydyniowych*.

Prowadzone przez nagrodzony zespół badania nad reaktywnością soli pirydyniowych, analogów koenzymu nikotynamido-adeninowego, doprowadziły do odkrycia terapeutycznej funkcji 1-metylonikotynamidu i wskazania zastosowań kilku innych pochodnych tej grupy związków chemicznych. Badania te, wsparte badaniami biochemicznymi, farmakologicznymi i próbami klinicznymi w pełni potwierdziły potencjał soli pirydyniowych w leczeniu chorób związanych z dysfunkcją śródbłonna naczyniowego, a w szczególności w chorobach układu krążenia. Ważnym aspektem nagrodzonego osiągnięcia było jego wdrożenie, w oparciu o pełną ochronę własności intelektualnej, zastrzeżonej licznymi patentami krajowymi i zagranicznymi.

Istotnym aspektem prestiżowym powyższego odkrycia dla polskiej nauki i myśli technologicznej było rozpoczęcie badań klinicznych w USA i Kanadzie celem wdrożenia innowacyjnego leku opartego na 1-metylonikotynamidzie, korygującego profil lipidowy. Potwierdziło to aspekt nowatorski odkrycia, ale co więcej, wydarzeniem unikatowym było, że transfer innowacyjnych technologii podąża w kierunku przeciwnym niż zazwyczaj, z Polski do USA.

■ Andrzej Marcinek

17 kwietnia 2008 r. Prezydent RP wręczył nominacje profesorskie. Tytuł profesora w dziedzinie nauk rolniczych otrzymał

prof. dr hab. inż. **Wojciech Ambroziak**

Wojciech Ambroziak jest absolwentem Wydziału Chemii Spożywczej Politechniki Łódzkiej, rocznik 1971. Pierwszy etap swojej 4-letniej pracy zawodowej związał z branżą przemysłu cukrowniczego, a następnie rozpoczął okres działalności naukowej i akademickiej podejmując pracę najpierw

w Instytucie Biochemii Technicznej PŁ, a następnie w Zakładzie Amin Biogennych PAN w Łodzi. W 1992 r. został zatrudniony jako adiunkt na Wydziale Biotechnologii i Chemii Spożywczej – obecnie Biotechnologii i Nauk o Żywności PŁ. Od roku 2000 był profesorem nadzwyczajnym w Instytucie Technologii Fermentacji i Mikrobiologii, gdzie pełni funkcję kierownika Zakładu Technologii Fermentacji i zastępcy dyrektora ds. naukowych.

Stopień doktora nauk przyrodniczych uzyskał w 1985 r. na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Łodzi, doktora habilitowanego nauk biologicznych w 1994 r. w Instytucie Biochemii i Biofizyki PAN w Warszawie, a tytułu profesora w dziedzinie nauk rolniczych w 2007 r. decyzją Rady Wydziału Nauk o Żywności Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego

w Olsztynie. W latach 1985-1986 jako stypendysta Fundacji Fulbrighta, a następnie w latach 1988-1991 jako *post-doctoral associate* i w roku 1998 oraz 1999 jako *visiting profesor* przebywał w *Center of Alcohol Studies* Uniwersytetu Stanowego Rutgers (USA), gdzie prowadził prace badawcze nad metabolizmem amin biogennych, biologicznym utlenianiem alkoholu i powstawaniem uzależnienia alkoholowego. Obecna tematyka badań to rola selenu w organizmach żywych i jego suplementacja w diecie, substancje biologicznie czynne w żywności, biotechnologiczne metody otrzymywania żywności prozdrowotnej, immobilizacja drobnoustrojów i procesy fermentacji.

Był kierownikiem i współwykonawcą ponad 18 grantów krajowych i zagranicznych, w tym

31 stycznia 2008 r. Prezydent RP wręczył nominacje profesorskie. Tytuł profesora w dziedzinie nauk rolniczych otrzymał

prof. dr hab. inż. **Bogusław Wojciech Król**

Bogusław Wojciech Król urodził się 23 kwietnia 1942 r. w Szczecinie. Studia wyższe odbył w latach 1960-1965 na Wydziale Chemii Spożywczej Politechniki Łódzkiej uzyskując stopień magistra inżyniera chemika środków spożywczych. Stopień doktora nauk technicznych nadała mu w 1971 r. Rada Wydziału Chemii Spożywczej na podstawie

rozprawy doktorskiej pt.: *Warunki izomeryzacji laktozy jako podstawa do ciągłej produkcji laktulozy* (promotor prof. dr Stanisław Zagrodzki), a stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie technologii chemicznej w 1993 r. Rada Wydziału Chemii Spożywczej i Biotechnologii Politechniki Łódzkiej na podstawie rozprawy habilitacyjnej *Technologiczne aspekty konwersji laktozy do soli kwasów aldonowych i β-galaktozydowych oligosacharydów*. W dniu 22 października 2007 r. z nadania Prezydenta Rzeczypospolitej otrzymał tytuł profesora nauk rolniczych.

Pracę zawodową rozpoczął w 1965 r. w Katedrze Technologii Ogólnej Środków Spożywczych i Cukrownictwa początkowo jako inżynier stażysta i asystent. Po uzyskaniu stopnia doktora w 1971 r. odbył krótki staż naukowy w Wyższej Szkole Techniczno Chemicznej

w Pradze i Bratysławie. W latach 1973-2000 zajmował stanowisko adiunkta początkowo w Katedrze Technologii Ogólnej Środków Spożywczych i Cukrownictwa, a następnie po zmianie nazwy w Instytucie Chemicznej Technologii Żywności w Zespole Analizy i Technologii Żywności. W 2000 r. został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego Politechniki Łódzkiej w Zespole Analizy i Technologii Żywności, który w roku 2004 uzyskał status Zakładu. Od powstania Zakładu B.W. Król jest jego kierownikiem. Od roku 1995 do 2007 pełnił funkcje zastępcy dyrektora ds. dydaktycznych, w latach 1971-1993 był zatrudniony dodatkowo na pół etatu jako chemik w Łowickich Zakładach Farmaceutycznych, a w latach 1994-2007 był konsultantem ds. technologii w przedsiębiorstwie farmaceutycznym *Polfarmex S.A.*

17 kwietnia 2008 r. Prezydent RP wręczył nominacje profesorskie. Tytuł profesora w dziedzinie nauk technicznych otrzymał

prof. dr hab. inż. Józef Kula

koordynatorem naukowym międzynarodowego grantu z Programu IncoCopernicus w latach 1999-2002 oraz kierownikiem polskiej części 3-letniego grantu 6. PR zakończonego w roku 2007. Jest członkiem licznych towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych, w tym przedstawicielem Polski w programie COST 865.

Jego dorobek naukowy to ponad 220 pozycji obejmujących publikacje w renomowanych czasopismach zagranicznych i polskich, rozdziały w monografiach i książkach krajowych i zagranicznych, doniesienia i komunikaty prezentowane na polskich i zagranicznych konferencjach i kongresach. Jest autorem 3 patentów oraz 3 zgłoszeń patentowych, również promotorem 5 obronionych prac doktorskich.

W swoim dorobku naukowym ma ogółem 205 prac, w tym: 84 oryginalne publikacje w czasopismach naukowych, 5 rozdziałów w podręcznikach, skryptach i monografiach, 38 prac projektowych i ekspertyz oraz 15 patentów i zgłoszeń patentowych. Prace zostały dostrzeżone i docenione przez specjalistów. Wypromował 6 doktorów. Jego działalność naukowa dotyczy technologicznych aspektów przetwarzania laktozy, glukozy, sacharozy i inuliny do celów spożywczych i farmaceutycznych w oparciu o reakcje hydrolizy, izomeryzacji, transglukozylacji i utleniania. Ostatnio znaczną część dorobku naukowego stanowią wyniki badań dotyczące prebiotyków, zagadnień zanieczyszczeń technicznych cukru oraz wyodrębniania, oznaczania i zastosowania saponin i polifenoli.

Józef Kula ukończył studia na Wydziale Chemii Spożywczej PŁ w 1970 r. Od 1971 r. zatrudniony jest w Instytucie Podstaw Chemii Żywności. Od 17 lat jest zastępcą dyrektora instytutu i aktualnie kierownikiem zespołu Chemii bioorganicznej i surowców kosmetycznych. W 1979 r. uzyskał stopień doktora, a w 1991 doktora habilitowanego. Od 1994 r. pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego PŁ. W latach 1996-2002 pracował jako profesor w Wyższej Szkole Humanistyczno-Przyrodniczej w Sandomierzu. W latach 1988-1990 odbył staż naukowy w *Pennsylvania State University* (USA), a w 1999 r. krótkie szkolenie z zakresu aromatów spożywczych w szwajcarskiej firmie *Firmenich* (Genewa). Jego zainteresowania naukowe dotyczą chemii i technologii substancji zapachowych pochodzenia naturalnego i syntetycznego. Jest autorem lub współautorem 95 prac naukowych z tego zakresu, w tym 42 w czasopismach z listy filadelfijskiej. Wyniki prac badawczych prezentował na międzynarodowych konferencjach i kongresach poświęconych substancjom zapachowym (m.in. na *International Conference on Aromas and Essential Oils*; *International Congress of Flavours, Fragrances and Essential Oils*;

International Symposium on Essential Oils). Jest twórcą (współtwórcą) 33 patentów oraz współautorem 20 zgłoszeń patentowych. Dwa patenty dotyczące produkcji cennego środka zapachowego, acetylotrimeru propylenu, z odpadowego trimeru propylenu oraz wytwarzania kompozycji zapachowej o nucie drzewno-bergamotowej były wdrożone do przemysłu i realizowane w Fabryce Substancji Zapachowych *Pollena-Aroma* w Warszawie. Prof. J. Kula jest pomysłodawcą i inicjatorem syntezy trzech homochiralnych związków o wysokiej aktywności antymikrobowej lub feromonowej z handlowego oleju rycynowego, produkowanych w Instytucie Podstaw Chemii Żywności na zamówienie zagranicznych firm odczynnikowych. Brał udział w realizacji 7 projektów KBN i MNiSW (był kierownikiem 4 grantów) związanych tematycznie z substancjami zapachowymi oraz był opiniodawcą w kilkunastu ekspertyzach dotyczących importowanych aromatów spożywczych. Prof. J. Kula wypromował 8 doktorów, w tym 2 obcokrajowców. W 2002 r. przeprowadził cykl wykładów dla doktorantów i studentów ostatniego roku w *University of Corsica* w Corte. W latach 1995-2000 był kierownikiem oraz jednym z inicjatorów pierwszego w kraju Podyplomowego Studium Kosmetologii zorganizowanego przez Instytut Podstaw Chemii Żywności PŁ i Akademię Medyczną w Łodzi. Od 2002 r. jest prodziekanem ds. naukowych Wydziału Biotechnologii i Nauk o Żywności. W roku 1991 za osiągnięcia naukowe otrzymał nagrodę zespołową MEN. Jest członkiem PTChem oraz członkiem rady programowej *Pollish Journal of Cosmetology*. Jest odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

II Konkurs o rektorskie projekty habilitacyjne

Wobec dużego zainteresowania z jakim spotkała się ubiegłoroczna inicjatywa JM Rektora PŁ, mająca na celu dofinansowanie będących na ukończeniu prac habilitacyjnych młodych naukowców, w tym roku ogłoszona została II edycja Konkursu o rektorskie projekty habilitacyjne.

Konkurs skierowany jest do młodych pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych ze stopniem doktora, którzy w chwili składania wniosku nie ukończyli 35 lat i pracują nad ukończeniem rozprawy habilitacyjnej. Czas realizacji projektu habilitacyjnego przewidziany został na rok akademicki, na który został przyznany (w wyjątkowych przypadkach okres ten może zostać przedłużony o kolejny rok akademicki). Jako zakończenie realizacji projektu traktowane jest złożenie do recenzji rozprawy habilitacyjnej (powinno ono nastąpić przed upływem zaplanowanego czasu realizacji projektu), a podstawą do ostatecznego zamknięcia projektu jest informacja o uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego przekazana do Działu Nauki i Rozwoju Uczelni PŁ w ciągu roku od zakończenia realizacji projektu. W przypadku, gdy nie wpłynie stosowne potwierdzenie, jednostka w której zatrudniony jest beneficjent programu zobowiązana jest zwrócić całość otrzymanego dofinansowania.

W ramach projektu możliwy jest zakup aparatury (w tym sprzętu komputerowego, czy oprogramowania), niezbędnej dla ukończenia pracy literatury lub sfinansowanie udziału w istotnych dla dziedziny badawczej konferencjach. Procedura aplikowania o dofinansowanie została maksymalnie uproszczona – wniosek składany na krótkim formularzu wymaga jedynie rekomendacji Wydziałowej Komisji Nauki (ewentualnie Dyrektora pozawydziałowej jednostki organizacyjnej dla pracowników tych jednostek). Ostateczną decyzję o przyznaniu grantu podejmu-

je Prorektor ds. Nauki i Rozwoju Uczelni w oparciu o rekomendacje otrzymane od Senackiej Komisji Badań Naukowych. Wysokość rektorskiego projektu habilitacyjnego jest ustalana w zależności od aktualności i potrzeb realizowanego tematu. Rocznie przyznane są nie więcej niż cztery projekty habilitacyjne. Aby podwyższyć liczbę zdobywanych przez młodych naukowców PŁ stopni doktora habilitowanego, preferowane są wnioski od tych pracowników, którym nie udało się otrzymać dofinansowania badań z innych, zewnętrznych źródeł, co nie oznacza, że po otrzymaniu grantu rektorskiego nie mogą oni ubiegać się o dodatkowe środki.

W pierwszej edycji konkursu przyznane zostało dofinansowanie 4 rozpraw habilitacyjnych z wydziałów: Organizacji i Zarządzania, Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska oraz Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej w średniej wysokości 30 000 zł. W tym roku, w II edycji konkursu, do 15 maja złożonych zostało 6 wniosków; trzy z Wydziału Chemicznego, dwa z Wydziału Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki i jeden z Wydziału Organizacji i Zarządzania, na łączną kwotę ponad 350 tys. złotych. Rozstrzygnięcie konkursu powinno nastąpić przed końcem roku akademickiego.

Szczegółowa procedura składania wniosków opisana została w *Regulaminie Konkursu* dostępnym na stronie internetowej PŁ w dziale Nauka, zaś bliższych informacji udziela Dział Nauki i Rozwoju. Wszyscy chętni młodzi naukowcy ze stopniem doktora, którym do zakończenia pracy nad rozprawą habilitacyjną brakuje jedynie wsparcia finansowego, powinni już teraz zacząć przygotowywać się do przyszłorocznej edycji Konkursu i umiejętnie rozłożyć planowany nakład pracy.

■ Joanna Kulesza

Po raz pierwszy laureatem międzynarodowej nagrody przyznawanej przez *The International Institute for FRP in Construction* dla wyróżniających się młodych naukowców w dziedzinie materiałów kompozytowych w budownictwie została kobieta inżynier.

Wybitna specjalistka w konstrukcjach żelbetowych

Dr inż. **Renata Kotynia** jest adiunktem w Katedrze Budownictwa Betonowego PŁ. O jej zaangażowaniu w powołanie i działalność Polskiej Grupy *The International Institute for FRP in Construction (IIFC)* pisaliśmy w ŻU 103. Przypomnijmy, że od 2007 r. dr Kotynia jest w Radzie IIFC i jako jedyna reprezentuje w tym gronie Polskę i kraje Europy Wschodniej. O ogromnym zaangażowaniu naszej specjalistki w badania dotyczące zastosowania materiałów kompozytowych w infrastrukturze budowlanej świadczy przyznanie dr inż. Renacie Kotyni prestiżowej międzynarodowej nagrody *the IIFC Distinguished Young Researcher Award*, którą odbierze 20 lipca podczas cyklicznej konferencji w Zurychu.

W tym roku dr inż. Renata Kotynia przewodniczyła Komitetowi Organizacyjnemu szóstej międzynarodowej konferencji *Analytical Models and New Concepts in Concrete and Masonry Structures – AMCM2008 (Modele analityczne i nowe koncepcje w konstrukcjach żelbetowych i murowanych)*. Konferencja, której jednym z organizatorów była Polska Grupa IIFC, odbyła się w Łodzi w dniach 9-11 czerwca. Udział w tym naukowym wydarzeniu zgłosili naukowcy i praktycy z ponad 30 krajów świata, co stawia tę konferencję na pierwszym miejscu w rankingu organizowanych dotychczas w Polsce międzynarodowych konferencji w dziedzinie budownictwa.

■ M.T.

Nazywa się **Piotr Zgórniak**. W 1997 r. ukończył Politechnikę Łódzką na Wydziale Mechanicznym, specjalność Budowa i Eksploatacja Maszyn. Swoje życie zawodowe związał z Politechniką Łódzką podejmując zaraz po studiach pracę w Instytucie Obrabiarek i Technologii Budowy Maszyn na stanowisku asystenta. W 2005 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych z wyróżnieniem za pracę doktorską *Wpływ doboru ściernicy na wytrzymałość zmęczeniową zębów kół zębatych szlifowanych wg metody Nilesa*, której promotorem był prof. Bogdan Kruszyński. Dr inż. Piotr Zgórniak w roku 2007 został nagrodzony stypendium Fulbrighta w programie *Fulbright Senior Advanced Research Grants* dla naukowców po doktoracie. Teraz, po powrocie postanowił podzielić się wrażeniami z pobytu w Karolinie Północnej z czytelnikami Życia Uczelni.

Stypendium w Północnej Karolinie

Autor
otrzymuje
dyplom
od ambasadora
Stanów
Zjednoczonych
pana
Victoria Ashe'a

Dzięki uzyskaniu stypendium Fulbrighta miałem możliwość wyjechać do Stanów Zjednoczonych. Jednostką zapraszającą był przepięknie położony *University of North Carolina at Charlotte*. Dzięki życzliwości oraz gościnności amerykańskich naukowców prof. Matthew Daviesa oraz prof. Roberta Hockena miałem niepowtarzalną okazję przebywać przez pięć miesięcy w regionie słynącym z przepięknej przyrody, niebieskiego nieba oraz słynnego z wysokiego poziomu naukowego Uniwersytetu Karoliny Północnej położonego w mieście Charlotte, gdzie prowadziłem badania związane z pomiarami temperatury podczas nowoczesnego procesu skrawania, jakim jest *high-speed milling*.

Cała sprawa rozpoczęła się zupełnie niewinnie. Po obronie pracy doktorskiej wpadłem na pomysł, aby wyjechać za granicę w celu podniesienia kompetencji zawodowych oraz poszerzenia horyzontów dotyczących kształcenia studentów. Wtedy to prof. Bogdan Kruszyński podsunął mi pomysł. „Spróbuj ubiegać się o stypendium Fulbrighta...”. Bardzo pomocne były kontakty prof. Kruszyńskiego w świecie, a w szczególności znajomość ośrodków naukowych zajmujących się problematyką leżącą w obszarze naszego zainteresowania. Wyjazd naukowy był poprzedzony

wieloma godzinami ciężkiej pracy oraz koniecznością uczestniczenia w dwuetapowym konkursie. Pierwszy etap to ocena samych projektów badawczych, a następnie szczęśliwcy, którzy przeszli do następnego etapu musieli zaprezentować przed komisją, na czym będzie polegał ich projekt badawczy i udowodnić, że to właśnie oni powinni pojechać na to stypendium. Ja startowałem w programie *Senior Advanced Research Grants 2007/2008*, gdzie na całą Polskę zostało przyznanych jedynie dwanaście stypendiów. Ponadto w dziedzinie *Engineering* zostało przyznane tylko jedno takie stypendium, które właśnie ja otrzymałem i z czego jestem niezmiernie dumny.

Wyprawa do Stanów Zjednoczonych była dla mnie z wielu względów wyzwaniem. Termin mojego wyjazdu zbiegł się w czasie z terminem narodzin mojego synka Marka. Początkowo planowaliśmy z żoną pojechać razem, ale nasze plany „spaliły na panewce” gdyż nowy obywatel nie miał jeszcze numeru PESEL gdy należało zadeklarować ile osób wyjeżdża. Decyzja o samotnym wyjeździe, jeszcze przed urodzeniem synka była bardzo trudna. Wyróżnienie związane z przyznaniem prestiżowego stypendium naukowego *Fulbright Research Grant* oraz konieczność pozostawienia rodziny na 5 miesięcy było przyczyną wielu rozterek i niepewności. Dzięki mojej żonie oraz rodzicom zapadła decyzja o wyjeździe.

Przyleciałem do Charlotte w Stanie *North Carolina* i spotkałem prof. Mathew Daviesa, który zaprosił mnie do pracy w swoim zespole naukowym. Zobaczyłem *Duke Centennial Hall*, który stał się moją drugą pracą na okres pobytu w Stanach Zjednoczonych.

Aby zacząć pracę w warsztacie i w laboratoriach należało zdać egzamin z Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, wykazać się wiedzą teoretyczną związaną z obsługą maszyn znajdujących się w warsztacie, a na koniec zdać egzamin praktyczny polegający na wykonaniu modelu silnika powietrznego. Tego typu egzamin musi zdać każdy, kto ma zamiar obsługiwać maszyny, od studenta począwszy na profesorze skończywszy.

Jednym z wielu moich zadań było zaprojektowanie i wykonanie specjalnego oprzyrządowania do tokarki

Stypendium w Północnej Karolinie

► dokończenie ze str. 37

numerycznej firmy HAAS. Stanowisko to miało umożliwić porównanie wyników uzyskanych przez amerykańskich kolegów na maszynie Makino A55 z tymi, które zaplanowano wykonać na tokarce CNC firmy HAAS.

Głównym celem prowadzonych badań było zbadanie efektu przerywanego procesu skrawania na rozkład temperatury w strefie kontaktu narzędzia z przedmiotem obrabianym, w porównaniu do warunków panujących podczas skrawania ciągłego. Wyniki tych badań będą publikowane wraz z amerykańskimi kolegami z Uniwersytetu Karoliny Północnej.

Poza działalnością związaną ściśle z realizowaniem projektu badawczego miałem także możliwość uczestniczyć w spotkaniach naukowych organizowanych raz w tygodniu, na których omawiano wyniki innych projektów badawczych realizowanych na Uniwersytecie. Byłem także świadkiem bardzo ciekawego konkursu dla studentów dotyczącego zbudowania robota mobilnego. W zawodach brały udział roboty oraz ich konstruktorzy. Roboty miały do pokonania tor przeszkód oraz musiały przenieść ciężarek i postawić go w określonym miejscu. Mierzony był również czas przejazdu. Oprócz wartości naukowych zawodów były one również świetną zabawą. Muszę przyznać, że ja także świetnie się bawiłem.

W chwilach wolnych od pracy, a takie też się zdarzały, chodziłem na spotkania organizowane w świetlicy przy kościele *St Thomas Aquinas Church* nazywane *Global Cafe*, gdzie osoby z wielu krajów świata pracujące na uniwersytecie, studiujące, robiące doktoraty, miały możliwość poznania się, porozmawiania w języku angielskim i nie tylko. Można było spróbować specjałów kulinarnych z wielu krajów. Najbardziej smakowały mi dania indyjskie oraz w dniu Święta Dziękczynienia (*Thanksgiving Day*) amerykański indyk, słodkie ziemniaki oraz przepyszne ciasto z orzechami. W takiej atmosferze można się wiele nauczyć o innych kulturach oraz poznać wielu wspaniałych ludzi. Ponadto w wolnych chwilach zwiedzałem centrum Charlotte, przepiękne parki, stare dzielnice, które z punktu widzenia Polaka wcale nie są takie stare, oraz oczywiście centra handlowe.

Miasto Charlotte jest największym miastem Karoliny Północnej leżącym we wschodniej części USA i jest drugim co do wielkości centrum bankowym w Stanach Zjednoczonych. Miasto w 2000 r. liczyło 541 tysięcy mieszkańców. Aglomeracja miejska *Charlotte-Gastonia-Rock Hill* miała w tym samym roku 1,5 mln mieszkańców. Aglomeracja ta jest jedną z najszybciej rozwijających się w USA; liczba jej mieszkańców wzrosła o 29 % między rokiem 1990 i 2000. Podczas moich wojaży do centrum oraz po terenie kampusu widziałem jeden ogromny plac budowy.

W końcu przyszedł czas powrotu. Cieszyłem się na powrót do Polski i na myśl zobaczenia swoich bli-

skich, a z drugiej strony było mi smutno opuszczać moich nowych przyjaciół oraz piękne okolice i wspaniały klimat Karoliny Północnej.

Piotr Zgórniak tak mówi o swym prywatnym życiu: jestem szczęśliwym ojcem dwóch pociech Gosi i Marka, z których jedna jest całkiem nowa. Jestem również mężem mojej żony Anny, dzięki której większość moich szalonych pomysłów ma szansę na realizację. Jak się przekonałem na własnej skórze wyrozumiałość, pomoc oraz wsparcie rodziny jest warunkiem koniecznym w budowaniu kariery zawodowej relatywnie młodego naukowca. Korzystając z okazji chciałbym im wszystkim podziękować.

W laboratorium gdzie długimi godzinami kalibrowałem mikroskop termiczny

Trendy na rynku kart chipowych

ECCA – European Campus Card Association – to międzynarodowa organizacja, której celem jest wspieranie implementacji uczelnianych systemów kart inteligentnych. Organizacja obejmuje europejskie uczelnie, które posiadają (lub chcą wdrożyć) taki system oraz firmy będące producentami kart chipowych, oprogramowania i innego sprzętu niezbędnego do funkcjonowania systemu. ECCA corocznie organizuje konferencję, podczas której jej członkowie mają możliwość zapoznania się z najnowszymi trendami na rynku kart chipowych i oprogramowania oraz wymienić doświadczenia związane z implementacją systemów uczelnianych kart inteligentnych.

W tym roku konferencja ECCA 2008 będzie zorganizowana przez Instytut Elektroniki Politechniki Łódzkiej w dniach 16-17 czerwca. Więcej na jej temat www.ecca.eu/ecca2008

Nagroda Prezesa Rady Ministrów za rozprawę doktorską *Wpływ promieniowania na pracę układów elektronicznych ze szczególnym uwzględnieniem pomiaru promieniowania neutronowego i gamma*.

Promieniowanie w akceleratorze

Badania naukowe miały na celu zbadanie wpływu promieniowania gamma oraz neutronowego na pracę układów elektronicznych sterujących akceleratorami cząstek elementarnych. Są one prowadzone w ścisłej współpracy Katedry Mikroelektroniki i Technik Informatycznych z ośrodkiem naukowo-badawczym DESY w Hamburgu.

W celu uchronienia układów elektronicznych umieszczonych w tunelu akceleratora przed negatywnym wpływem promieniowania gamma i neutronowego oraz utrzymania radiacji na odpowiednio niskim poziomie stosowane są systemy monitorujące atmosferę promieniotwórczą akceleratora w czasie rzeczywistym. Dostępne detektory umożliwiają pomiar promieniowania gamma. Wykrywanie promieniowania neutronowego jest zadaniem trudniejszym. Dostępne detektory fluencji neutronów cechują się znaczną wrażliwością na promieniowanie gamma, dużymi rozmiarami oraz wysoką ceną. Przeprowadzone w ramach doktoratu badania pozwoliły na opracowanie nowego rodzaju detektora promieniowania neutronowego zbudowanego w oparciu o pamięć półprzewodnikową. Wykorzystuje on zjawisko generacji

błędów pojedynczych SEU (ang. *Single Event Upset*) w pamięci półprzewodnikowej. Promieniowanie gamma nie generuje błędów SEU, dlatego detektor odznacza się dużą selektywnością podczas pomiaru fluencji neutronów. Ma on niewielkie rozmiary oraz jest znacznie tańszy niż stosowane obecnie dozymetry promieniowania neutronowego.

Należy podkreślić fakt, że problem negatywnego wpływu promieniowania radiacyjnego na pracę układów elektronicznych nabiera coraz większego znaczenia. Nieustanny rozwój technologii produkcji układów scalonych powoduje, że budowane systemy stają się coraz bardziej wrażliwe na występowanie błędów SEU spowodowanych neutronami, protonami lub cząstkami docierającymi do nas z przestrzeni kosmicznej. Coraz częściej odczuwalne są błędy wygenerowane w pamięciach komputerów osobistych. Dozymetria promieniowania neutronowego odgrywa również bardzo ważną rolę w nowoczesnej medycynie.

Wspólnie z ośrodkiem naukowo-badawczym DESY zgłoszony został wniosek patentowy pt. „System Detekcji Neutronów”.

■ Dariusz Makowski

KRPUT w Politechnice Łódzkiej

Dziewiąte, a zarazem przedostatnie w kadencji 2005-2008 posiedzenie Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych odbyło się w Politechnice Łódzkiej w dniach 24-25 kwietnia 2008 r.

Obrady rozpoczęły się od dyskusji nad proponowanym przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego projektem założeń reformy systemu nauki i reformy systemu szkolnictwa wyższego. Prof. Grażyna Praweńska-Skrzypek, Podsekretarz Stanu w MNiSW przedstawiła motywację przygotowanych zmian oraz ich główne założenia w części poświęconej szkolnictwu wyższemu. Zwróciła m.in. uwagę na pomysł wyłonienia najlepszych jednostek, konieczność powiązania procesu dydaktycznego z gospodarką oraz potrzebę większej aktywności w umiędzynarodowieniu uczelni. Projekt zmierza też do uproszczenia procedury awansu naukowego. Przewiduje on m.in. likwidację habilitacji na rzecz uprawnienia promotorskiego, wprowadzenie konkursów na wszystkie stanowiska, zwiększenie mobilności kadry poprzez obowiązkowe staże oraz kontraktowe zatrudnienie. Prof. Paweńska-Skrzypek podkreśliła, że pierwotnie ministerstwo myślało o wprowadzeniu odpłatności za studia, ale na ten pomysł „nie było zgody politycznej”. Finansowanie uczelni będzie się odbywało zgodnie z algorytmem, który szerzej uwzględni działania

projakociowe i proinnowacyjne. Projekt przewiduje także uruchomienie stypendiów na kierunkach zamawianych, co już zostało przez Ministerstwo ogłoszone i rozpoczęły się procedury konkursowe.

Prof. Jerzy Woźnicki i prof. Bogusław Smólski, którzy uczestniczyli w pracach nad projektem reform zwracali uwagę, że istotne są teraz dalsze działania związane z jego wdrażaniem, czyli opracowaniem odpowiednich aktów prawnych. Za ważne uznano zdefiniowanie systemu zarządzania nauką. Pierwszym krokiem w tej sprawie było powołanie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Projekt omawianego dokumentu zapowiada powołanie Narodowego Centrum Nauki, które będzie m.in. zarządzało badaniami podstawowymi i ich finansowaniem oraz finansowaniem infrastruktury badawczej. Projekty mają być realizowane w drodze otwartych konkursów. W tej chwili w Polsce z budżetu państwa finansowane jest ponad 60% projektów, podczas gdy w państwach OECD wskaźnik ten jest na poziomie 30%.

W dyskusji rektorzy mówili o konieczności ograniczenia wieloetapowości na uczelniach, wyrazili krytyczną opinię o pomysle zniesienia habilitacji, a w odniesieniu do tzw. *okrętów flagowych* są zde-

KRPUT w Politechnice Łódzkiej

➤ dokończenie ze str. 39

Konferencja prasowa. Od lewej: minister prof. G. Praweńska-Skrzypek, rektor PŁ prof. J. Krysiński, prof. M. Dietrich

foto: Jacek Szabela

cydowanie przeciwni ich wyłonieniu na drodze administracyjnej decyzji. Jako fundamentalne rektorzy uznają stworzenie systemu sprzyjającego powiązaniu nauki z gospodarką.

Mówiono także o naderwanym zaufaniu do rządu, który z jednej strony ogłasza projekt reform, a w tym samym czasie obniża dotację ministerialną z 0,92 PKB do poziomu 0,88 PKB. Negatywnie oceniono też brak stabilności politycznej.

Gościem spotkania był Mariusz Wielec, Dyrektor Departamentu Funduszy Europejskich w MNiSW, który mówił o działaniach w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. W tej chwili są już uruchomione wszystkie programy w ramach funduszy strukturalnych, które są w gestii ministerstwa. Uczelnie techniczne mają więc dużą szansę na skorzystanie z tego źródła finansowania. W programach operacyjnych: Innowacyjna Gospodarka, Infrastruktura i Środowisko oraz Kapitał Ludzki są „do wzięcia” ponad 4 miliardy euro.

Sprawą, która w ostatnim czasie jest szczególnie ważna dla uczelni technicznych jest przeciwdziałanie degradacji tytułu inżyniera. Mówił o tym w swoim referacie prof. Edward Jezierski, prorektor ds. kształcenia PŁ. Uregulowania prawne odnoszące się do programów nauczania na studiach inżynierskich są bardzo liberalne, a dodatkowo Rozporządzenie

MNiSW z dnia 27 lipca 2006 r. złagodziło wymagania kadrowe. Efektem tego jest dążenie wydziałów do powiększania liczby prowadzonych kierunków studiów, co prowadzi do rozdrobnienia dydaktyki. Rektorzy podkreślali, że hasło „nadszedł czas dla inżynierów” jest bardzo skutecznie wykorzystywane przez uczelnie niepubliczne. Dobrym przykładem jest eksplozja studiów inżynierskich na kierunku informatyka. Obrona jakości tytułu inżyniera leży w interesie młodych ludzi, którzy często bywają oszukiwani przez szkoły nadające ten tytuł, a nie mające odpowiedniego zaplecza technologicznego i kadrowego.

Konferencja dyskutowała także o promocji studiów technicznych. Wiele działań w tym zakresie prowadzonych jest we współpracy z Fundacją Edukacyjną „Perspektywy”. Posumowano akcję „Dziewczyny na politechniki”, w której uczestniczyło 14 uczelni technicznych, a wzięło w niej udział około 5000 dziewcząt. W ramach promocji zagranicznej prowadzony jest projekt „Study in Poland”. W akcję promocyjną włącza się także studenckie Forum Uczelni Technicznych. Konkretnie propozycje przedstawił jego przewodniczący Przemysław Dargiewicz. Zaproponował stworzenie platformy porozumienia rektorów uczelni technicznych w ramach wspólnej promocji studiów inżynierskich.

■ Ewa Chojnacka

O materiałach i przyrządach półprzewodnikowych

W tym roku odbyła się, po raz pierwszy w Polsce, konferencja *International Workshop on Expert Evaluation and Control of Compound Semiconductor Materials and Technologies* – Exmatec 2008. Organizacja tej prestiżowej imprezy została powierzona Katedrze Przyrządów Półprzewodnikowych i Optoelektronicznych PŁ kierowanej przez prof. Zbigniewa Lisika, przy współpracy Instytutu Optoelektroniki i Mikroelektroniki PW i Instytutu Wysokich Ciśnień PAN. Obrady konferencji odbywały się w Pałacu Poznańskich w Łodzi w dniach 1-4 czerwca 2008 r. Udział wzięło ponad 130 naukowców z Europy, USA, Japonii, Chin, Indii i krajów afrykańskich.

Exmatec to konferencja odbywająca się co dwa lata w różnych miejscach Europy. Jej tematyka obejmuje zarówno wytwarzanie, charakteryzację i obróbkę materiałów półprzewodnikowych, jak również zagadnienia związane szeroko z wytwarzaniem przyrządów z omawianych materiałów. Głównym tematem dyskusji jest rozwój nowych zaawansowanych metod do wytwarzania i oceny materiałów i struktur półprzewodnikowych w celu opisu zależności między ich budową wewnętrzną, a własnościami elektromechanicznymi w aplikacjach elektronicznych. Tematy sesji odwołują się do wszystkich podstawowych i alternatywnych grup materiałów półprzewodnikowych i przyrządów z nich wykonywanych.

Prezentowane prace obejmują istotne badania z zakresu tematyki konferencji prowadzone przez różne akademickie i komercyjne ośrodki naukowe na całym świecie.

■ Maciej Sibiński

Problemy ochrony środowiska

Seminarium Studenckie *Problemy Ochrony Środowiska* zorganizowane na Wydziale Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska w dniu 4 kwietnia 2008 r. odbyło się już po raz osiemnasty. Jest to tradycyjne spotkanie uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych prezentujących swoje prace z zakresu ochrony środowiska, a laureaci tego seminarium otrzymują tzw. „Zielone Indeksy”. Zaproszonych gości i uczestników spotkania powitał prodziekan ds. nauki prof. ndzw. PŁ Zdzisław Pakowski.

Władze Wydziału,
organizatorzy
seminarium
i laureaci
konkursu
o Zielony Indeks

Na jednej z sesji zaprezentowano prace doktorskie wykonywane na naszym wydziale. W jej ramach po raz kolejny została przyznana prywatna nagroda im. dr inż. Ewy Mitury, której fundatorem jest prof. Stanisław Mitura. W konkursie wzięli udział doktoranci reprezentujący poszczególne katedry. Nagrodę zdobył mgr inż. Tomasz Bedyk z Katedry Systemów Inżynierii Środowiska, za pracę *Tlenek wapnia jako katalizator w procesie pirolizy i zgazowania osadów ściekowych*. Nagrodę wręczyła córka dr inż. Ewy Mitury, dr inż. Anna Karczemska.

W części „uczniowskiej” wzięło udział 326 studentów i uczniów z 40 szkół średnich z Łodzi, Aleksandrowa Łódzkiego, Pabianic, Zgierza, Ozorkowa, Łasku, Kutna, Męckiej Woli i Radomska. W ramach czterech sesji przedstawiono 224 prace, w tym 22 referaty, 69 plakatów, 61 prac multimedialnych i 72 prace plastyczne (makiety, obrazy, albumy i rzeźby).

Tematyka prezentacji była bardzo różnorodna, co świadczy o tym, że młodzi ludzie widzą potrzebę rozmów o ochronie środowiska, wyczuwając doskonale zagrożenia często wynikające z nieprzemyślnych działań człowieka. W pracach starano się zatem odpowiedzieć na pytanie co można zrobić, by naprawić zniszczone pod względem ekologicznym krajobrazy, wskazywano na problem składowania i utylizacji odpadów, działanie oczyszczalni ścieków oraz na

wpływ zanieczyszczenia środowiska przyrodniczego na zdrowie człowieka. Wśród prezentowanych prac nie zabrakło i takich, które wyrażały troskę o życie człowieka w przyszłości. Na uwagę zasługują chociażby takie tematy jak: *Tragedia Jeziora Aralskiego*, *Za co ginimy*, *Świat bez zwierząt – zagrożone gatunki*, *Lasy zielone – bogactwo Ziemi*, *Jakie zagrożenia niesie cywilizacja*, *Czystość wody priorytetem naszych czasów*, *I wojna śmieciowa*, *Odnawialne źródła energii*. Prace charakteryzowały się wysokim poziomem naukowym, merytorycznym i plastycznym. Wysoko oceniono prace zawierające własne badania i opracowania tematów ekologicznych.

Komisja Nagród przyznała 93 nagrody, którymi były albumy i książki opisujące środowisko przyrodnicze i zagrożenia jakim ono podlega. W prace komisji zaangażowali się pracownicy naukowcy wydziału oraz nauczyciele szkół średnich. Wybitne prace zostały zakwalifikowane do konkursu o *Zielony Indeks*, którego laureaci z pominięciem postępowania kwalifikacyjnego zostaną przyjęci na Wydział Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska PŁ w następnym roku akademickim. We wszystkich prezentowanych kategoriach przyznano 15 *Zielonych Indeksów*, które zostały uroczystie wręczone przez władze Wydziału tydzień później, czyli 11 kwietnia 2008 r. Wręczono również dyplomy i nagrody za zajęcie I, II i III miejsca, a ponadto wyróżnienia, dyplomy i podziękowania dla nauczycieli.

W tym roku Komisja Nagród przyznała również nagrodę specjalną dla Przedszkola Publicznego Sióstr Służebniczek NMP w Łodzi. Otrzymała ją grupa 6-latków za pracę w ramach realizacji programu *Zdrowe środowisko*.

Nagrodę specjalną dla szkół, których uczniowie otrzymali *Zielone Indeksy* przekazał również prof. Czesław Strumiłło. Była to książka jego autorstwa pt. *Inżynieria Chemiczna i Procesowa w Polsce*, będąca unikatowym dziełem opisującym rozwój tej dyscypliny naukowej w Polsce.

Po zrobieniu pamiątkowych zdjęć rozstaliśmy się z gośćmi w serdecznej i przyjacielskiej atmosferze z zapewnieniem uczestnictwa w przyszłym roku. Należy podkreślić, że młodzież wykazała znakomitą znajomość przedstawianej problematyki, poprzedzoną wielomiesięczną pracą związaną z badaniami własnymi i rzetelnymi studiami literaturowymi. Tak duże zainteresowanie seminarium jest przede wszystkim dowodem na to, że problemy ochrony środowiska są niezwykle ważne i aktualne, zaś dyskusja o nich kształtuje świadomość ekologiczną młodzieży i to już od najmłodszych lat.

■ Magdalena Orczykowska

Techniki chromatograficzne w analizie środowiskowej i klinicznej

Już ósmy raz, tym razem po raz pierwszy w Łodzi na Politechnice Łódzkiej, zorganizowana została Konferencja Chromatograficzna. W dniach 21-23 kwietnia 2008 r. murach Politechniki Łódzkiej spotkali się specjaliści zarówno z kraju jak i z zagranicy (reprezentanci 12 krajów), zajmujący się i wykorzystujący w swojej praktyce metody separacyjne. Byli obecni pracownicy uczelni, instytutów badawczych oraz przedstawiciele przemysłu. Tematem przewodnim było zastosowanie technik chromatograficznych

przez dyrektora instytutu prof. Jacka Rynkowskiego. Głównymi sponsorami VIII Konferencji Chromatograficznej byli: Perlan Technologies i WITKO, zaś w wystawie uczestniczyły również firmy: Shim-Pol, A.G.A. Analytical, Polygen, Leco Polska, GBC Polska, Knauer Polska, Anchem. Patronat medialny pełniło czasopismo „Analityka”.

Uroczystego otwarcia konferencji dokonali prorektor PŁ prof. E. Jezierski oraz wiceprezydent m. Łodzi J. Wojcieszek. Po okolicznościowych przemówieniach nastąpiło wręczenie dorocznych wyróżnień Komisji Analizy Chromatograficznej i Technik Pokrewnych. **Medale im. Prof. A. Waksmundzkiego** za rok 2007 Kapituła postanowiła przyznać dwóm uczynom: **prof. J. Pawliszynowi** z Waterloo University (Ontario, Kanada) oraz **prof. K. Głowniakowi** z Uniwersytetu Medycznego w Lublinie.

163 uczestników miało możliwość wysłuchania 28 wykładów plenarnych i 9 komunikatów przedstawionych przez młodych naukowców z różnych ośrodków. Zaprezentowano też 79 komunikatów plakato- wych. Wśród sesji tematycznych znalazły się między innymi: badania podstawowe w technikach rozdzielania, współczesna chromatografia cienkowarstwowa, -omic w technikach rozdzielania, rozdzielanie chiralne, GC i techniki łączone, techniki elektromigracyjne. Można śmiało powiedzieć, że program naukowy, tej jedynej w tym roku w Polsce konferencji chromatograficznej, był niezwykle różnorodny tematycznie. Co dla nas organizatorów było ważne, podczas konferencji trwały interesujące dyskusje pomiędzy teoretykami i praktykami, młodymi a doświadczonymi specjalistami. Szczególnie interesujący był wykład inauguracyjny, przedstawiony przez twórcę technik elektromigracyjnych **prof. S. Hjertén**a z Uniwersytetu w Uppsali (Szwecja), który przybliżył genezę i podstawy teoretyczne tej dynamicznie rozwijającej się techniki. Prof. Hjertén – uczony światowej sławy, twórca elektroforezy kapilarnej i poważny kandydat do nagrody Nobla należy do najwybitniejszych autorytetów w dziedzinie technik separacyjnych. Aktualne aspekty analityki oraz jej perspektywy przybliżył uczestnikom konferencji prof. J. Namieśnik z Politechniki Gdańskiej. Biomarkery we współczesnej diagnostyce medycznej są źródłem istotnych informacji związanych ze zdrowiem człowieka, w tę tematykę wprowadził nas niezwykle interesującym i dynamicznym wykładem prof. B. Buszewski (UMK w Toruniu). Teoretyczne rozważania prof. A. Felinger z Uniwersytetu w Pec

Prof. S. Hjertén
– twórca
elektroforezy
kapilarnej,
podczas
wykładu

foto:
Zdzisław Brandeburg

w analizie środowiskowej i klinicznej. Organizatorami Konferencji byli: Instytut Chemii Ogólnej i Ekologicznej Wydziału Chemicznego PŁ, Komitet Chemii Analitycznej PAN, Komisja Analizy Chromatograficznej i Technik Pokrewnych oraz Polskie Towarzystwo Chemiczne. Patronat honorowy nad Konferencją objęli JM Rektor Politechniki Łódzkiej prof. J. Krysiński oraz Prezydent Miasta Łodzi J. Kropiwnicki. W skład Komitetu Honorowego weszli przewodniczący Komitetu Chemii Analitycznej PAN prof. J. Namieśnik, dziekan Wydziału Chemicznego PŁ prof. H. Bem oraz nestorzy polskiej chromatografii: prof. T. Paryjczak (Łódź), prof. E. Soczewiński (Lublin) i prof. J. Śliwiok (Katowice). Na czele Komitetu Naukowego stanął prof. B. Buszewski (UMK, Toruń) – przewodniczący Komisji Analizy Chromatograficznej i Technik Pokrewnych PAN, zaś Komitetu Organizacyjnego dr inż. Joanna Kałużna-Czaplińska z Instytutu Chemii Ogólnej i Ekologicznej Wydziału Chemicznego PŁ, wspierana

(Węgry), dotyczące nowego podejścia do opisu mechanizmu retencji w chromatografii cieczowej można uznać za swoisty *majstersztyk* sposobu prezentowania tych trudnych zagadnień. Ciekawy wykład, dotyczący selektywnego rozdzielania funkcjonalizowanych substancji organicznych przedstawił prof. T. Dzido z UAM w Lublinie. Na temat perspektyw wykorzystania monolitycznych złożeń kolumn w różnych wariantach separacji zaprezentował prof. A. Maruška z Kowna (Litwa). Prof. K. Kaczmarek z Politechniki Rzeszowskiej wskazał na możliwości i zastosowania nowej generacji adsorbentów do szybkiej chromatografii cieczowej i metod przygotowania próbek.

Tematykę z pogranicza biologii, chemii, farmacji i medycyny kontynuowała prof. E. Skrzydlewska (UM w Białymstoku), wprowadzając jednocześnie uczestników w świat – *omic*. Techniki te, zwłaszcza metabolomika i proteomika były przedmiotem rozważań dr hab. M. Markuszewskiego z UM w Gdańsku i dr. R. Gadzały-Kopciuch (UMK w Toruniu). Prof. A. Amann z Uniwersytetu Medycznego w Innsbrucku (Austria) zainteresował słuchaczy analizą chromatograficzną związków w powietrzu wydychanym przez pacjenta i wskazał nowe drogi ich identyfikacji za pomocą wysokorozdzielczych spektrometrów masowych.

Bardzo ciekawe wykłady zaprezentowali kolejni goście Konferencji prof. J. Lehotay z Bratysławy i prof. S. Fanali z Rzymu. Pierwszy przedstawił możliwości wykorzystania chiralnej chromatografii cieczowej w analizie klinicznej, zaś drugi perspektywy wykorzystania tego typu chromatografii w skali nano- z zastosowaniem różnych typów detektorów i derywatywacji. Także wykład dr. R. Zakrzewskiego (UŁ) pokazał praktyczne zastosowania HPLC w oznaczaniu tyreostatyków z wykorzystaniem post-kolumnowej reakcji jodo-azytkowej.

Osobne miejsce poświęcono współczesnej chromatografii cienkowarstwowej i najnowszym jej osiągnięciom. Swoje wyniki prezentowali kolejno: prof. I. Klebovich z Budapesztu, prof. M. Waksmundzka-Hajnos z Lublina, prof. P. Zarzycki z Koszalina oraz dr K. Tyrpień z Zabrza. Nie zabrakło także interesujących wykładów z zakresu technik elektromigracyjnych i ich wykorzystania w analizie biomedycznej (prof. E. Bald z UŁ, dr E. Poboży z UW) czy fitochemicznej (prof. O. Kornýšova z Litwy). Zastosowanie chromatografii gazowej i technik łączonych w analizie środowiskowej i ocenie jakości nowych materiałów stomatologicznych prezentowali w swoich referatach profesorowie: A. Voelkel z Politechniki Poznańskiej (chromatografia inwersyjna), A. Grochowalski z Politechniki Krakowskiej (analiza i monitoring dioksyn) oraz W. Wardencki z Politechniki Gdańskiej (wykorzystanie detektora olfaktometrycznego w kontroli produktów żywnościowych w tym napojów).

W tematyce *inne zastosowania technik rozdzielania* znalazły się wykłady plenarne prof. R. Dybczyńskiego z Instytutu Chemii i Techniki Jądrowej w Warszawie (oznaczanie kationów za pomocą chromatografii jonowej), prof. Wieczorka z Uniwersytetu w Opolu (techniki membranowe w analizie śladów) i dr M. Kluski (oznaczanie substancji metaloorganicznych) z AP w Siedlcach. Na zakończenie konferencji bardzo interesujący, podsumowujący dwupółdniowe obrady wykład z pogranicza filozofii, ekologii i toksykologii przedstawił prof. H. Frank z Uniwersytetu w Bayreuth (Niemcy). Wykład dotyczył wykorzystania różnorodnych technik separacyjnych w analizie próbek środowiskowych.

Prezentacje w ramach **Forum Młodych** były oceniane przez międzynarodowe jury. Za najlepszy komunikat uznana została praca **mgr Ewy Sochy** z Politechniki Łódzkiej nad poszukiwaniem markerów zaburzeń rozwojowych u dzieci. Dużym zainteresowaniem cieszyły się sesje plakatowe, wielu młodych naukowców brało udział w konkursie na najlepszą prezentację. **Jury**, uwzględniając głosy wszystkich uczestników konferencji **nagrodziło plakaty**, przedstawione przez **R. Milašienę** (Uniwersytet w Kownie, Litwa), **Sz. Bociana** i **W. Żebrowskiego** z UMK w Toruniu oraz **N. Krawczyka** z PŁ. Fundatorem nagród był Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Łodzi.

Podczas konferencji miało także miejsce spotkanie członków Komisji Analizy Chromatograficznej i Technik Pokrewnych PAN, na którym przewodniczący prof. B. Buszewski wskazał kierunki działań na najbliższy rok oraz wręczył nominacje na następną kadencję.

W czasie konferencji był czas na wytężoną naukę i dyskusję, ale także na odpoczynek i towarzyskie spotkania. I w tym zakresie Organizatorzy przygotowali różnorodny i atrakcyjny program, pokazujący Łódź jako miasto wielu kultur. Wszystko rozpoczęło się koncertem „*The music rarities*” w wykonaniu M. Chmielewskiej i W. Tomczyka - solistów Teatru Wielkiego w Łodzi i Opery Narodowej w Warszawie. Atrakcyjna była również autokarowa wycieczka po Łodzi. Łódź to miasto zabytków i nowoczesnej architektury. Dobrym przykładem tej symbiozy jest Manufaktura. Można śmiało powiedzieć, że jest to miasto w mieście, które szczególnie spodobało się uczestnikom konferencji. Uczestnicy mile spędzili wieczór na bankiecie zorganizowanym w zajeździe na rogatkach miasta, przy dobrym, staropolskim jadle i wyśmienitych trunkach. Podziwiać można było ich umiejętności taneczne i wspaniałą kondycję. Dowodem na to była frekwencja na porannej sesji w dniu następnym.

Trzy dni konferencji przeminęły szybko i dziś już jest ona historią. Następne spotkanie chromatografistów polskich odbędzie się w Poznaniu.

■ Bogusław Buszewski, Jacek Rynkowski,
Joanna Kałużna-Czaplińska

Łódź staje się prawdziwym centrum informatycznych technologii mobilnych.

Politechnika w programie Symbian Academy

Sprostanie rosnącemu zapotrzebowaniu na kadrę inżynierską wymaga zacieśniania współpracy pomiędzy środowiskiem akademickim i przedstawicielami biznesu. Pracodawcy poszukują nowych form pozyskiwania wykształconych inżynierów. Inżynierowie natomiast mają coraz więcej możliwości wyboru technologii, w których mogą się specjalizować i realizować zawodowo. Przejście od „soft-wear” (tekstylii) do „software” (oprogramowanie) dokonuje się na naszych oczach i podnosi atrakcyjność Łodzi jako miejsca przyjaznego ludziom i biznesowi.

Katedra Mikroelektroniki i Technik Informatycznych PŁ podpisała w kwietniu 2008 r. umowę o współpracy z *Symbian Ltd.* dołączając do grona uczelni stowarzyszonych w ramach programu *Symbian Academy* i stając się pierwszą szkołą wyższą w Polsce uczestniczącą w tym prestiżowym przedsięwzięciu. Umowę podpisali: prof. Andrzej Napieralski – kierownik Katedry oraz Piotr Kania – dyrektor zarządzający *Teleca Poland Sp. z o.o.* Program jest inicjatywą wspomagającą uniwersytety na całym świecie w zakresie edukacji i rozwoju kadry inżynierskiej. W jego ramach Politechnika Łódzka otrzymuje możliwość przygotowania swoich wykładowców do prowadzenia zajęć z zakresu projektowania i tworzenia oprogramowania dla systemu operacyjnego Symbian, dostęp do materiałów edukacyjnych, pomoc techniczną specjalistów *Symbian Ltd.* oraz firm stowarzyszonych.

W ramach *Symbian Academy* w semestrze letnim w roku akademickim 2008/2009 uruchomiony zostanie przedmiot obieralny „Programowanie urządzeń telefonii komórkowej z systemem operacyj-

nym Symbian OS” dla studentów Katedry Mikroelektroniki i Technik Informatycznych.

W marcu 2009 r. wprowadzony zostanie nowy kierunek studiów podyplomowych dotyczących systemów mobilnych i technologii multimedialnych. W połączeniu z inicjatywą Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet IV „Szkolnictwo wyższe i nauka”, studia będą finansowane z funduszy unijnych.

Podpisanie umowy z *Symbian Ltd.* jest rezultatem współpracy pomiędzy Katedrą Mikroelektroniki i Technik Informatycznych PŁ a łódzkim oddziałem firmy *Teleca Poland* specjalizującej się w rozwiązaniach z dziedziny technologii mobilnych. Poszukując innowacyjnych form kooperacji ze środowiskiem akademickim oraz nowych źródeł pozyskiwania pracowników, *Teleca* umożliwiła Politechnice kontakty z organizatorami *Symbian Academy*, co doprowadziło do podpisania umowy o współpracy oraz stworzenia programu studiów podyplomowych i przedmiotów obieralnych.

Dodatkowo, w ramach współpracy z *Teleca Poland*, Politechnika przygotowuje się do otworzenia specjalizacji dla kierunku informatyka, w ramach której studenci będą mieli możliwość kształcenia się w dziedzinie dynamicznie rozwijających się systemów mobilnych, korzystając z kompetencji i doświadczenia pracowników spółki.

Teleca (www.teleca.com) jest obecna w Łodzi od 2003 r. i rozwija swój dział inżynierii oprogramowania mobilnego, koncentrując się nad zastosowaniami dla urządzeń pracujących pod kontrolą Symbian oraz Linux. Łódzki od-

Prof. A. Napieralski podpisuje umowę. Obok dyrektor Piotr Kania.

foto: Przemysław Nowak

dział firmy dostarcza rozwiązania globalnym dostawcom telefonów komórkowych i uczestniczy w międzynarodowych projektach badawczo-rozwojowych. W połowie 2008 r. *Teleca* przenosi się do nowej, większej siedziby w Łodzi przy ul. Kasprzaka.

Teleca ma ponad 2000 pracowników w 11 krajach Azji, Ameryki Północnej i Europy. Firma notowana jest na szwedzkiej giełdzie papierów wartościowych.

Symbian (www.symbian.com) jest licencjodawcą systemu operacyjnego używanego w telefonach komórkowych najnowszej generacji. Ponad 77 milionów zaawansowanych telefonów komórkowych korzystających z licencji Symbiana znalazło nabywców w 2007 roku.

■ Bartłomiej Świercz

Wydział Biotechnologii i Nauk o Żywności

Zmodernizowana Pracownia Komputerowa

Na początku lat 80. ubiegłego wieku, kiedy technika komputerowa za przyczyną komputerów personalnych zaczęła schodzić pod strzechy stało się jasne, że jest to ważny kierunek rozwoju. Już na początku lat 90. z inicjatywy doc. Jana Lcieka i dzięki pomocy Instytutu Chemicznej Technologii Żywności w jego pomieszczeniach została utworzona Pracownia Komputerowa. Jak się później okazało była to trafna i dalekowzroczna decyzja.

W pracowni początkowo prowadzono ćwiczenia z informatyki tylko dla kierunku technologia chemiczna. Po rozszerzeniu oferty programowej i edukacyjnej oraz dalszym unowocześnieniu pracowni, rozpoczęto ćwiczenia z informatyki dla wszystkich kierunków kształcenia na Wydziale. Podniosło to jakość nauczania.

Pod koniec lat 90. z inicjatywy ówczesnego dziekana prof. Stanisława Wysockiego została uruchomiona sieć komputerowa i Wydział został podłączony przewodem światłowodowym do Centrum Komputerowego i dalej do Internetu. Była to dość śmiała i droga decyzja, ale dzięki niej Wydział posiadał jedno z najszybszych, jeżeli nie najszybsze łącze na Uczelni. Po minimalnych modernizacjach korzystają do dzisiaj i zapewne jeszcze bardzo długo będą z niego korzystać pracownicy i studenci. Ta decyzja pozwoliła na wzbogacenie oferty Pracowni Komputerowej o możliwości jakie daje globalna sieć Internet. W krótkim czasie powstał problem udostępniania Internetu oraz innych zasobów Pracowni studentom naszego Wydziału. Na początku udostępniano studentom pracownię Instytutu Chemicznej Technologii Żywności w czasie wolnym od zajęć, ale szybko okazało się to nie wystarczające. Zaczęto szukać nowych możliwości pozyskania sprzętu i pomieszczeń.

Po przeniesieniu dziekanatu w obecne miejsce zaadaptowano zwolnione pomieszczenia w nowym gmachu Wydziału i tam zorganizowano już Wydziałową Pracownię Komputerową. Początkowo była wyposażona w sprzęt wycofany z różnych jednostek Wydziału. W celu pozyskania większej liczby stanowisk komputerowych nawiązano kontakt z bankiem Pekao SA, który jesienią 2004 r. przekazał 60 zestawów komputerowych wycofywanych z oddziałów banku. Pozwoliło to utworzyć 70 stanowisk. Jak na tamten czas była to dość duża liczba jednostek, wystarczająca dla naszych potrzeb, bo praca w Internecie w dużym stopniu uzależniona jest od szybkości transmisyjnej łącza, a tego nam nie brakowało. Po krótkim czasie Pracownia Komputerowa przestała wystarczać, okazała się za mała, nie mieściła sprzętu i studentów. Poszukiwania nowych pomieszczeń, przy stałym wsparciu dziekana prof. Jana Lcieka, doprowadziły na obecne miejsce, do trzech nowych laboratoriów. Adaptacja pomieszczeń polegała na: wymianie in-

stalacji elektrycznej i przeciwpożarowej, podłączeniu sieci komputerowej o szybkości transmisji 100 Mb/s Ethernet, wymianie mebli na nowe i estetycznym pomalowaniu pomieszczeń. Do remontu użyto nowoczesnych materiałów i technik ich montażu, co pozwoliło stworzyć nowoczesne i przyjazne dla studentów oraz pracowników laboratorium. W lutym 2005 r. dokonaliśmy otwarcia Pracowni w obecności: Władz Uczelni, Wydziału, sponsora z banku – dr. Andrzeja Grandysa, przedstawicieli Centrum Komputerowego oraz wielu innych gości.

W 2007 r. zostaliśmy wytypowani do udostępnienia pomieszczeń Wydziałowej Pracowni Komputerowej dla Liceum Politechniki Łódzkiej. Przy tak dużej liczbie użytkowników i zróżnicowanym planie zajęć okazało się, że musimy usprawnić działanie

pracowni. Wiązało się to z potrzebą przeprowadzenia kolejnego, nowego remontu Wydziałowej Pracowni Komputerowej oraz pomieszczeń biblioteki. Remont został wykonany w porozumieniu z dyrektorem Biblioteki Głównej mgr. Błażem Feretem oraz przy wsparciu Władz Uczelni, a szczególnie kanclerza PŁ dr. Stanisława Starzaka. Zakupiono 45 nowych zestawów komputerowych do sal dydaktycznych, co pozwoliło wycofać część zestawów starych. Wszystkie pomieszczenia Pracowni Komputerowej zostały wyposażone w zestawy multimedialne. Ponadto w laboratorium studenckim, w którym jest swobodny dostęp do Internetu oraz w tak zwanej serwerowni, gdzie działa serwer wydziałowy snack.p.lodz.pl. zainstalowaliśmy klimatyzację. Przy okazji tak dużego remontu przeszliśmy z transmisji 100Mb/s Ethernet, która czasami była niewystarczająca na 1Gb/s Ethernet. Wiązało się to z koniecznością ułożenia kabla światłowodowego, w czym pomógł nam dyrektor Centrum Komputerowego mgr inż. Mirosław Kopeć.

W odnowionej
pracowni

foto: Jacek Szabela

Jakość kształcenia przyszłej kadry inżynierskiej jest ściśle związana z aktywną współpracą jednostki naukowej z przemysłem. Możliwość porównania wiedzy teoretycznej zdobytej na zajęciach z praktyką, jest jednym z coraz częściej wykorzystywanych sposobów w efektywnym kształceniu studentów.

Wizyta w Danfoss

Zasada ta stała się myślą przewodnią wycieczki zorganizowanej przez Katedrę Techniki Ogrzewczej i Wentylacyjnej Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska i działające przy niej Koło Naukowe *Wentylator*. 19 maja 2008 r. studenci pojechali do Grodziska Mazowieckiego, gdzie jest główna siedziba firmy Danfoss – światowego producenta automatyki do instalacji grzewczych, wentylacyjnych, klimatyzacyjnych i chłodniczych.

W firmie studenci należący do KN *Wentylator* dowiedzieli się jak zaprojektować i równoważyć instalacje centralnego ogrzewania, klimatyzacji, czy chłodnictwa, by działały w prawidłowy sposób. Poznali budowę i zasadę działania nowoczesnych urządzeń warunkujących optymalną pracę instalacji sanitarnych (m.in. pomp ciepła). Prelekcje prowadził mgr inż. Cezary Pytko wieloletni pracownik firmy Danfoss i absolwent Wydziału Elektrycznego PŁ.

Przedstawiciele firmy umożliwili też zwiedzanie ciągu technologicznego produkcji pomp ciepła i poznanie organizacji pracy magazynu.

Kierownikiem wycieczki był prof. ndzw. Henryk Grzegorz Sabiniak. Dzięki jego zaangażowaniu we

współpracę z firmą Danfoss uzyskano zapewnienie, że Katedra otrzyma pompę ciepła, jako wyposażenie stanowiska dydaktycznego do badań.

Najwięcej uśmiechu gościło na twarzach tych studentów, którzy w okresie wakacji będą mieli możliwość odbyć praktyki zawodowe w tak renomowanej firmie.

■ Karolina Wiśnik

Uczestnicy wycieczki przed siedzibą firmy Danfoss

foto: arch. Katedry

Umowa z Cybercom Group

Instytut Informatyki Wydziału Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej podpisał 17 marca 2008 r. umowę o współpracy z firmą Cybercom Poland sp. z o.o. Oddział Łódź. W imieniu Instytutu umowę podpisał dyrektor prof. ndzw. Liliana Byczkowska-Lipińska, a ze strony Cybercom Poland Mats Petersem - Managing Director oraz Marcin Siech - Site Manager.

Dzięki umowie studenci kierunku informatyka będą mogli odbywać praktyki zawodowe w międzynarodowej firmie działającej w obszarze technologii mobilnej, systemów wbudowanych i informatycznych rozwiązań biznesowych. Umowa pozwoli także na poszerzenie i uatrakcyjnienie oferty dydaktycznej kierunku informatyka w zakresie teleinformatyki i programowania systemów mobilnych. Zagadnienia teoretyczne i praktyczne będą obejmowały: prowadzenie projektów informatycznych, wprowadzenie nowych technologii do mobilnych systemów informacyjnych, inżynierię oprogramowania urządzeń mobilnych, zarządzanie jakością w tworzeniu oprogramowania.

Cybercom Group udostępni bezpłatnie pracownikom Instytutu i studentom niezbędne informacje, materiały techniczne i oprogramowanie potrzebne do realizacji współpracy dydaktycznej. Firma oferuje studentom wspomaganie koła naukowego działającego w Instytucie Informatyki.

Firma Cybercom Group istnieje w Łodzi od początku 2005 r., najpierw pod nazwą Teleca, jako część Teleca Group, a po przekształceniach własnościowych od początku 2007 r. jako auSystems. Stanowi aktualnie część szwedzkiej grupy Cybercom, najprężniejszej spółki IT na giełdzie w Sztokholmie, zajmującej się konsultingiem w obszarze IT, Telekomunikacji i Mediów. Oferuje usługi z zakresu IT, konsultingu, testowania oraz R&D. W placówkach firmy w wielu miejscach na świecie pracuje około 1300 ekspertów.

Firma zatrudnia obecnie około 100 osób w Warszawie i w Łodzi. W stolicy znajduje się większość administracji, natomiast w Łodzi zatrudnione są głównie osoby bezpośrednio związane z pracą w IT. Oddział Łódzki nastawiony jest głównie na projekty prowadzone na miejscu. Obecnie pracuje w nim 45 osób, ale przewidywany jest jego dalszy rozwój.

Cybercom Group oferuje swoim pracownikom możliwości rozwoju w różnych kierunkach. Jej konsultanci stykają się zawsze z najnowszymi technologiami, dzięki którym mogą się rozwijać, zarówno pracując w Polsce, jak i za granicą. Technologie informatyczne wdrażane przez firmę związane są ściśle z branżą telekomunikacyjną oraz technologiami ogólnego zastosowania, m.in.: różnymi platformami programistycznymi firmy Sun i Microsoft.

■ Liliana Byczkowska-Lipińska

Biblioteka Chemii Spożywczej w nowej aranżacji to jasne, funkcjonalne i przyjazne dla czytelników pomieszczenia wyposażone na miarę biblioteki akademickiej XXI wieku.

Stara nazwa – nowa biblioteka

Nazwa filii Biblioteki Politechniki Łódzkiej znajdującej się na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Żywności przypomina o dawnej nazwie Wydziału.

To właśnie na Wydziale Chemii Spożywczej z inicjatywy ówczesnego dziekana doc. dr. Piotra Moszczyńskiego w listopadzie 1976 r. powstała Biblioteka Chemii Spożywczej.

Odnowioną Bibliotekę otworzyli: dziekan prof. J. Iciek i dyrektor BG mgr B. Feret

foto: Jacek Szabela

Aż do 2002 r. biblioteka zajmowała cztery lokale o łącznej powierzchni 473 m². W największym z nich znajdowała się 50-miejscowa czytelnia. Do stanowiących trzon Biblioteki księgozbiorów przejętych z czterech Instytutów znajdujących się na Wydziale (Instytutu Podstaw Chemii Żywności; Instytutu Biochemii Technicznej; Instytutu Chemicznej Technologii Żywności; Instytutu Technologii Fermentacji i Mikrobiologii), z roku na rok dochodziło coraz więcej pozycji książkowych.

Jednocześnie z upływem lat warunki pracy w Bibliotece pogarszały się. Drewniane półki coraz bardziej ugiwały się pod ciężarem książek. Przestarzała instalacja elektryczna, nieprzystosowana do pracy nowoczesnych urządzeń, nie wytrzymywała przeciążenia. Starzejąca się wykładzina stała się siedliskiem roztoczy. Szarzejąca boazeria nie tylko przestała zdobić, ale nie spełniała przepisów przeciwpożarowych. W czytelni ciszę zakłócały „skrzypiące” krzesła i „buczące” świetlówki.

W 2002 r. na skutek reorganizacji zmniejszyła się powierzchnia lokalowa Biblioteki – do 285 m². W związku z tym część zbiorów została przeniesiona do Biblioteki Głównej PŁ (depozyt BG_BSC).

W połowie 2007 r. podjęto decyzję o remoncie i ponownej reorganizacji Biblioteki. Staraniem dziekana Wydziału Biotechnologii i Nauk o Żywności prof. Jana Icieka pozyskano środki na remont czytelnia, natomiast remont pozostałych pomieszczeń oraz nowoczesne wyposażenie odnowionej filii sfinansowano ze środków własnych Biblioteki Politechniki Łódzkiej.

Projekt zagospodarowania pomieszczeń wykonała Pracownia Projektowa ARTA w Łodzi w ścisłej współpracy z dyrekcją Biblioteki Politechniki Łódzkiej.

W ciągu zaledwie dwóch miesięcy wymieniono instalację elektryczną i przeciwpożarową; położono nową wykładzinę; rozbudowano sieć komputerową; ustawiono nowoczesne ławy, funkcjonalne stoliki i wygodne krzesła. Ściany pomalowano na jasny kolor, zainstalowano nowe oświetlenie. W marcu br. do odnowionych pomieszczeń powróciły zbiory, które na okres remontu przeniesiono i udostępniono czytelnikom w Bibliotece Głównej PŁ.

Biblioteka w nowej aranżacji to jasne, funkcjonalne i przyjazne dla czytelników pomieszczenia wyposażone na miarę biblioteki akademickiej XXI wieku.

Na 250 m² powierzchni mieści się 6700 woluminów książek i 1200 woluminów czasopism. Do dyspozycji czytelników oddano trzy stanowiska z komputerowym katalogiem Biblioteki Politechniki Łódzkiej, samoobsługowy kserograf, dwa stanowiska komputerowe z podstawowym oprogramowaniem biurowym podłączone do sieci uczelnianej i Internetu oraz siedem stanowisk sieciowych z możliwością podłączenia własnego komputera do sieci uczelnianej. Wkrótce rozpocznie się też instalacja nowoczesnego systemu alarmowego ochrony zbiorów.

Biblioteka Chemii Spożywczej to 32 lata tradycji, do której przywiązanie widać w niezmienionej od początku nazwie placówki – pomimo dwukrotnej zmiany nazwy Wydziału.

Tradycja to jednak nie tylko nazwa, ale przede wszystkim zadowolenie czytelników, zarówno stałych – pracowników Wydziału, jak i tych, którzy korzystają z niej jako studenci przez cztery – pięć (czasem więcej) lat, a potem niekiedy wracają, poszukując literatury niezbędnej do pracy zawodowej.

Dzięki remontowi, który dostosował Bibliotekę do współczesnych wymagań i standardów, filia Biblioteki Politechniki Łódzkiej na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Żywności będzie mogła kontynuować tę dobrą tradycję.

■ Edyta Kołodziejczyk

Politechnika Łódzka poszerza swoją ofertę kształcenia. W roku akademickim 2008/2009 przewidziano uruchomienie kilku nowych kierunków, makrokierunków i programów w języku angielskim.

Nowe kierunki

Nowe kierunki opracowało kilka Wydziałów.

Architektura wnętrz. Kierunek prowadzony przez Instytut Architektury i Urbanistyki na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska. Zajęcia będą prowadzone przez architektów i projektantów wnętrz mających zarówno doświadczenie dydaktyczne jak i wieloletnią praktykę realizacyjną. W realizację programu będą także włączeni artyści plastycy oraz wykładowcy ASP. Warto podkreślić, że studia licencjackie zawierają standardy nauczania architektury wnętrz oraz architektury i urbanistyki, dlatego na drugim stopniu będzie można wybrać kontynuację nauki (po niewielkich uzupełnieniach) także na kierunku architektura.

Energetyka. Kierunek ten prowadzony jest od pięciu lat na Wydziale Mechanicznym, a teraz uruchamia go Wydział Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki, na którym od wielu lat prowadzone są badania dla przemysłu, granty i projekty europejskie w zakresie zagadnień energetycznych. Pracownicy Instytutu Elektroenergetyki opracowali kilkadziesiąt programów komputerowych dla polskiej energetyki, w tym między innymi program służący do kierowania pracą całego polskiego systemu elektroenergetycznego. Program wdrożono w Krajowej Dyspozycji Mocy (Polskie Sieci Elektroenergetyczne). Studenci kierunku prowadzonego na „Elektrycznym” zdobywać będą wiedzę z zakresu problematyki energetycznej, techniki cieplnej czy pracy źródeł energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym. Absolwenci będą przygotowani do pracy w przedsiębiorstwach zajmujących się eksploatacją w obszarze systemów energetycznych

i w zakładach wytwarzających czy przetwarzających energię.

Informatyka. Będą to studia prowadzone w języku angielskim w Centrum Kształcenia Międzynarodowego. W ten sposób obok programu *computer science* prowadzonego we współpracy z Wydziałem Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki pojawi się program *information technology* prowadzony przez Wydział Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej. Program IT pozwoli na zdobycie wiedzy i kompetencji ze wszystkich dziedzin informatyki ze szczególnym ukierunkowaniem na inżynierię oprogramowania, projektowanie, wdrażanie i obsługę systemów informatycznych.

Inżynieria architektoniczna. Jest to makrokierunek uruchamiany w Centrum Kształcenia Międzynarodowego przez Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska. Studia będą prowadzone w języku angielskim – program: *architecture engineering*. Zaletą wykształconego na tym kierunku inżyniera jest interdyscyplinarność łącząca umiejętności w zakresie kształtowania przestrzeni architektonicznej i urbanistycznej z umiejętnościami technicznymi w zakresie prawidłowego i optymalnego kształtowania rozwiązań, elementów i wyboru materiałów konstrukcyjnych.

Logistyka. Ten kierunek będzie prowadzony przez Wydział Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej, o czym pisaaliśmy już w ŻU 103.

Nanotechnologia. To makrokierunek uruchamiany przez Wydział Chemiczny, o czym informowaliśmy w ŻU 103.

Walki robotów

W Festiwalu robotów oraz zawodach sumo robotów, które odbyły się 10 maja 2008 r. w Centrum Wykładowym Politechniki Poznańskiej wzięło udział aż 51 drużyn z całej Polski. Z Łodzi przyjechaliśmy z sześcioma robotami o dźwięcznych nazwach: *Yokozuna*, *Patataj*, *MortoS*, *MIR* (co jak się później okazało było akronimem Mój I Robot), *KartonBot* i *Ser Szwajcarski*. W tym roku prócz studentów Koła Robotyki SKaNeR jechali z nami uczestnicy Warsztatów budowy sumo robotów, jakie prowadziliśmy w ramach wystawy *Manufaktura robotów* przez cały kwiecień. Razem z zawodnikami przyjechała liczna grupa wiernych kibiców, w większości studentów kierunku automatyka i robotyka.

Na początku jak zwykle odbyły się eliminacje – do rundy grupowej zakwalifikowało się 5 z naszych robotów (na ogólną liczbę 32 robotów). Niefortunnie w jednej z grup znalazły się dwa nasze roboty. Rozgrywki grupowe trwały kilka godzin. W tym czasie studenci reklamowali Politechnikę Łódzką, a w szczególności Wydział Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki na naszym stoisku. Pokazywany był film z *Manufaktury robotów* – wspólnego projektu Politechniki Łódzkiej i i Experymmentarium. Zapraszaaliśmy także na *Sumo Challenge Łódź 2008* – zawody sumo robotów w Łodzi, które odbędą się 21.06.2008 r.

Do fazy pucharowej rozgrywek sumo zakwalifikowała się jedna nasza drużyna - konstruktorzy robota *MortoS*. Warto podkreślić, że zbudowali oni swojego pierwszego robota w ciągu miesiąca, pod okiem studentów z Koła SKaNeR na Warsztatach budowy sumo robotów w ramach *Manufaktury robotów*. Część zajęć Warsztatów odbywała się w Experymmentarium, a część w laboratoriach Politechniki.

Pierwsi absolwenci energetyki PŁ ruszą na rynek pracy

Pięć lat temu kierunek *Energetyka* został wpisany na listę kierunków kształcenia szkolnictwa wyższego w Polsce. W wielu uczelniach, m.in. w Politechnice Łódzkiej, przygotowania trwały już wcześniej i w chwili powołania kierunku był on gotowy do rekrutacji pierwszych studentów.

W Politechnice Łódzkiej *Energetyka* została uruchomiona w roku akademickim 2003/2004 na Wydziale Mechanicznym. Kierunkiem opiekuje się Instytut Maszyn Przepływowych. Obecnie pierwsi absolwenci opuszczają mury Politechniki.

Co zmieniło się w Polsce w tym czasie? Przede wszystkim Polska stała się pełnoprawnym członkiem Unii Europejskiej. Z tego faktu płyną określone korzyści, ale musimy też wypełniać pewne zobowiązania. Dotyczą one między innymi obszaru produkcji energii elektrycznej i ciepłej – w dużej mierze w oparciu o nowoczesne proekologiczne metody, w tym wykorzystanie źródeł odnawialnych – a także zadań oszczędności energii. Dla absolwentów kierunku *Energetyka* to znakomite pole do popisu. To właśnie absolwenci Wydziału Mechanicznego są obecnie najbardziej potrzebni, bo zmiany w procesach technologicznych elektrowni i elektrociepłowni skupiają się właśnie w obszarach

spalania, transportu i przetwarzania energii paliw w energię ciepłą i mechaniczną.

W Politechnice Łódzkiej też zachodzą zmiany. Kierunek *Energetyka* prowadzony jest obecnie jako dwustopniowy i oprócz Wydziału Mechanicznego od przyszłego roku akademickiego także Wydział Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki będzie prowadził studia na tym kierunku. Należy stwierdzić, że w dalszym ciągu część mechaniczna stanowi główną bazę rozwoju energetyki w Polsce.

Na Wydziale Mechanicznym przygotowano rok temu program studiów pierwszego stopnia, a obecnie rozważane są programy dla stopnia drugiego. Dąży się do tego, aby absolwenci kierunku *Energetyka* byli wszechstronnie wykształceni i oprócz problemów energetyki klasycznej poznali podstawowe zagadnienia z „energetyki lotniczej”, chłodnictwa i klimatyzacji. Rozwinięto współpracę z takimi firmami z branży energetycznej jak *General Electric*, *Alstom* i *Dalkia*, która w regionie łódzkim jest największym pracodawcą dla naszych absolwentów, jak i z Uniwersytetem w Pilźnie (Czechy), który prowadzi prace nad napędami turbinowymi. Nawiązano także współpracę z Uniwersytetem w Cranfield (Wielka Brytania), któ-

ry specjalizuje się w projektowaniu i badaniach napędów lotniczych. To wszystko da możliwość zdobywania przez naszych studentów umiejętności najbardziej poszukiwanych przez pracodawców. Przy współpracy z władzami miasta na terenie Politechniki będzie zbudowana siłownia geotermalna, która również będzie służyć kształceniu. Instytut Maszyn Przepływowych projektuje elektrociepłownię geotermalną w Uniejowie, która obok dostarczanego obecnie ciepła wytwarzać będzie „zielony prąd”. Region Łodzi to przecież zagłębie energetyczne Polski.

Na pierwszych absolwentów kierunku czeka rynek pracy. Następni będą mogli korzystać z doświadczeń zdobytych podczas kształcenia tej pierwszej grupy, ale również z zamierzeń rozwoju kierunku. W zamiarach Instytutu Maszyn Przepływowych leży także uruchomienie studiów drugiego stopnia z rozszerzonym programem z aerodynamiki i „energetyki lotniczej” dla szkolonych pilotów, tak aby mogli zdobyć drugi zawód do uprawiania po zakończeniu kariery pilotów.

Nie pozostaje nic innego, jak tylko życzyć, aby wszystkie zamierzenia udało się wprowadzić w życie.

■ Krzysztof Józwik

Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska

Nagrody za prace magisterskie

W tegorocznej edycji konkursu o *Nagrody i wyróżnienia ministra infrastruktury 2007* przyznano wyróżnienie dla **mgr inż. arch. Eweliny Tarkowskiej** za pracę *Centrum kultury, informacji i mediów – mediateka jako uzupełnienie zabudowy śródmiejskiej w Łodzi*. Autorka zaprezentowała koncepcję ogólną rozwiązania budynku oraz jego program funkcjonalny. Jury konkursu doceniło interesujące rozwiązanie projektowe w trudnej sytuacji lokalizacyjnej w mieście. Promotorem pracy jest dr inż. arch. Bartosz Walczak.

Z kolei Polski Komitet Narodowy Międzynarodowej Rady Ochrony Zabytków ICOMOS poinformował, że w dorocznym międzynarodowym *Konkursie PKN*

ICOMOS im. Profesora Jana Zachwatowicza na najlepsze studenckie prace dyplomowe w roku 2006/2007, podejmujące tematykę ochrony dziedzictwa kulturowego, została wyróżniona praca **mgr inż. arch. Adriany Cieślak** *Studium zagospodarowania przestrzennego historycznego centrum Góry Kalwarii*. Promotorem jest doc. dr inż. arch. Elżbieta Muszyńska.

W tym samym konkursie nagrodę specjalną otrzymała **praca Koła Naukowego Studentów Architektury PŁ** za rezultaty 10 wypraw naukowych w Karpaty Wschodnie na Ukrainie *Huculszczyzna 2007* wykonana w Instytucie Architektury i Urbanistyki PŁ.

■ Aldona Więckowska

Na Akademickich Targach Pracy były tłumy. Poszukiwani są głównie inżynierowie, a przede wszystkim informatycy, programiści, specjaliści od telekomunikacji. Firmy kuszą wysokimi zarobkami i atrakcyjnymi warunkami zatrudnienia. W odpowiedzi studenci zostawiają swoje CV, niektórzy wiedzą, że już mogą podjąć ciekawą pracę. Jak pisała prasa: *Jeszcze kilka lat temu trzeba było wysyłać kilkadziesiąt życiorysów, żeby dostać propozycję pracy. Teraz studenci i absolwenci wychodzili obładowani setkami ofert.*

Akademickie Targi Pracy 2008

Firma PricewaterhouseCoopers jest uznawana za najbardziej atrakcyjnego pracodawcę na rynku

foto: Grzegorz Kierner

1 kwietnia 2008 r. odbyły się kolejne Akademickie Targi Pracy. Do Hali Expo przybyło 84 wystawców z wszystkich branż oraz 12 000 zwiedzających. Głównym organizatorem tego wydarzenia była Politechnika Łódzka, zaś współorganizatorami Biuro Karier PŁ, BEST Łódź, ESN EYE Poland, Koło Naukowe *Experience*, Międzynarodowe Targi Łódzkie sp. z o.o. i Urząd Miasta Łodzi. Warto podkreślić, że w tym roku było to jedno z największych wydarzeń w Polsce. Targom, jak co roku, towarzyszyły darmowe szkolenia prowadzone przez praktyków branżowych oraz panel dyskusyjny między pracownikami Politechniki Łódzkiej, studentami a przedstawicielami przemysłu.

Wstęgę otwierającą Akademickie Targi Pracy przecięli Wiceprezydent Miasta Łodzi Marek Michalik, Dyrektor Generalny Międzynarodowych Targów Łódzkich – Paweł Fedler oraz JM Rektor Politechniki Łódzkiej prof. Jan Krysiński. W Hali Expo zainteresowani mogli znaleźć ponad 700 ofert pracy, niezliczoną ilość ofert praktyk i staży, praktycznie we wszystkich branżach przemysłu. Oczywiście najwięcej ofert kierowanych było do informatyków,

elektroników i mechaników, ale także student i absolwent włókiennictwa, chemii czy biotechnologii mógł znaleźć coś dla siebie.

W czasie panelu dyskusyjnego toczyła się gorąca debata na temat oczekiwań pracodawców wobec studentów i absolwentów naszej Uczelni. Temat dyskusji szybko zszedł na lojalność pracodawców wobec pracowników, metody rekrutacji młodych absolwentów oraz programy szkoleniowe realizowane przez przedsiębiorstwa na uczelniach. Dyskusje wywołała także opinia przedstawiciela HR Partners – *młodzi ludzie po ukończeniu studiów powinni się zdecydować, czy wolą być, czy mieć, być – czyli pracować w mniejszej organizacji, a mieć – czyli być wyzyskiwanym przez korporację*, a także zdania studentów na temat udanych i nieudanych praktyk. Panel moderowany był przez: dr Annę Stankiewicz-Mróż, dr Jarosława Lendzioną, mgr Annę Walecką oraz Michała Szczepanika. Czynny udział w panelu brali m.in. przedstawiciele: Ernst & Young, Procter and Gamble, General Electric Power Controls, AMG.net S.A., Transition Technologies, HR Partners oraz Wojewódzkiego Urzędu Pracy, Grupy Modus. Kadre Politechniki

Łódzkiej reprezentowali: prorektor ds. kształcenia prof. Edward Jezierski, prodziekan Wydziału Organizacji i Zarządzania dr inż. Marek Sakieta, dyrektor Centrum Kształcenia Międzynarodowego dr inż. Tomasz Saryusz-Wolski, pełnomocnik rektora ds. rekrutacji dr inż. Krystyna Gołębiowska-Walczak i inni.

Uważam że tegoroczne targi były sukcesem całej Politechniki Łódzkiej, liczba wystawców, liczba ofert pracy, praktyk i staży, a także liczba zwiedzających przerosły oczekiwania wszystkich organizatorów.

Kolejne Targi odbędą się wiosną przyszłego roku. Już dziś serdecznie zapraszam.

■ Grzegorz Kierner

Walki robotów

➤ dokończenie ze str. 37

Szczęście dalej sprzyjało drużynie Darka Kominiaka (studenta III roku automatyki i robotyki) i Pawła Ludwiczaka. Ich robot *MortoS* zdobył 4 miejsce. Walka o trzecie miejsce z drużyną z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu była bardzo zacięta, niestety skończyła się porażką naszych zawodników 1:2. Zawody wygrał robot *Morfen* skonstruowany przez studenta z Politechniki Poznańskiej, triumfator poprzedniej edycji.

Mamy nadzieję, że duża liczba drużyn startujących w Poznaniu zawita także na łódzkie *Sumo ChALLENGE* w czerwcu i będziemy mieli szansę na rewanż.

■ Grzegorz Granosik

Gent – gratka nie tylko dla studentów biotechnologii

Studenci wybierający się za granicę by odbyć tam część studiów, mają – co wiem z własnego doświadczenia – nie lada problem, którą uczelnię i w jakim kraju wybrać. Aby ułatwić ten wybór, bez chwili wahania polecam Universiteit Gent w Belgii.

Gent (lub jak ktoś woli Gandawa) jest niewielkim miastem, liczącym nieco ponad 200 tys. mieszkańców (co daje mu trzecie miejsce w rankingu wielkości belgijskich miast!). Duża ich część to studenci uniwersytetu, przyjeżdżający tu z różnych zakątków Belgii, Europy, a także Ameryki, Afryki i Azji. Bardzo licznie reprezentowana jest Polska.

Na popularnym Graslei tak pusto bywa tylko rano!

foto: arch. autorki

Uniwersytet w Gent (UGent) powstał w 1817 r. Początkowo językiem wykładowym była łacina, później język francuski. Od 1930 r. zajęcia odbywały się po flamandzku i to właśnie UGent był pierwszą w kraju publiczną uczelnią, która oferowała edukację w tym języku. Obecnie UGent jest jedną z najważniejszych i najprężniej się rozwijających uczelni w Belgii. Uczęszcza do niego ok. 30 tys. studentów na 11 wydziałów. Przedmioty prowadzone są blokowo, przez pół, lub przez cały semestr. Wiele wykładanych jest tylko po flamandzku, ale wykładowcy w takich przypadkach proponują tzw. *self-study*. Oznacza to, że student dostaje materiały w języku angielskim, uczy się sam, w razie potrzeby korzystając z konsultacji, a na koniec zdaje egzamin, oczywiście także w języku angielskim. Można także na UGent wykonywać projekt badawczy, pod opieką pracownika naukowego. Na jego zakończenie zwykle pisze się raport przedstawiający wstęp teoretyczny, wyniki i wnioski z eksperymentów oraz trzeba obronić pracę. Czasem zamiast tego zdaje się egzamin związany z wykonywanym doświadczeniem. Wymaga to nieco czasu i pracy, ale też aby nie zaliczyć takiego projektu, trzeba się chyba bardzo postarać.

Zajęcia odbywają się w budynkach Uniwersytetu położonych w centrum miasta, podróż między nimi rowerem (najpopularniejszym tutaj środkiem transportu) zajmuje nie więcej niż 15 minut. Na uznanie zasługuje dobre, nowoczesne wyposażenie laboratoriów i dostępność materiałów naukowych. Uniwersytet współpracuje z wieloma ośrodkami przemysłowymi i naukowymi. Jednym z nich jest VIB (*Flanders Institute for Biotechnology*) – gratka dla studentów biotechnologii! Jest to nowoczesnie wyposażony instytut naukowy leżący nieco poza miastem, zajmujący się procesami zachodzącymi w organizmach żywych na poziomie komórk, narządu, jak też całego organizmu. To między innymi w VIB można wykonywać projekty badawcze.

Poza „normalnymi” zajęciami UGent organizuje dodatkowe kursy z historii, geografii, socjologii, ekonomii. W ramach bezpłatnego kursu *Low Countries Studiem* organizowane są wycieczki z przewodnikiem po Gent i Belgii. Można też skorzystać z semestralnego kursu języka flamandzkiego (25 euro, w tym podręcznik), za który przysługują 4 ECTS.

Pewną wadą rozliczania studiów na UGent jest to, że w 20-stopniowej skali ocen najwyższą oceną jest w praktyce 16-17, czasem 18 (ale bardzo rzadko). Prowadzący z zasady nie stawiają wyższych ocen, w Belgii jest to normalne, ale po przyjeździe do Polski okazuje się, że średnia ocen nieco spada. Coś za coś...

Nie samą nauką człowiek żyje, a zatem jeśli chodzi o rozrywkę... to Gent i okolice mają sporo do zaoferowania. Wczesnośredniowieczny zamek Gravensteen z muzeum tortur, kościół Św. Michała, Katedra Św. Bawona, muzeum sztuki współczesnej SMAK to tylko kilka miejsc, które warto zobaczyć. Wieczorami zapraszają liczne puby wzdłuż Sint-Pieterstraat z niezliczonymi rodzajami piwa do wyboru. Poza Gent warto się udać do Brugii, gdzie w XIII-wiecznym kościele Notre Dame zobaczyć można rzeźbę Michała Anioła *Madonna z Dzieciątkiem*; Antwerpii z gotycką katedrą NMP; Brukseli z potężnymi budowlami i Atomium - zbudowanym z okazji Expo 1958 budynkiem w kształcie gigantycznego kryształu żelaza. Lubiącym ruch na świeżym powietrzu polecam wycieczki rowerowe - w kraju, gdzie jest mnóstwo tras rowerowych, a kierowcy zawsze uważają na rowerzystów i pieszych taki wyjazd to prawdziwa przyjemność. Warto także wybrać się z Gent do Amsterdamu, Paryża, czy Luksemburga - dojazd w jedną stronę zajmuje nie więcej niż 3 godziny.

Wyjazd do Gent gorąco polecam, tylko pod jednym warunkiem – trzeba się koniecznie zaopatrzyć w płaszcz przeciwdeszczowy...

■ Marta Walczak, IV rok Biotechnologia IFE

BEST Engineering Competition (BEC) to Ogólnopolski Konkurs Inżynierski, organizowany na 5 uczelniach technicznych w Polsce – na politechnikach: Łódzkiej, Gdańskiej, Śląskiej i Warszawskiej oraz Akademii Górniczo-Hutniczej. W tym roku konkurs został zorganizowany po raz drugi.

Sprawdzian inżynierskich umiejętności

Jak podkreśla główny koordynator konkursu Zbigniew Giebiń z Gdańska w *BEC liczy się wiedza i umiejętność zastosowania jej w praktyce*. Ma on wypromować najbardziej kreatywnych i ambitnych młodych inżynierów.

Pierwszym etapem konkursu jest test. W tym samym czasie, 8 kwietnia, w pięciu miastach studenci odpowiadali na te same pytania. Dotyczą one podstawowych praw fizycznych, ale także wyobraźni i kreatywności. Chyba każdy wie, kto to jest Mac Gaywer, ale jak ma na imię? Takie m.in. pytanie padło w tym roku. Test pozwala wybrać najlepsze drużyny w danym mieście.

22 kwietnia odbyły się eliminacje. W Politechnice Łódzkiej do walki stanęło 7 zespołów: Jabłkomietowcy, MacGyver's friends, Concrete Donkey, Auto-Robots, Ubijstwiennyje Ampjermietry, AiR, Crimson Krankshaft. Warto zauważyć obecność przyszłych pań inżynier w składzie tych drużyn.

Polem bitwy była duża sala na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Żywności, a bronią w tym starciu były: drewniane listewki, sznurek, płyty CD, plastikowe butelki, taśma klejąca. Cel walki: skonstruowanie urządzenia, które automatycznie wbije kolejno pięć gwoździ w styropianowe podłoże. W każdym mieście studenci mieli do wykonania to samo zadanie. Drużyny pracowały nad nim kilka godzin. Jury przyglądało się, oceniało współpracę w zespole, a na koniec prezentację projektu i skuteczność działania „automatu do wbijania gwoździ”. Trzeba przyznać, że nasi przyszli inżynierowie wykazali się dużą pomysłowością. Każda z drużyn zaproponowała inne rozwiązanie. Wykorzystywano działanie przeciwwagi, czy też mechanizmu zapadkowego z łożyskami ślizgowymi, nawiązano do staroegipskich machin podlewających pola, skonstruowano urządzenie wykorzystujące zasadę tłoka, a także siłę ciężkości opadających deseczek. Największe uznanie wśród jurorów wzbudziło rozwiązanie, w którym siła wbijania uwalniana była przy

wykorzystaniu naciągu gumek w konstrukcji przypominającej wnętrze fortepianu. Wszystkie gwoździe zostały prawidłowo wbite! Autorem tego rozwiązania była drużyna *Auto-Robots* z Wydziału EEIA. W jej składzie byli studenci 3 roku z kierunku automatyka i robotyka: **Piotr Trzciński, Jarosław Pakuła, Mariusz Gruszczyński i Paweł Wojtanka**.

Wielki Finał odbył się w Gdańsku 27 maja 2008 r. Tam czekało na zwycięzców eliminacji nowe zadanie konstruktorskie, trudniejsze i zupełnie niezwiązane z tym co zrobili w eliminacjach. Zadanie finałowe polegało na skonstruowaniu pojazdu poruszającego się pod wiatr. Pojazd – co najmniej trzykołowy – musiał być napędzany siłą wiatru i nie mógł mieć żadnego dodatkowego napędu. Na jego wykonanie uczestnicy mieli cztery godziny. Źródłem wiatru była suszarka. Zadaniem maszyny było przejechanie czterech metrów w jak najkrótszym czasie.

Finał wygrała drużyna z Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Kolejne miejsca zajęły zespoły z Politechniki Warszawskiej, Politechniki Łódzkiej, Politechniki Gdańskiej i AGH w Krakowie. Udział w Konkursie, ale poza konkurencją, wzięła także drużyna złożona z pracowników Politechniki Gdańskiej i wypadła bardzo dobrze uzyskując jedynie 30 punktów mniej od zwycięzców. *Wszystkie drużyny wykonały zadanie, co sprawiło im wiele radości – donosi w komunikacie Mateusz Zieliński, koordynator BEC w Łodzi – a widzom i organizatorom zaparło dech w piersiach. Uczestnicy udowodnili, że łamanie praw fizyki, ich wykorzystywanie oraz innowacyjne podejście do świata, w którym żyjemy nie jest im obce*.

Naszym studentom serdecznie gratulujemy trzeciego miejsca. Pokazali, że potrafią pracować w grupie, wykorzystywać wiedzę oraz umiejętności, aby w pomyślny sposób wykonać trudne inżynierskie zadanie.

■ Ewa Chojnacka

PS. MacGaywer ma na imię Angus.

Uczestnicy i sędziowie eliminacji w PL

foto: arch. BEST Łódź

Zespół FTeamS reprezentujący Wydział Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej PŁ odniósł duży sukces i zajął 3 miejsce w konkursie Imagine Cup.

eTrip – alternatywna podróż po mieście

O konkursie

Konkurs *Imagine Cup* organizowany przez *Microsoft* przebiega wieloetapowo. Udział w nim rozpoczyna się od wysłania jednostronicowego streszczenia przedstawiającego pomysł na projekt, który musi być ściśle związany z mottem konkursu (14 stycznia 2008). Grono sędziów, w którego skład wchodzi prezesi, dyrektorzy firm branży IT w naszym kraju, wybiera 50 najlepszych propozycji i informuje zwycięzców o zakwalifikowaniu do następnego etapu. Od tego momentu wybrane zespoły w okresie około 2 miesięcy muszą przygotować zaproponowany system i dostarczyć organizatorom konkursu gotowe i działające oprogramowania oraz 5-stronicową dokumentację projektu (2 kwietnia 2008). Do rozwiązania należy również dołączyć film (*screencast*) prezentujący działanie aplikacji oraz szkic architektury systemu. Spośród nadesłanych rozwiązań sędziowie wybierają 10 najlepszych projektów do krajowego finału konkursu (6-7 maja 2008), który również podzielony jest na etapy. Pierwszego dnia każdy zespół podczas 5-godzinnej sesji plakatowej musi jak najlepiej „sprzedać” swój produkt jurorom – jest to walka o ścisły finał odbywający się dnia następnego. Zespoły mają do dyspozycji boks wielkości ok. 2.5 x 2.5 metra, w którym prowadzone są rozmowy i prezentacja produktu. Ważnym elementem jest marketing i reklama przedstawianego rozwiązania, dlatego trzeba jak najlepiej zaaranżować wnętrze boksu, przygotować gadżety reklamowe oraz dobrze przygotować się do rzeczowej rozmowy z sędziami. Drugi dzień to czas prezentacji 5 najlepszych drużyn, wyłonionych na podstawie sesji plakatowej spośród 10 finalistów. Drużyny do ostatniego momentu nie wiedzą, która z nich weźmie udział w prezentacjach. Dosłownie na 10 minut przed ich rozpoczęciem sędziowie ogłaszają, które zespoły za chwilę wystąpią i w jakiej kolejności. Każdy zespół ma 5 minut na przygotowanie się do prezentacji – ustawienie komputerów, mikrofonów, podłączenie do rzutnika. Prezentacja, co ważne – w języku angielskim, trwa 20 minut i tego czasu ściśle pilnują sędziowie, dając w ten sposób równe szanse każdemu zespołowi. Później jest jeszcze 15 minut na pytania od jurorów.

W tym roku przed ogłoszeniem wyników finałów organizatorzy konkursu - firma *Microsoft* oraz Instytut Wzornictwa Przemysłowego zorganizowali Forum Przedsiębiorczości. Znakomici goście, między innymi Michał Boni – Sekretarz Stanu, Szef Zespołu Doradców Strategicznych Premiera Donalda Tuska oraz Jan Muehlfeit – Chairman Europe, *Microsoft*, zachęcali studentów siedzących na sali do zakładania własnych przedsiębiorstw, tworzenia krajowej marki.

Po niezwykle inspirujących i ciekawych wykładach organizatorzy przystąpili do ogłoszenia wyników i wręczenia nagród. Od tego momentu wszystko było już jasne, zwycięzcy święcili triumfy, przegrani – choć ja uważam, że takich tam nie było, przeżyli gorzkie porażki. Zakończeniem zmagania była wspólna zabawa w kręgielni, gdzie każdy z uczestników mógł zrelaksować się i co najważniejsze porozmawiać z jurorami.

Konkurs *Imagine Cup* to świetna przygoda i nauka dla studentów. Godziny spędzone nad projektowaniem i budowaniem systemu informatycznego to nieocenione doświadczenie. Konkurs uczy wytrwałości, sumienności i pracy w grupie, pozwala poznać nowe technologie. Spotkanie podczas sesji plakatowej pozwala każdemu z uczestników sprawdzić się jako handlowiec, specjalista d/s marketingu. Zapewniane przez organizatorów konkursu szkolenia dodatkowo poszerzają wiedzę i umiejętności uczestników. Tak prestiżowa i ważna konkurencja konkursu *Imagine Cup*, jaką jest projektowanie oprogramowania daje studentom możliwość rozwoju i bardzo dobrze przygotowuje do przyszłej pracy w branży IT.

O projekcie

Projekt proponowany przez nasz zespół to swego rodzaju przewodnik miejski, który pozwala użytkownikowi w niezwykle łatwy i wygodny sposób korzystać ze środków komunikacji publicznej. Ideą naszego projektu jest zachęcenie kierowców do pozostawiania swoich pojazdów w domu, czy na parkingu i podróżowania po mieście tramwajami, autobusami bądź metrem. Pragniemy zmniejszyć ruch samochodowy w miastach i zwiększyć znaczenie komunikacji miejskiej. Korzyści są oczywiste: mniejsza ilość korków, ochrona środowiska, oszczędności dla mieszkańców miasta wynikające z mniejszych opłat za podróżowanie, oraz zmniejszenie ilości zużywanego paliwa.

Zespół FTeamS,
od lewej:
Jarosław
Andrzejczak,
Grzegorz Glonek,
Jacek Pintera,
Dariusz
Krukowski,
Krzysztof
Szokal-Egird

eTrip – alternatywna podróż po mieście

► dokończenie ze str. 53

Nasza aplikacja przeznaczona jest na urządzenia typu PocketPC. Użytkownik ma do dyspozycji prosty interfejs, który pozwala wprowadzić punkt startu i punkt docelowy, by następnie przy pomocy wygenerowanego przez system planu podróży pokonywać miejską dżunglę pojazdami komunikacji publicznej. Idea jest bardzo prosta, wskazujemy miejsce, do którego chcemy się dostać, a urządzenie mówi nam: „Wsiądź w autobus linii 95 i jedź 5 przystanków, następnie przesiądź się w tramwaj linii 10 i jedź 2 przystanki”. Nie musimy znać rozkładów jazdy komunikacji miejskiej, nie musimy nawet wiedzieć, gdzie znajduje się przystanek, na którym potrzebny nam środek transportu zatrzymuje się. System eTrip lokalizuje na mapie przystanek oraz wskazuje drogę, którą będzie się pokonywać wybranym autobusem czy tramwajem. Wszystkie najważniejsze informacje takie jak: rodzaj pojazdu, jego numer, kierunek podróży, adres przystanku, godzina odjazdu oraz liczba przystanków, jaką należy pokonać pozwalają szybko i bezproblemowo dotrzeć na miejsce. Jeśli podróżujemy samochodem, ale nie chcemy stać w korkach i wolimy skorzystać z komunikacji miejskiej, system wskaże najbliższy parking i następnie pokieruje przez miasto wykorzystując do tego celu jedynie publiczne środki transportu. System przygotowany jest też do reakcji na wszelkie sytuacje awaryjne, typu wypadek drogowy, korek, czy awaria środka transportu. Udoszczelniony panel administracyjny umożliwia służbom miejskim np. policji wprowadzanie informacji na temat warunków panujących na drogach. Pozwala to informować użytkownika o problemach i prowadzić go tak, by ich uniknął i dotarł do wyznaczonego miejsca. Działając w oparciu o technologię GPS i umieszczone w pojazdach komunikacji publicznej nadajniki, system zawsze informuje użytkownika o rzeczywistym czasie przyjazdu danego środka na wyznaczony przystanek. Dodatkowym atutem zastosowania technologii GPS jest możliwość doboru środka transportu, który najszybciej dowiezie nas do wyznaczonego celu.

System przeznaczony jest przede wszystkim dla mieszkańców miast, którzy sfrustrowani ciągłymi remontami dróg oraz problemami związanymi z poruszaniem się samochodem poszukują alternatywnego sposobu na podróżowanie po mieście. Przy ogólnej akceptacji społecznej tego typu rozwiązania, może dojść do tworzenia w miastach stref o ograniczonym ruchu kołowym, co spowoduje, że życie mieszkańców będzie zdrowsze i spokojniejsze niż kiedykolwiek wcześniej. eTrip jest również systemem, który daje świetną możliwość rozwoju firmom zarządzającym transportem publicznym w mieście. Zwiększona liczba użytkowników komunikacji publicznej spowoduje zwiększenie ilości inwestycji i rozwój infrastruktury transportowej.

Naszym celem jest stworzenie alternatywnego, wygodnego i jednocześnie taniego sposobu na podróżowanie w mieście, dlatego chcemy zaproponować mieszkańcom rozwiązanie ich codziennych problemów – system eTrip.

■ Jarosław Andrzejczak, Grzegorz Glonek,
Dariusz Krukowski, Jacek Pintera,
Krzysztof Szokal-Egird

O autorach

Jesteśmy kolegami ze studiów. Razem uczymy się od kilku lat na Wydziale Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej, na kierunku informatyka. W tym roku organizatorzy konkursu wymagali, aby w zespole figurował choć jeden specjalista w dziedzinie wyglądu interfejsu, dlatego do grona programistów dołączył świetny grafik. O nim i pozostałych członkach zespołu można przeczytać poniżej.

Jarosław Andrzejczak

Jestem studentem 4 roku na specjalności grafika komputerowa i multimedia. W drużynie FTeamS pełniłem rolę grafika/projektanta interfejsu. Interesuję się sztuką, a zwłaszcza projektowaniem graficznym i fotografią. Jestem także amatorem technologii Flash i to jej rosnąca popularność w czasach licealnych miała znaczący wpływ na mój wybór kierunku studiów. Wybrana specjalność pozwala mi na zdobycie nie tylko wiedzy merytorycznej, ale przede wszystkim wiedzy technicznej, która jest obecnie niezbędna w procesie projektowania. W codziennej pracy zawsze towarzyszy mi muzyka, ciągle poszukuję nowych inspiracji muzycznych. W wolnym czasie szkolę swoje umiejętności gry na gitarze i staram się nadrobić minione sto lat kina.

Grzegorz Glonek

Z komputerami związany jestem od chwili, w której dostałem Comodore 64. Programowaniem zainteresowałem się w szkole średniej po zakończeniu długoletniej przygody ze sportem. Wybór informatyki na FTIMS-ie to jedna z moich najlepszych dotychczasowych decyzji. W grupie .Net działam od drugiego semestru studiów, a od roku należę do tzw. coru grupy. Od przyszłego semestru obejmę stanowisko *Microsoft Student Partner* na naszym wydziale. Jestem entuzjastą technologii rozwijanej przez firmę Microsoft i to z nią wiąże swoją przyszłość. Wolne chwile spędzam ćwicząc grę na gitarze oraz czytając książki. Mam wiele planów, a wśród nich wprowadzenie w życie projektu stworzonego z myślą o Imagine Cup oraz chęć doktoryzowania się.

Jacek Pintera

Jestem studentem 3 roku. Swoją przygodę z programowaniem zacząłem w gimnazjum, wtedy powstawały moje pierwsze strony internetowe. Dopiero w liceum rozwinąłem skrzydła i tworzyłem proste aplikacje, co sprawiło, że chciałem pogłębiać swoją wiedzę na Politechnice Łódzkiej. Tworzenie programów komputerowych sprawia mi przyjemność, szczególnie jeśli nauczę się czegoś nowego podczas ich pisania. Do grupy .NET zostałem zaproszony przez kolegę Grzegorza Glonka. W wolnych chwilach słucham dużo muzyki i chętnie chodzę do kina. W przyszłości chciałbym zostać naprawdę dobrym specjalistą IT i dalej rozwijać swoje umiejętności.

Dariusz Krukowski

Informatyką interesuję się od końca szkoły podstawowej, kiedy to dostałem swój pierwszy komputer. W szkole średniej rozpocząłem naukę programowania od Pascala i Delphi, natomiast na studiach poznałem Javę. Swoją przygodę z technologiami Microsoftu rozpocząłem na spotkaniach wydziałowej grupy .NET, do której należę od drugiego roku studiów. Interesuję się głównie programowaniem aplikacji Windows, technologiami internetowymi i grafiką komputerową. W chwilach wolnych lubię słuchać

dobrej muzyki, a sam udzielam się w zespole jako perkusista. Po studiach chciałbym pracować jako programista, a docelowo być może założyć własną działalność. Na pewno chciałbym również wystartować w kolejnej edycji konkursu Imagine Cup.

Krzysztof Szokal-Egird

Do studiowania informatyki na wydziale FTIMS, nakłonił mnie kolega z liceum i partner z zespołu Darek Krukowski. Wcześniej niewiele miałem do czynienia z informatyką, ale wybór kierunku studiów okazał się strzałem w dziesiątkę. Studia dały mi możliwość rozwoju i nauczyły solidności oraz pracowitości. Politechnika Łódzka słynie z kształcenia dobrych specjalistów i solidnych pracowników, dlatego też z nadzieją patrzę w przyszłość i z chęcią poszerzam swoją wiedzę z zakresu IT. Zanim zacząłem studiować, a także podczas studiów, mój wolny czas pochłaniały treningi pięknej dyscypliny sportu jaką jest łyżnictwo. Z powodu kontuzji, wieloletnią karierę zakończyłem rok temu i skupiłem się na poszerzaniu swojej wiedzy i umiejętności na studiach. Udział w konkursie Imagine Cup okazał się świetną decyzją. Teraz, podobnie jak każdy członek zespołu, pragnę by nasz system stał się produktem komercyjnym. Swoją przyszłość wiąże z branżą IT i marzę o założeniu własnej działalności gospodarczej.

Sukces studenta elektroniki

W dniach 28-30 kwietnia 2008 roku w hotelu Hilton Park w Monachium odbyła się konferencja CDNLive! organizowana przez amerykańską firmę Cadence Design Systems. W trakcie tej imprezy został rozstrzygnięty prestiżowy konkurs na najlepszy projekt akademicki. Spektakularny sukces

w tym konkursie odniósł student Politechniki Łódzkiej. **Łukasz Kotynia** z Wydziału Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki zdobył główną nagrodę w kategorii projektów studenckich!

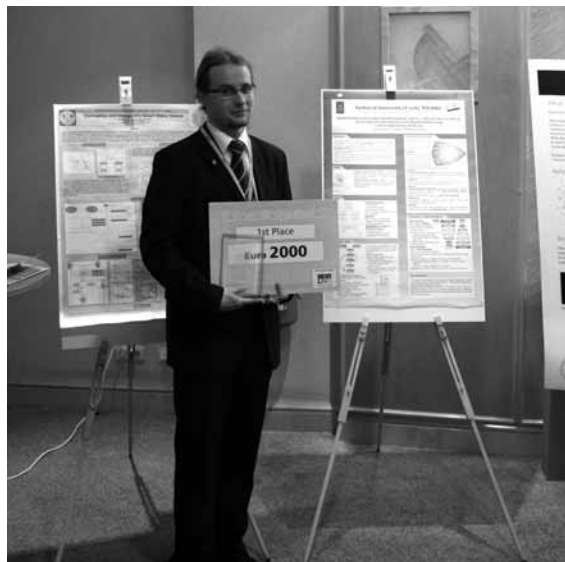
Do konkursu zostało dopuszczonych ponad 20 prac z całej Europy wykonanych przez studentów lub doktorantów. Tematyka prac obejmowała projekty z dziedziny cyfrowych, analogowych oraz mieszanych układów scalonych oraz płytek drukowanych, wykorzystujące najnowsze technologie. Spośród tego grona wyróżniono po pięć prac, których autorzy prezentowali swoje dokonania przed komisją złożoną z przedstawicieli wiodących firm z przemysłu elektronicznego, nauczycieli akademickich oraz ekspertów z firmy Cadence. Kryteriami oceny były między innymi zaawansowanie technologiczne projektu, innowacyjność rozwiązań oraz metodyka działania, czyli sposób dojścia do przyjętego rozwiązania. Po do-

kładnej analizie i ocenie części opisowej oraz prezentacji projektu nagroda za najlepszą pracę została przyznana Łukaszowi Kotyni. Kolejne miejsca zajęli przedstawiciele uniwersytetów w Gandawie (Belgia) oraz Oslo (Norwegia).

Moja praca, mówiąc najogólniej, poświęcona jest problemowi komunikacji między układami elektronicznymi symulującymi ludzkie neurony – wyjaśnia Łukasz Kotynia. – Jest ona częścią międzynarodowego projektu finansowanego przez Unię Europejską i realizowanego w Katedrze Mikroelektroniki i Technik Informatycznych PŁ. Nagrodę wręczył Mike Fister – dyrektor generalny i prezydent firmy Cadence. Odbyło to się w trakcie oficjalnej ceremonii otwarcia konferencji, przed audytorium ponad 700 przedstawicieli największych firm elektronicznych z Europy, Środkowego Wschodu i Afryki oraz środowisk akademickich. Oprócz nagrody pieniężnej oraz

Łukasz Kotynia

foto: arch.

Juwenalia 2008

Święto Studentów, czyli Juwenalia, nabrało rozbiegu w piątek 30 maja. O godzinie 16.00 nastąpiło przekazanie studentom władzy nad Uczelnią. W tym roku zabawa odbywała się pod hasłem *Hej żeglarzu, hej piracie, Juwenalia w Łodzi macie*. Tradycyjnie,

foto: Jacek Szabela

barwny korowód pełen żeglarzy, piratów oraz ich braneł, ruszył spod pałacyku rektoratu ul. Stefanowskiego do ul. Radwańskiej, aby tam rozpocząć tradycyjny konkurs na *Najlepiej przystrojony akademik*.

foto: Jacek Szabela

Pierwszą scenkę odegrał VIII Dom Studenta. Dalsze przystanki korowód miał przy Al. Politechniki, przed stojącymi tam akademikami. Kolejno prezentowały się: V DS, I DS, II DS, III DS, IV DS, VII DS i na końcu VI DS. Jak się później okazało jurorzy najwyżej ocenili pomysłowość i scenki zaproponowane przez mieszkańców I DS oraz III DS. II miejsce zajęł – VII DS, a III miejsce – VIII DS. Wyróżnienie otrzymał V DS., a nagrodę ufundowaną przez prorektora ds. studenckich „Pluszową Żabę” otrzymał I DS.

Pierwszy dzień juwenaliowego grania na placu koncertowym ustawionym w tym roku w kampusie B w pobliżu Biblioteki PŁ rozpoczął się od występu zespołu *Intercontinental*. Potem była przerwa na uroczyste ogłoszenie wyników konkursu, w którym walczyły akademiki, a dalej do późnej nocy studenci bawili się przy muzyce zespołów: *Samokhin Band*, *Szttywny Pal Azji*, *Hey*, *Kult* i na zakończenie *Hodhill*.

Drugi dzień Juwenaliów rozpoczął się o godzinie 12.00 konkursami sportowymi rozgrywanymi za akademikami. Motocykliści z PŁ zaprezentowali swoje maszyny oraz umiejętności jazdy. O godzinie 15.00 rozpoczął się Piknik dla pracowników PŁ oraz studentów, na którym przygrywały kapele szantowe. Po pikniku rozpoczął się, trwający do późnej nocy, z przerwą na konkurs *Miss Mokrego Podkoszulka*, muzyczny maraton. Wystąpiły zespoły *Washing Machine*, *Enej*, *GTC*, *Video*, *Habakuk*. a na zakończenie po północy zagrał *Happysad* oraz *L.Stadt*. Na tym niestety skończyło się panowanie studentów nad Politechniką Łódzką.

Tegoroczne Juwenalia można uznać za bardzo udane. Ze względu na zmianę miejsca koncertów, jednocześnie mogło się świetnie bawić dwa razy więcej studentów.

■ Lidia Olczak

Sukces ...

► dokończenie ze str. 53

trzydniowych szkoleń – o wartości kilku tysięcy dolarów – w wybranym ośrodku, zwycięzca prezentował swój projekt na jednej z otwartych sesji konferencji.

Łukasz Kotynia ukończył I Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika w Łodzi a obecnie jest studentem V roku kierunku elektronika i telekomunikacja na Wydziale Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki Politechniki Łódzkiej. Swoją przyszłość wiąże ze studiami doktoranckimi w Katedrze Mikroelektroniki i Technik Informatycznych, co pozwoli mu rozwijać zainteresowania zawodowe, które koncentrują się wokół projektowania układów scalonych.

Prywatnie pasjonują go podróże oraz kuchnia z różnych części świata.

Firma *Cadence Design Systems* to największy na świecie producent zaawansowanego oprogramowania do projektowania układów elektronicznych – jej dochód w 2007 roku przekroczył 1,6 miliarda dolarów. Produkty firmy sprzedawane są głównie na rynkach Ameryki Północnej (49% dochodu ze sprzedaży), następnie Azji (33%) i Europy (18%). Konferencja w Monachium była skierowana do przedstawicieli rynku europejskiego.

■ Ewa Chojnacka

Wybory Miss Politechniki Łódzkiej

Najpiękniejsze
na PŁ.
Od lewej:
Agnieszka
Misztela,
Miss PŁ Kamila
Kozarzewska,
Żaneta Kleips
foto: Jacek Szabela

W tym roku po raz pierwszy studenci zorganizowali Wybory Miss Politechniki Łódzkiej. To bardzo widowiskowe i medialne wydarzenie świetnie wpisało się w program tegorocznych Juwenaliów. 28 maja 17 studentek stanęło do walki o tytuł najpiękniejszej. Na scenie Sali Widowiskowej kandydatki zaprezentowały się w strojach sportowych, indywidualnych, w bieliźnie oraz w sukniach wieczorowych i ślubnych. Prowadzący Galę Karolina Baśko i Radosław Wilczek przeprowadzili również krótką rozmowę z każdą z dziewczyn, dzięki czemu publiczność

nico lepiej poznała charakter i temperament pretendentek do tytułu Miss Politechniki Łódzkiej.

Jury, w którego składzie byli przedstawiciele władz miasta i uczelni, reprezentanci studentów oraz sponsorów, przyznało tytuł Miss Politechniki Łódzkiej 2008 **Kamili Kozarzewskiej**, 23-letniej studentce architektury. I Vice Miss została **Agnieszka Misztela** 21-letnia studentka Wydziału Organizacji i Zarządzania, natomiast II Vice Miss **Żaneta Kleips** studentka II roku wzornictwa tekstyliów, ubiegłoroczna Miss Osiedla Akademickiego. Żaneta okazała się również faworytką publiczności, która przyznała jej swój tytuł. Internauci natomiast wyróżnili **Renatę Prusinowską**, 22-letnią studentkę Biotechnologii i Nauk o Żywności.

Przygotowania

Dziewczyny już w połowie kwietnia rozpoczęły przygotowania do finałowego występu. Dwa razy w tygodniu spotykały się na próbach, gdzie pod czujnym okiem trenerki Anety Ubysz ćwiczyły choreografię do pięciu prezentacji. Uczestniczyły również w sesjach

zdjęciowych autorstwa Łukasza Świątka, których efekty można podziwiać na stronie internetowej poświęconej wyborom Miss (www.miss.p.lodz.pl).

Ostatnie dni tuż przed imprezą były jeszcze bardziej pracowite. Dziewczyny musiały znaleźć czas już nie tylko na próby choreografii, ale również na przymiarki strojów, próbne fryzury i makijaże.

Gala Finałowa

Bilety na Galę Finałową rozeszły się błyskawicznie. Sala Widowiskowa była wypełniona do ostatniego miejsca. Wszyscy chcieli na żywo podziwiać wdzięki pięknych studentek Politechniki. Na widowni zasiadło wiele znakomitych osobistości m.in. wiceprezydent Łodzi Włodzimierz Tomaszewski, rektor Politechniki Łódzkiej prof. Jan Krysiński, prorektor ds. studenckich prof. Ireneusz Zbiciński.

Jednym z najciekawszych punktów imprezy były rozmowy z kandydatkami. Wtedy to okazało się, że nie wszystkie zgłosiły się do konkursu dobrowolnie. Karolina Pryk z Wydziału IPOŚ nie planowała udziału w wyborach, jednak jako człowiek honoru nie miała wyjścia – przegrała zakład z koleżankami. Szczerością „poraziła” wszystkich również Żaneta Kleips, która oświadczyła: *Kocham zwierzęta, najbardziej srebrne lisy i norki, bo jak je włożę, to pasują do mojej urody.* Dało się również zauważyć akcenty sportowe (Ewelina Rak kibicująca Wiśle Kraków) czy polityczne (Magda Czajor, która pochwaliła się znajomością z Przemysławem Gosiewskim).

Pomiędzy występami kandydatek publiczności zabawiali artyści Impresariatu Artystycznego *Smo-cza Jama* i zespół *The Stylacja*.

Po Gali duża część gości (szczególnie studenci) przeniosła się od klubu studenckiego *Underground*, gdzie odbywało się *After Party* z udziałem finalistek.

■ Marta Solecka

Miss
Internautów
Renata
Prusinowska

foto: Jacek Szabela

Nowa Rada Studentów

W dniu 2 kwietnia 2008 r. odbył się Zjazd Elektorów, którego zadaniem był wybór nowego Przewodniczącego Samorządu Studenckiego Politechniki Łódzkiej. Kolegium Elektorów rozważyło jedną kandydaturę – **Huberta Gęsiarza**. W głosowaniu uzyskał on wymagane ponad 50% głosów.

Odbłyły się również wybory do Zarządu Samorządu Studenckiego PŁ. W wyniku głosowania wybrane zostały następujące osoby do następujących funkcji:

Komisje stałe:

Komisja ds. Wydziałów (wiceprzewodniczący)
– Łukasz Świątek
Komisja ds. Domów Studenckich (wiceprzewodnicząca)
– Karolina Baško
Komisja ds. Zakwaterowań
– Karolina Kubiak, Aleksander Nowak
Komisja ds. Pomocy Materialnej (również stypendia UMŁ)
– Ewa Trzeciak
Komisja ds. Sportu – Mateusz Zajac, Paweł Kądziała
Komisja ds. Internetu – Michał Paliński

Komisje Problemowe:

Komisja ds. Współpracy z Zagranicą – Marcin Tyfa
Komisja ds. Kultury i Promocji – Marta Solecka
Komisja ds. Organizacji Studenckich i Kół Naukowych
– Tomasz Kośmider, Katarzyna Grzelczak

Komisja ds. Remontów Osiedla Akademickiego

– Artur Jeziorski

Komisja ds. Studiów Niestacjonarnych

– Leszek Nowicki

Komisja ds. CKM – Michał Gąszczuk

Komisja ds. Osób Niepełnosprawnych

– Katarzyna Patela

Komisja Rewizyjna:

Tomasz Kotfasiński, Radek Sych,

Karolina Krajewska, Radosław

Gołąb, Tomasz Węgrek

Sąd Koleżeński: Tomasz Orankiewicz

Wybory uprawomocniły się na pierwszym posiedzeniu Rady Studentów dnia 8 kwietnia 2008 r.

Nowy skład
Samorządu
Studenckiego
PŁ

foto: Łukasz Świątek

■ Lidia Olczak

Najlepsi w tańcu i aerobiku

10 maja w Sali Widowiskowej odbyły się 10. Mistrzostwa PŁ w Aerobiku i Tańcu. Te dyscypliny sportu cieszą się wśród młodych ludzi dużym zainteresowaniem. W zawodach wzięło udział 40 osób.

Wśród kobiet zwyciężyła: *B. Błaszczuk* (BAIŚ) przed *Ż. Kleps* (TMIWT) i *M. Socha* (BINOŻ).

Najlepszy z mężczyzn to *M. Bądzia* (FTIMS), drugi *A. Owczarek* (FTIMS), trzeci *P. Klonowski* (Mech.).

W tańcu towarzyskim zwyciężyli: *M. Kardas* i *D. Kreczmar* (TMIWT). Drugie miejsce zajęli *S. Nowakowska* oraz *K. Bergman* (BiNoŻ), a trzecie *E. Stępień* i *M. Słowiński* (BAIŚ).

W kategorii zespołów wygrali *M. Mieczkowski* i *M. Cecot* (FTIMS). Drugie miejsce zajęły:

E. Stasiak (FTIMS), *M. Borkowska* oraz *I. Zbierska* (IFE), a trzecie *A. Szanta* i *M. Rydygier* (BAIŚ).

Aplauz publiczności wzbudziły występy zawodników sekcji aerobiku sportowego oraz breakdance. Zaprezentowali go bliźniacy – *Michał* i *Adam Klimczakowie*, *Ł. Adamczyk*, *M. Archinow* oraz *M. Sokołowski*. Ta grupa wspólnie z *A. Owczarkiem* i *M. Bądzia* od dwóch lat odnosi sukcesy w Akademickich Mistrzostwach Polski.

■ Sławomira Bergman

Najlepsi
tancerze:

Małgorzata Kardas
i Damian Kreczmar

foto: Jakub Olejniczak

Zagraniczne **tournée** orkiestry

Akademicka Orkiestra Politechniki Łódzkiej pod batutą swojego dyrygenta Ryszarda J. Osmolińskiego występowała w Austrii i we Włoszech w dniach 27-31 marca 2008 r. Celem wyjazdu była prezentacja osiągnięć artystycznych zespołu, promocja naszej uczelni oraz umożliwienie młodzieży bezpośredniego poznania najważniejszych zabytków kultury rzymskiej i chrześcijańskiej.

Podróż rozpoczęła się w czwartek, 27 marca wczesnym rankiem, już tego samego dnia wieczorem mieliśmy pierwszy koncert w Wiedniu, w polskim kościele. Spotkaliśmy się tam z bardzo gorącym przyjęciem. Ksiądz Rektor Zygmunt Waz zaproponował nam nieoczekiwanie nocleg, co nas wszystkich ucieszyło, bo w perspektywie mieliśmy zaplanowane z konieczności „nocne zwiedzanie Wiednia”. Krótki spacer oczywiście zrobiliśmy, ale potem każdy był szczęśliwy, że ma tej nocy zapewniony dach nad głową i gorącą herbatę.

Rano wyruszyliśmy do celu naszej podróży i późnym wieczorem byliśmy już w Rzymie. Tam skorzystaliśmy z pomocy Ojców Salezjanów, którzy udostępniili nam miejsce do spania w swoim ośrodku. Przez cały następny dzień zwiedzaliśmy Rzym i Watykan. Odwiedziliśmy grób naszego Papieża, zwiedziliśmy Bazylikę i Plac św. Piotra, byliśmy w Panteonie, na Placu Navona, w Koloseum, zobaczyliśmy Forum Romanum i Fontannę di Trevi, a na końcu zmęczeni po całym dniu usiedliśmy na Schodach Hiszpańskich. Był też oczywiście czas na to, żeby spróbować prawdziwej włoskiej pizzy, najlepszej na świecie kawy, pysznych lodów oraz pełnego słońca wina.

Niedziela była naszym najważniejszym dniem. Rano uczestniczyliśmy w mszy świętej i zagraliśmy krótki koncert w Kościele Polskim p.w. św. Stanisława w Rzymie, a potem zaprezentowaliśmy cały nasz repertuar w Watykanie, na Placu św. Piotra. Było to możliwe dzięki uprzejmości metropolity łódzkiego ks. arcybiskupa Władysława Ziółka, który wystarał się o specjalne pozwolenie na występ w tak prestiżowym miejscu. Był tam tłum ludzi i gdy zaczęliśmy grać od razu zebrała się wokół nas grupka słuchaczy, a wśród nich również pielgrzymi z Polski. Koncert ten, dedykowany Janowi Pawłowi II, spotkał się z wielkim zainteresowaniem publiczności. Występu wysłuchał także dyrektor artystyczny orkiestry watykańskiej. Tak mu się on spodobał, że zaprosił nas do wspólnych koncertów w przyszłości.

Niestety na miejscu dowiedzieliśmy się, że Papież pozostał jeszcze tego dnia w Castel Gandolfo. Nie udało nam się zobaczyć Benedykta XVI, ale mieliśmy z nim kontakt poprzez olbrzymie ekrany ustawione na placu. Na miejscu znalazł się również przedstawiciel

Występ Orkiestry PŁ na Placu św. Piotra

foto: ks. Tomasz Lis

rozgłośni polskiej Radia Watykan, któremu udzielił wywiadu. Ten koncert był dla nas ogromnym przeżyciem, usłyszeliśmy dużo miłych słów i dostaliśmy mnóstwo oklasków.

Po występie wyruszyliśmy do Florencji, gdzie wieczorem czekał nas najważniejszy koncert. Wystąpiliśmy podczas międzynarodowego wiosennego spotkania czterech narodowości: Czechów, Słowaków, Węgrów i Polaków, którego organizatorem była Fundacja Kultury *Del Bianco*. Udało nam się zagrać wyjątkowo ładnie, co zostało docenione przez słuchaczy i zebraliśmy duże brawa. Koncert był filmowany przez Telewizję Florencką i nasz maestro udzielił później wywiadu mówiąc (po włosku) o naszym zespole, o naszym mieście oraz o Politechnice Łódzkiej. Był to dla nas duży sukces. Później mieliśmy czas na krótką przejażdżkę do centrum miasta, by zobaczyć piękną Katedrę Santa Maria Del Fiore i po tym „rzucie oka” na Florencję wyjechaliśmy do Wenecji.

Cały poniedziałek mieliśmy czas, żeby spokojnie pospacerować uliczkami Wenecji. Na Placu św. Marka zwiedziliśmy wspaniałą katedrę wenecką i dzwonicę. Dużą frajdę sprawiło nam karmienie gołębi. Oczywiście zwiedziliśmy też sklepiki na słynnym moście - Ponte di Rialto. To był już niestety nasz ostatni dzień we Włoszech i z żalem, ale za to pełni wrażeń wracaliśmy do Polski.

Podczas występów w Austrii i Włoszech mieliśmy okazję po raz pierwszy wypróbować instrumenty sfinansowane przez Fundację Kronenberga przy Citi Handlowy. Może dlatego też grane przez nas utwory brzmiały pięknie niż dotychczas?

■ Anna Szymaniak
studentka PŁ, klawecistka

Profesor Michał Jabłoński

(1920-2008)

W dniu 17 maja 2008 r. zmarł w Łodzi, po długiej chorobie, nestor elektrotechników polskich, członek honorowy Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, doktor honoris causa Politechniki Łódzkiej prof. dr hab. inż. Michał Jabłoński.

Sylwetkę profesora znaleźmy bardzo dobrze. Jego życzliwość i przyjazne podejście do ludzi przemieniły się w szacunek, jaki sobie zaskarbił w ciągu pracowitego życia i działalności naukowej oraz dydaktycznej.

Michał Jabłoński urodził się 1 grudnia 1920 r. w Lublinie w rodzinie inteligentkiej. Po przeniesieniu się rodziny do Warszawy,

ukończył IV Humanistyczne Gimnazjum i Liceum im. A. Mickiewicza. Po maturze w 1938 r. został powołany do wojska z przydziałem do Szkoły Podchorążych Łączności w Zegrzu (Kompania Rezerwy Łączności Piechoty). Szkołę ukończył jako prymus, za co został nagrodzony honorową szablą. We wrześniu 1939 r. Michał Jabłoński jako podchorąży rezerwy w 36. Pułku Piechoty im. Legii Akademickiej (Armia Łódź) przeszedł wojenną drogę od Wielunia do twierdzy Modlin. Udział w klęsce, kapitulacja Modlina i Warszawy oraz niewola w Działdowie wpłynęły przynębiająco na młodego człowieka.

Dalsze lata wojny i okupację niemiecką spędził w Warszawie. Działał w Szarych Szeregach, jednocześnie podjął studia w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej w Warszawie, która stała się konspiracyjną Politechniką Warszawską. W czasie Powstania Warszawskiego zapewnił łączność na Pradze działając pod pseudonimem „Zygmunt”. W powstaniu stracił życie Jego ojciec i siostra Teresa.

W czerwcu 1945 r., za namową prof. Witolda Iwaskiewicza, który zachęcił Go do kontynuowania studiów i pracy w nowopowstającej Politechnice Łódzkiej, Michał Jabłoński osiadł w Łodzi. Miał za sobą zaliczone dwa lata nauki w PWST, a prof. W. Iwaskiewicz powierzył Mu – jeszcze w trakcie studiów – stanowisko młodszego asystenta w Katedrze Miernictwa Elektrycznego na Wydziale Elek-

trycznym. Michał Jabłoński z entuzjazmem wszedł w nowe życie: został prezesem Studenckiego Koła Elektryków, udzielał się w duszpasterstwie akademickim przy kościele O.O. Jezuitów.

W roku akademickim 1946/47 został zatrudniony w Katedrze Maszyn Elektrycznych i Transformatorów, przekształconej z biegiem lat w Instytut, w którym pracował aż do emerytury. Pasjonowała Go dydaktyka i organizacja laboratoriów. W latach 1948-51 podjął dodatkowo pracę w Fabryce Transformatorów w Łodzi jako samodzielny konstruktor i szef działu remontów. Zdobyte w Fabryce doświadczenie inżynierskie okazywało się bezcenne w pracy naukowej, w której skoncentrował się na zagadnieniach związanych z transformatorami specjalnymi i przekształtnikami. Jako wybitny uczeń prof. Eugeniusza Jezierskiego, wkrótce stał się najbliższym współpracownikiem, a później kontynuatorem myśli swego Mistrza. W 1954 r. uzyskał stopień doktora. Pracując na uczelni współpracował z przemysłem, w Fabryce Transformatorów zorganizował grupę laboratoryjną – badawczą, a kiedy w Łodzi powstawała nowa fabryka Transformatorów *Elta* z pasją uczestniczył w jej budowie. Brał udział w projektowaniu, odbiorze i wdrożeniu stacji prób, maszynowni i innych laboratoriów. Był powoływany jako ekspert do rozwiązywania trudnych problemów m.in. w Fabryce Transformatorów EMIT w Żychlinie, Fabryce Elektrod Węglowych w Raciborzu, Hucie Warszawa i innych.

W roku akademickim 1959/60 wyjechał do Stanów Zjednoczonych, jako stypendysta Uniwersytetu Cornell, a następnie stażysta Fabryki Transformatorów *Westinghouse* w Sharon. Po powrocie do kraju w 1963 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego, pięć lat później tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1977 r. – zwyczajnego. W tym czasie energicznie rozwija dziedzinę przekształtników, prowadzi własne badania i kieruje pracami doktorskimi. Często wyjeżdża za granicę do uczelni i zakładów przemysłowych m.in. w Indiach, Japonii, oraz do wielu krajów europejskich. Z łatwością nawiązuje przyjaźnie z cudzoziemcami, w czym oprócz ogromnej życzliwości pomaga mu doskonała znajomość języków: angielskiego, niemieckiego i najbardziej ukochanego francuskiego.

W latach 1969-77 prof. Jabłoński pełnił funkcję pełnomocnika Rektora PŁ d/s. współpracy z *Strathclyde University* w Szkocji. Kontakty z tą uczelnią zaowocowały nie tylko współpracą naukową, ale również serdecznymi przyjaźniami Polaków i Szkotów. W 1977 r. wyjechał do Sri-Lanki jako ekspert UNESCO. Przez dwa lata wykładał w Uniwersytecie Technicznym Moratuwa w Colombo, wykonywał ekspertyzy dla przemysłu i inicjował budowę fabryki transformatorów rozdzielczych.

Lata 80. przyniosły prof. Jabłońskiemu bolesne straty. Umiera Matka i wkrótce potem Żona. Dorosłe dzieci mają już własne rodziny. Nadchodzi okres de-

presji i wielkiej samotności, gdy potrzebna okazała się pomoc prawdziwych przyjaciół. W 1982 r. żeni się z Małgorzatą Golicką – etnografem, tłumaczką i reporterką. Los pozwala mu realizować nie opuszczające Go humanistyczne tęsknoty z młodości. Wspólnie z żoną pisze *Wyspę sercu podobną* – gawędy o Cejlonie (ATK, 1985) oraz tłumaczy z języka francuskiego *Siostrę Emanuę* P. Dreyfusa (Verbinum, 1991). Interesuje się kulturą, bywa na premierach literackich i koncertach. W 1992 r. Elitarny Klub Środowiskowy i miesięcznik *Kalejdoskop* nadają prof. M. Jabłońskiemu tytuł i godność Profesora Tutki.

W roku akademickim 1983/84 wyjeżdża do Egiptu na Uniwersytet w Al-Mansurze, a w następnych latach nawiązuje współpracę z uczelniami francuskimi w Lyonie, Lille i w Béthune. Wielostronna działalność naukowa i dydaktyczna przyniosła Mu po latach Nagrodę Miasta Łodzi.

Z liczącego ponad 90 pozycji dorobku piśmieniczego prof. M. Jabłońskiego należy wymienić: książkę *Badanie transformatorów w przemyśle i eksploatacji* tłumaczoną na język węgierski, rozdz. *Transformatory* w Podręczniku inżyniera elektryka oraz poważne publikacje na temat transformatorów przekształtnikowych, dławików i układów przekształtnikowych. Jedną z ostatnich prac Profesora był artykuł na temat powstania i rozwoju fabryki transformatorów energetycznych w Łodzi opublikowany w 2005 r. w *Przeglądzie Elektrotechnicznym* z okazji 80-lecia produkcji transformatorów w Łodzi.

Autorytet prof. M. Jabłońskiego sprawił, że był On wieloletnim członkiem Komitetu Elektrotechniki PAN i członkiem Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów.

Praca dydaktyczna przynosiła zawsze prof. M. Jabłońskiemu satysfakcję, gdyż wielkie znajdowała uznanie młodzieży akademickiej. Pełnił między innymi funkcję prodziekana Wydziału Elektrycznego ds. studenckich i opiekuna uczelnianego AZS.

Od 1992 prof. M. Jabłoński był na emeryturze. Nadal uczestniczył w organizowaniu konferencji i zjazdów naukowych, brał czynny udział w życiu towarzystw naukowych i naukowo-technicznych. Prowadził także zajęcia na Studium Pedagogicznym i w Centrum Kształcenia Międzynarodowego (IFE) w PŁ. Szczególnie interesował się postępami naukowymi młodszej generacji pracowników Instytutu Maszyn Elektrycznych i Transformatorów, który od kilku lat nosi nazwę Instytutu Mechatroniki i Systemów Informatycznych.

Prof. M. Jabłoński jeszcze tak niedawno uczestniczył razem z nami w spotkaniu wigilijnym Łódzkiego Oddziału SEP.

Kilka tygodni temu przywiozłem z Konferencji *Zarządzanie Eksploatacją Transformatorów*, list z pozdrowieniami i życzeniami zdrowia dla Profesora, podpisany przez ponad stu uczestników imprezy naukowej, której Profesor będąc jeszcze w pełni sił przez kilka lat przewodniczył. List ten przeczytałem Profesorowi już przez telefon. Była to niestety nasza ostatnia rozmowa.

Profesor Michał Jabłoński był człowiekiem głęboko wierzącym. Odszedł do Pana w spokoju duszy, w poczuciu dobrze spełnionych obowiązków życiowych, otoczony miłością najbliższej rodziny, uczniów i współpracowników i wielkim szacunkiem.

Będzie nam Go bardzo brakowało.

■ Kazimierz Zakrzewski

Klub Seniora

Klub Seniora Politechniki Łódzkiej świętował swoje 25-lecie na specjalnym spotkaniu w dniu 8 maja 2008 r. Uroczystość uświetnił prorektor prof. Andrzej Napieralski, który złożył członkom Klubu gratulacje, życzył zdrowia i wielu miłych chwil spędzanych w towarzystwie zawsze uśmiechniętych kolegów.

W 1970 r. kiedy pierwsi pracownicy PŁ stali się emerytami, ale nie chcieli rozstać się z miejscem, gdzie spędzili swoją młodość i lata dojrzałe, powołano w ZNP sekcję emerytów. W 1980 r. taka sekcja powstała również w związku *Solidarność*. W stanie wojennym działalność związków zawodowych była zawieszona i rektor powołał do życia sekcję Spraw Socjalnych, w ramach której rozpoczęła działalność podsekcja ds. Emerytów. Po zniesieniu stanu wojennego emeryci i renciści postanowili zorganizować się w Klubie Seniora. Zebranie grupy inicjującej odbyło się 24 lutego 1983 r. Przewodniczącą została Wanda Jędrzejewska. Pierwsze zebranie zostało opisane w Kronice i udokumentowane fotograficznie. Od tej pory wszystkie spotkania klubowiczów, wycieczki, wyjścia do teatru, czy filharmonii, świętowanie Dni Seniora, są uwiecznione w Kronice. Zapelnione już są trzy tomy, bogato ilustrowane fotografiami.

Spotkania klubowe przy herbatce i ciastku, często połączone z koncertem – odbywają się co dwa, trzy

tygodnie. Klub liczy obecnie 269 osób i 53 sympatyków.

W 2007 r. na czteroletnią kadencję została wybrana Przewodnicząca J. Jagielska-Sikora. Wiceprzewodniczącą jest W. Derska. W komisji socjalnej działają: A. Dzeduszyńska i T. Świątkowska, komisja wycieczek – B. Kołodziejczyk, A. Skoczek i T. Kwiatkowska, komisja imprez – S. Kalina i M. Rybska, komisja kulturalna – H. Kamińska i I. Tworzydło, komisja organizacji – J. Wasiak, komisja gospodarcza – T. Wiśniewska, A. Kasprzak, D. Wesołowska, J. Karasiński. Kronikę Klubu prowadzi od lat Zofia Barańska. W 2007 r. odbyło się 15 spotkań, 8 koncertów, wieczór poezji, cztery wycieczki w różne rejony Polski. Klubowicze korzystają z turnusów wczasowych w Jastrzębiej Górze i Konopnicy.

Chodzimy do teatrów, filharmonii i kin, jesteśmy więc na bieżąco z kulturalnymi wydarzeniami i nie mamy czasu na starzenie się. W bieżącym roku odwiedziliśmy Kujawy i Mazowsze oraz Kotlinę Kłodzką (z kilkugodzinnym zwiedzaniem Pragi), jesienią planowane są wyprawy w Bieszczady i na Suwalszczyznę (z wypadem do Wilna).

Czyż nie przyjemne i wesołe jest życie staruszka?

■ Zofia Janecka

Organizacja BEST działająca przy Politechnice Łódzkiej zorganizowała kurs naukowy, który był imprezą towarzyszącą VIII Festiwalowi Nauki, Techniki i Sztuki.

Powstawanie, użycie i recykling polimerów

Wiosenny kurs naukowy *Made of plastic! It's fantastic! – Polymers life* miał na celu wprowadzić i przybliżyć tematykę polimerów – ich codziennych zastosowań oraz właściwości. Przygotowaliśmy go z nadzieją, że zachęci przyszłych inżynierów do zainteresowania się fascynującym i kryjącym w sobie wiele zagadek światem chemii oraz do dalszych rozważań nad nieograniczonymi możliwościami zastosowań polimerów w przemyśle, nauce, medycynie oraz życiu codziennym.

Kurs został przygotowany przez studentów Politechniki, dla których było to ciekawe doświadczenie i dobra szkoła prowadzenia projektu oraz współpracy z firmami i negocjacji. BEST jako organizacja non-profit finansuje wszystkie swoje inicjatywy dzięki współpracy z firmami, fundacjami, czy pozyskiwaniu grantów. Do zorganizowania tegorocznego kursu w znacznym stopniu przyczyniła się nasza Uczelnia oraz sponsorzy: firma Coca-Cola, fundacja Plastics Europe i inni.

Zajęcia były prowadzone przez naukowców, inżynierów i technologów z PŁ oraz Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych PAN. Odbył się również warsztat artystyczny przygotowany we współpracy z Akademią Sztuk Pięknych, podczas którego uczestnicy kursu wykonali polimerowe rzeźby. W czasie wizyt w laboratoriach i firmach produkujących lub używających tworzyw polimerowych studenci mogli samodzielnie odkryć tajemnice wybranych właściwości tych makromolekuł, tym samym mogli poznać dorobek oraz poziom polskiego przemysłu, nauki i sztuki.

Celem kursu było także spotkanie i integracja młodzieży pochodzącej z różnych kultur europejskich. Wzięło w nim udział 20 studentów m.in z Aten, Ankary, Madrytu, Paryża, Zagrzebia, Skopje, Lisbony czy Tampere oraz stu-

denci Politechniki Łódzkiej. Była to wspaniała okazja sprawdzenia się w pracy w międzynarodowym środowisku oraz motywacja do przełamania barier językowych – wszystkie wykłady odbywały się w języku angielskim. Dodatkowo po zajęciach można było uczestniczyć w szeregu imprez towarzyszących. Wśród nich znalazł się *Polish Evening* podczas którego prezentowaliśmy polskie filmy (kino Cytryna) i kulinaria, *International Evening*, kiedy to z kolei uczestnicy kursu prezentowali przed nami swoje kraje, *Plastic Party*, które dowiodło inżynierskiej fantazji w kwestii wykorzystania pozornie nieprzydatnych materiałów plastikowych do wykonania kompletnego stroju. Wydarzeniem budzącym największe zainteresowanie było *Tram Party*, czyli impreza w wynajętym przez nas tramwaju przekształconym w jeżdżącą nocą po Łodzi dyskotekę. W trakcie wszystkich imprez uczestnicy kursu mogli poznać miasto, nasze tradycje, a przy okazji świetnie się bawić w wielokulturowym gronie. To wypełnienie motta naszej organizacji: *Empowered diversity*.

■ Aleksandra Kwiecień

Srebro siatkarek

W dniach 25-27 kwietnia 2008 r. w Częstochowie odbyły się Mistrzostwa Polski Politechnik w siatkówce. Po wielu latach na drugim stopniu podium stanęły nasze zawodniczki.

W drodze do srebrnego medalu siatkarki z PŁ pokonały 2:1 zespół z Bielska-Białej i przegrały z Politechniką Częstochowską 0:2. W ćwierćfinale pokonały Politechnikę Śląską z Gliwic 2:0, w półfinale AGH Kraków 2:0. W meczu o złoty medal ponownie musiały uznać przewagę zawodniczek z Częstochowy przegrywając mecz 0:2.

W mistrzostwach uczestniczyły reprezentacje 14 politechnik. W skład zespołu KU AZS wchodziły: Marta Stępień (IPOS), Beata Brejner, Barbara Kubieniec, Katarzyna Piłat, Katarzyna Bizukoń, Katarzyna Ciesielska (wszystkie z OiZ), Kamila Klajman, Paulina Szyda (obie z BiNoŻ), Olga Chojnacka (FTIMS), Martyna Rabenda (BAIŚ), Karolina Dębowska (IFE), Anna Kacprzak (Ch). Najlepszą atakującą turnieju została nasza zawodniczka Barbara Kubieniec. Trenerem srebrnego zespołu jest mgr Mariusz Koralewski.

Zespół męski z PŁ zajął V miejsce wśród 15 politechnik. Trenerem sekcji siatkówki męskiej jest mgr Piotr Piotrowski.

Trener sekcji
siatkówki
żeńskiej
z zespołem

■ Gabriel Kabza

foto: Marcin Chudzik

Spotkania z ludźmi sztuki

Pierwszym gościem wiosennej edycji *Czwartkowego Forum Kultury* był **Jan Machulski**. Popularny aktor filmowy i teatralny, reżyser i pedagog został szczególnie serdecznie powitany przez rektora Krysińskiego; obaj Panowie są absolwentami III LO w Łodzi i znają się dobrze od czasów szkoły średniej.

Kochany przez publiczność – tak bez wątpienia można powiedzieć o Janie Machulskim. Urodził się w Łodzi, na Bałutach. Niełatwe czasy wczesnego dzieciństwa bardzo chciał nadrobić po skończeniu się wojny. Aktorstwo fascynowało go od lat młodości; co niedziela kupował bilety do kina *Wars* i oglądając filmy myślał o tym, że kiedyś będzie występował na scenie.

Jan Machulski, na szczęście dla jego wielbicieli, nie dostał się na politechnikę i mógł bez przeszkód spełnić marzenia o aktorstwie. W 1957 r. ukończył Państwową Wyższą Szkołę Aktorską w Łodzi. Początkowo, by grać więcej ról występował w małych teatrach. Później związał się z Teatrem Nowym w Łodzi, Teatrem Polskim i Teatrem Narodowym w Warszawie. Chociaż zagrał wiele znakomych ról teatralnych uważa, że kino daje więcej szans by zostać zauważonym. *Z kina zna mnie więcej ludzi* – mówi. Wielką popularność przyniosła mu rola w filmie *Vabank* reżyserowanym przez jego syna Juliusza Machulskiego. Zastanawiał się, czy zagrać rolę kasjarza Kwinty. *Nawet jak zagrasz największego łajdaka, to i tak wyjdiesz na sympatycznego człowieka* – przekonywał go reżyser. Przy okazji opowiadania o tej roli, Jan Machulski wspominał swoje przygody z muzyką. Jego gra na trąbce w *Vabank*, była tak sugestywna, że spotkała się z komplementami znanego jazzowego muzyka. *W teatrze czy filmie trzeba tak mocno kłamać, aby było to prawdziwe* – podkreśla.

Jan Machulski to także doświadczony reżyser i założyciel scen teatralnych w Lublinie, Łodzi i Warszawie. Z *Teatrem Ochota* związany był 25 lat, z wielkim sentymentem wspomina wspaniałe dyskusje z widzami, odkrywanie zdolności aktorskich w młodych ludziach, którzy dzisiaj są znanymi i lubianymi artystami. Był dziekanem i pedagogiem Wydziału Aktorskiego PWSTTiF w Łodzi. Zawsze „miał nosa” do talentów – *potrafiłem z setki młodych ludzi startujących do szkoły aktorskiej wybrać perły* – mówi – i wspomina Barcisia, Malajkę, Pazurę, Jungowską, Figurę i Adamczyka. Teraz Jan Machulski ma prywatną szkołę aktorską.

Niespodzianką wieczoru było odegranie scenki o pechowym rybaku. Kiluminutowa etiuda wymagała nie tylko kunsztu aktorskiego – gest i mimika opowiadały tę historię bez słów – ale także dużej sprawności fizycznej, co publiczność nagrodziła serdecznymi oklaskami.

Kolejny czwartkowy wieczór z ludźmi kultury przyniósł spotkanie z **Czesławem Majewskim** – pianistą, kompozytorem i aktorem. Czesław Majewski, podobnie jak poprzedni gość, jest Łodzianinem, wychował się i kształcił w naszym mieście, ukończył Wyższą Szkołę Muzyczną w klasie fortepianu. Był zdolny,

jego pedagogzy myśleli nawet o przygotowaniu go do Konkursu Chopinowskiego, ale Czesława Majewskiego bardziej pociągała muzyka lekka, występował w studenckich kabaretach, pisał piosenki. Pierwszy poważny angaż wprowadził go od razu w świat show-biznesu, Majewski został członkiem orkiestry Henryka Debicha, która wiele koncertowała i nagrywała głównie dla Polskiego Radia. Zebrani w Auli goście mogli wysłuchać z płyty pierwszego przeboju Czesława Majewskiego – „Znajdę miłość” nagrodzonego na festiwalu w Opolu w roku 1961. Wykonała go znana z kabaretów studenckich z tamtych lat wokalistka Ewa Śnieżanka. Potem przyszły inne nagrody za

Jan Machulski

foto: Jacek Szabela

przeboje na festiwalach w Polsce i za granicą. Współpraca z Festiwałem Opolskim rozwinęła się, Czesław Majewski brał w nich udział również jako pianista a nawet dyrygent. Prowadząca spotkanie pani Anna Jeremus chciała się dowiedzieć nieco więcej o festiwalach i ich gwiazdach, ale pan Czesław Majewski – prawdziwy profesjonalista – opowiadał tylko o pracy ze znanymi piosenkarzami, ploteczki zupełnie go nie interesowały. Kompozytor i „kabareciarz” mógł

Czesław Majewski

foto: Jacek Szabela

Spotkania z ludźmi sztuki

► dokończenie ze str. 53

zaistnieć tylko w Warszawie, gdzie w świecie muzycznym zawsze działa się najwięcej, dlatego też dalsze swe losy Majewski związał ze stolicą.

We wspomnieniach Czesława Majewskiego pojawiło się kilka lat z początków jego pracy, gdy grał w zespole muzycznym na statku pasażerskim. Był to sposób na zwiedzenie niemal całego świata, a przy tym na utrzymanie rodziny. Wspomina ten okres jako ciekawą i kształtującą przygodę.

Prawdziwą popularność przyniosła mu współpraca ze znanymi kabaretami warszawskimi, a cała polska pokochała go jako Pana Czesia z Kabaretu Olgi Lipińskiej. Jego „mam grać?” związało się z Czesławem Majewskim nierozdzielnie i wciąż bawi publiczność. Okazało się, że Czesław Majewski, chociaż nie ma wykształcenia aktorskiego – jest aktorem i potrafił stworzyć postać niezapomnianą.

Ostatnie lata to wielka popularność programu „Śpiewające fortepiany”, w którym Czesław Majewski wielokrotnie udowodnił, że może zagrać wszystko, z dowolnego repertuaru, a grając bawi słuchaczy i wyraźnie sam się bawi. Dla publiczności *Czwartkowego Forum Kultury* zagrał przepiękną wiazankę melodii George’a Gershwina zakończoną „Błękitną rapsodią”. Był to bardzo pogodny wieczór z niezwykle pogodnym i skromnym artystą.

Na trzecie spotkanie przyjechał **Maciej Orłoś**. Wyruszył z Warszawy tuż po *Teleexpressie*. Znany i popularny dziennikarz opowiedział o swoim dzieciństwie spędzonym w Solinie w Bieszczadach. Już jako dziecko dubbingował filmy; za pierwszą rolę kupił sobie rower. W tych czasach chciał być szeryfem, ale został aktorem.

Jako ważne przedstawienie i największe doświadczenie teatralne wymienia główną rolę w *Czekając na Godot*. Po studiach trafił do teatru *Ateneum*. Wydawało mu się, że kariera aktorska stoi przed nim otworem,

Maciej Orłoś

foto: Jacek Szabela

wspaniały teatr, zespół... tylko nie było propozycji ról. Wyjechał do Londynu i przez rok tam studiował w szkole aktorskiej. W 1989 r. podjął współpracę z telewizją, początkowo z jej II programem.

Od 17 lat jest związany z *Teleexpressem*. Jak podkreśla – to program, w którym podaje się najważniejsze newsy, mówi się coś, czego gdzie indziej się nie usłyszy, zawsze jest też czas na pointę i żart. Przygotowanie tego programu to trudne i ambitne zadanie dziennikarskie.

Maciej Orłoś ma w swoim dorobku także autorskie programy telewizyjne, prowadzenie festiwali, różnego typu gali i innych dużych imprez medialnych. Stara się do nich zawsze dobrze przygotować i „luz na scenie” w chwili emisji jest tylko pozorny, bowiem okupiony wielkimi nerwami i stresem.

W czasie spotkania wspomniano także akcję *Cała Polska czyta dzieciom*, w którą także zaangażował się Maciej Orłoś, przy czym trzeba dodać, że on nie tylko czyta, ale także pisze dla dzieci – sam ma ich czworo. Na spotkaniu można było kupić książeczki napisane dla maluchów – inną dla chłopca, a inną dla dziewczynki.

Swoje dziennikarskie doświadczenia Orłoś wykorzystuje prowadząc szkolenia związane z występami publicznymi. Na życzenie publiczności Maciej Orłoś poprowadził mini wykład, a udzielane

w nim rady mogą być bardzo pomocne także w pracy dydaktycznej – wszak wykład to także rodzaj przedstawienia, w którym ważna jest nie tylko treść, ale także sposób jej przekazu.

Gościem ostatniego spotkania, już po zamknięciu ŻU, będzie słynny śpiewak operowy Wiesław Ochman.

■ Ewa Chojnacka,
Hanna Morawska

Brąz tenisistek stołowych

W dniach 30.03- 01.04.2008r. w Zawierciu zawodniczki AZS PŁ brały udział w finale Mistrzostw Polski Szkół Wyższych w tenisie stołowym.

Podopieczne trenerki Renaty Łoś w pierwszym meczu pokonały Uniwersytet Poznański, a następnie przegrały z AWF Wrocław, późniejszym Mistrzem Polski. W następnej fazie mistrzostw pokonały Akademię Ekonomiczną z Poznania, ale w walce o finałową ósemkę, po wyrównanym pojedynku przegrały 2:3 z Uniwersytetem Bydgoskim. W punktacji końcowej nasze zawodniczki zdobyły **3 miejsce** (brązowy medal) wśród Politechnik i 12 miejsce w klasyfikacji generalnej.

Zespół grał w składzie: Joanna Kleczewska (doktorantka na Wydziale Chemicznym), Magdalena Jaruszewska (Wydział BINOŻ-III rok), Anna Jaruszewska (Wydział Chemiczny –I rok), Ewa Niewiadomska (Wydział BINOŻ – III rok).

■ Gabriel Kabza

Uczniowie LO PŁ mają swój miesięcznik o nazwie *Express Soczysty*. Nad młodymi redaktorami czuwa polonista mgr Paweł Kowalczyk. Poniżej tekst wywiadu z ostatniego numeru.

Wywiad z ...

mgr Tomasz Kozera – Dyrektor PLO PŁ

Na początek chcielibyśmy zapytać od jak dawna jest Pan zaangażowany w proces tworzenia Liceum Politechniki?

Projekt utworzenia placówki na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej na Politechnice Łódzkiej powstał bardzo dawno temu. Pierwotnie miała to być szkoła niepubliczna, czyli taka, w której za naukę pobierane byłoby czesne. Później zmieniona została formuła liceum – władze uczelni postanowiły, że utworzymy szkołę publiczną – ogólnie dostępną dla młodzieży z terenu miasta Łodzi i okolic. Prawdziwy proces tworzenia szkoły zaczął się 2,5 roku temu a moja wstępna rozmowa z JM Rektorem Politechniki Łódzkiej prof. dr. hab. inż. Janem Krysińskim i Prorektorem ds. studenckich prof. dr. hab. inż. Ireneuszem Zbicińskim od razu przekonała mnie do tego projektu. Od lat jestem związany z łódzką oświatą i praca z młodzieżą daje mi bardzo dużą radość i satysfakcję, a możliwość stworzenia szkoły od podstaw, takiej jaką sobie wymarzyłem, stała się dla mnie prawdziwym wyzwaniem. Myślę, że przy dużej życzliwości władz uczelni, zaangażowaniu moich wspaniałych kolegów – nauczycieli oraz dużej pozytywnej energii ze strony naszych uczniów uda nam się stworzyć szkołę, do której każdy będzie przychodził z radością, a nie z przykrego obowiązku.

Co przysporzyło w czasie powstawania szkoły największe problemy?

Podejmując się zadania zorganizowania i prowadzenia szkoły miałem świadomość, że nie będzie łatwo. Ciężkiej pracy się nie obawiałem, jestem do niej przyzwyczajony, nie przypuszczałem jednak, że praca ta będzie pochłaniać mi tak strasznie dużo czasu! Moja rodzina się już buntuje i przede wszystkim ubolewam nad tym, że mam tak mało godzin dydaktycznych. Teraz stałem się bardziej urzędnikiem a przecież moją pasją jest nauczanie. Praca z młodzieżą sprawia mi największą radość i satysfakcję. Dla mnie największy problem stanowią sprawy remontów, modernizacji, planów, adaptacji, nie bardzo się na tym znam i muszę przyznać, że gdyby nie Pan Kanclerz PŁ dr inż. Stanisław Starzak i jego współpracownicy miałbym z tym poważne problemy. Ten profesjonalny zespół ludzi, oddanych całym sercem szkole bardzo przyczynił się do pięknego wyglądu naszej placówki. Na tym etapie tworzenia szkoły bardzo dużą rolę odegrała Pani Dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska prof. dr. hab. inż. M. Kamińska. Serdecznie im dziękuję i cieszę się, że mogłem się od nich bardzo dużo nauczyć.

Jak ocenia Pan pierwszy semestr działalności szkoły?

Pierwszy semestr nauki oceniam dobrze. Udało nam się zorganizować zajęcia w laboratoriach PŁ, uczniowie osiągnęli dobre i bardzo dobre wyniki

w nauce, w szkole jest bardzo dobra frekwencja. Uczniowie chętnie się uczą i uczestniczą również w zajęciach pozalekcyjnych. Cieszę się, że przez zajęcia wyrównawcze udało nam się wyrównać braki w wiadomościach i umiejętnościach naszych uczniów. Bardzo mnie cieszy znajomość języków obcych naszej młodzieży – ta umiejętność jest niezwykle ważna przy realizowaniu jakichś projektów międzynarodowych.

Co sądzi Pan o dotychczasowej pracy uczniów i o panującej atmosferze?

Atmosfera pracy to ważny aspekt funkcjonowania szkoły. Ważny dlatego, że nie można go narzucić z góry. Atmosferę szkoły tworzą sami uczniowie i pracownicy i to właśnie od ich relacji interpersonalnych zależy czy w szkole czujemy się dobrze i chcemy do niej przychodzić, czy też nie. W mojej opinii u nas w szkole panuje bardzo życzliwa atmosfera, brak jest wrogości i agresji, młodzież nie sprawia poważniejszych problemów wychowawczych. Uczniowie są bardzo chętni do pracy, mają bardzo fajne i oryginalne pomysły, żałuję tylko, że tak słabo układa się współpraca ze studenckim Radiem Żak. Moim marzeniem jest to, żeby powstała grupa uczniowskich redaktorów i mieli oni swój własny autorski program na antenie.

Jakie ma Pan plany dotyczące przyszłości szkoły?

W najbliższym czasie to remont lub modernizacja pomieszczeń przeznaczonych na potrzeby Liceum. Chciałbym zrealizować wiele projektów unijnych w ramach wymiany międzynarodowej – programy Comenius oraz programy *Praca z uczniem zdolnym*. W przyszłości bardzo bym chciał, aby niektóre zajęcia mogły odbywać się w języku angielskim, a moim cichym marzeniem jest to, żeby uczniowie po latach wracali do nas i aktywnie włączali się w życie szkoły.

Co mógłby poradzić Pan przyszłemu studentowi?

Chciałbym, żebyście zapamiętali jedną myśl, którą od wielu lat stosuję w mojej pracy. Uczniowie, przyszli studenci zapamiętajcie: studiów nie kończą ludzie wybitnie zdolni, studia wyższe kończą ludzie pracowici! Dlatego nie ma się co załamywać po wstępnych niepowodzeniach, należy pracować nad sobą, uczyć się, doskonalić i konsekwentnie dążyć do realizacji zaplanowanego celu.

Kończąc, chcielibyśmy zapytać czy udało się Panu wybrać w tym roku na narty i czy ma Pan jakieś ulubione miejsce?

A skąd wiecie, że uwielbiam zjeżdżać na nartach? Rzeczywiście spędziłem z rodziną parę dni na Słowacji i mogłem wreszcie poszaleć na nartach. Naładowałem akumulatory do pracy w drugim semestrze.

Dziękujemy za rozmowę.

■ B.M. & H.O

List gończy z wizerunkiem poszukiwanego pracownika biblioteki, ostry dyżur pomiędzy regałami księgozbioru oraz dwadzieścia innych fotografii prezentujących bibliotekarzy „innych niż myślisz”.

Wystawa „Bibliotekarz inny niż myślisz”

To oni wypożyczają Ci książki. Na pewno chcesz je przeczytać?

foto: Bogdan Michalak

W gmachu Biblioteki Głównej PŁ uroczyste otwarcie 8 maja wystawę poświęconą obchodom *Ogólnopolskiego Dnia Bibliotekarza i Bibliotek*. Galeria Biblio-Art wypełniła się ekspozycją fotografii przedstawiającą całą prawdę o bibliotekarzach PŁ. Prezentowane prace z dużą dozą humoru ukazują naszą codzienną pracę. W kadrze aparatu uchwycono szereg nietypowych sytuacji, które łamią stereotyp biblioteki jako miejsca w którym, *aż huczy od nudy*. Dzięki wystawie można poznać prawdziwą twarz naszej bibliotekarskiej braci.

czyński, dyrektor Biblioteki PWSFTviT mgr Elżbieta Jędraszczyk-Jedynak, dyrektor Biblioteki Instytutu Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera dr Jolanta Przyłuska, znaczne grono z Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej w Łodzi.

Inauguracja wystawy połączona była z pokazem multimedialnym, na którym zaprezentowany został krótki film, przedstawiający zabawne sytuacje z codziennej pracy bibliotekarzy z czytelnikami. Oficjalne otwarcie wystawy zakończyli pracownicy odgrywając scenki rodzajowe, które wywołały wiele uśmiechu.

Wobec dużego zainteresowania wystawą, „Dzień Bibliotekarza i Bibliotek” przerodził się w Miesiąc Biblioteki, podczas którego mogliśmy do 31 maja oglądać prezentowane prace. Z okazji „Dnia Bibliotekarza” raz jeszcze życzymy całej braci bibliotecznej energii i pomysłów w propagowaniu idei oraz realizowaniu misji bibliotecznej.

Zapraszamy do Galerii Biblio-Art!

■ Łukasz Markiewicz

W galeriach

W maju **Galeria pod napięciem**, która współpracuje z łódzką ASP, zaprezentowała wystawę prac studentów Pracowni Fotografii na Wydziale Edukacji Wizualnej pod kierunkiem prof. Leokadii Bartoszek i asystenta Artura Chrzanowskiego. Prace przedstawiają za pomocą środków fotograficznych dowolnie wybrany tekst np. wiersz, artykuł prasowy itp. Galeria ma już bardzo ciekawe logo. Wernisaż tej wystawy odbył się na wydziale EEIA 20 maja.

Następnego dnia mogliśmy podziwiać prace Mirosława Korprowskiego w najstarszej naszej galerii – **Politechnika**. Autor jest absolwentem ASP w Łodzi. Artysta zajmuje się malarstwem, grafiką i rzeźbą. Ukończył dwa wydziały: tkaniny i ubioru, a następnie – grafiki i malarstwa. Jego prace znajdują się w zbiorach prywatnych w Polsce, Włoszech i Szwecji. Wystawa będzie czynna do 20 czerwca.

■ Małgorzata Trocha

My też czasami zaglądamy do książek

foto: Piotr Bógdół

Inauguracji wystawy dokonał dyrektor Biblioteki PŁ mgr inż. Błażej Feret. Przekazał pracownikom serdeczne życzenia wyrażając tym samym nadzieję na jeszcze lepszą przyszłość uczelnianej jednostki. W otwarciu brały również udział zastępczyni dyrektora: mgr Elżbieta Rożniakowska i mgr Elżbieta Skubała, która przedstawiła nietypowe, pełne humoru badania dotyczące zawodu bibliotekarza.

Wernisaż wystawy zgromadził licznie przybyłych czytelników, jak również pracowników łódzkich bibliotek. Wśród gości byli m.in. zastępca dyrektora Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Łodzi mgr Piotr Bier-

Żeglarski wieczór szantowy

Spotkania muzyczne na naszej uczelni mają już długą tradycję. Cykl koncertów *Muzyka na Politechnice*, zwykle odbywających się w Sali Lustrzanej pałacu rodziny Scheiblerów, obecnie siedzibie Wydziału Organizacji i Zarządzania PŁ, z jednej strony stanowi okazję do spotkań towarzyskich przy dobrej muzyce, a z drugiej – do promowania nowych, młodych talentów muzycznych. W dotychczasowych koncertach na ogół uczestniczyli wykonawcy muzyki klasycznej. Prezentowane utwory związane były z muzyką poważną – kameralną czy operową. Bywały od tego wyjątki – jak występ ukraińskich studentów ze Lwowa, czy wieczór muzyczny z piosenkami kabaretowymi i filmowymi z okresu dwudziestolecia międzywojennego.

W dniu 4 marca odbył się kolejny taki nietypowy koncert, zorganizowany dla szerszej publiczności w Sali Widowiskowej PŁ – „Wieczór pieśni morza”, w którym wystąpił zespół *North Wind*, przenoszący słuchaczy w dawne czasy drewnianych żaglowców. Zespół przedstawił publiczności gospodarz tego wieczoru rektor PŁ prof. Jan Krysiński, patronujący od szeregu lat środowisku żeglarskiemu na naszej uczelni. W skład grupy wchodzi czterech muzyków wywodzących się ze znanych w całej Polsce i poza jej granicami zespołów szantowych. Jerzy Ozaist i Wiktor Bartczak nadal koncertują w najstarszym łódzkim zespole szantowym *Cztery Refy*, a dwaj pozostali – Jacek Apanasewicz i Grzegorz Lewtak współtworzyli zespół *Kochankowie Sally Brown*. Warto przy tej okazji wspomnieć, że najmłodszy z wykonawców Wiktor Bartczak jest absolwentem naszej uczelni

i wychowankiem młodzieżowych obozów żeglarskich organizowanych dla dzieci pracowników przez Klub Żeglarski PŁ. Muzycy sami są żeglarzami i starają się przybliżyć słuchaczom zarówno twarde, chropawe pieśni związane z życiem i pracą na morzu – czyli „szanty”, jak i śpiewane na statkach w chwilach wolnych od pracy spokojne, pełne tęsknoty za łodem ballady czy zawiadackie piosenki. Całość występu uzupełniała muzyka instrumentalna pochodząca z Bretanii, Irlandii i Anglii, wykonywana na różnych instrumentach takich jak anglo-koncertina, gitara, mandolina, bodhran, bombard, chalumeau. Choć zespół powstał dopiero dwa lata temu, wydał już płytę nagrałą w studio. Większość członków *North Wind* obecnie związana jest z Węgorzewem na Mazurach. Wizyty składane przez nich przed laty we francuskiej Bretanii, zaprzyjaźnionej z okręgiem góreckim, zaowocowały rozbudzeniem fascynacji bretońską muzyką morską, co w repertuarze grupy słychać bardzo wyraźnie.

Koncert zespołu *North Wind* zmuszał do uważnego słuchania. Muzyka zaskakiwała skokami dynamiki, gwałtownymi jak poryw wiatru zmianami nastroju, pojawianiem się rzadko spotykanych instrumentów i nikogo nie pozostawiała obojętnym. Może dlatego, że muzycy – będący przecież sami żeglarzami dobrze znającymi realia rejsów o których opowiadają – sami nie pozostawali obojętni wobec treści, które przekazywali. Wieczór był więc miłym przeżyciem dla licznie zgromadzonej publiczności.

■ Andrzej Dębowski

Złoto i brąz w przełajach

Na terenie Parku Chorzowskiego 12 kwietnia 2008 r. odbyły się Mistrzostwa Polski Szkół Wyższych w biegach przełajowych. Meta biegu była ustawiona na stadionie Śląskim. Kobiety rywalizowały na dystansie 2,5 km, a panowie na 5 km.

Kolejny raz na najwyższym podium stanęły nasze zawodniczki, które drużynowo zdobyły I miejsce i złoty medal w grupie Politechnik. Za nami uplasowały się kolejno: Politechnika Warszawska i Politechnika Szczecińska.

W klasyfikacji indywidualnej Anna Radomska (FTIMS) zdobyła srebrny medal, a Alicja Ewiak (BINOŻ) medal brązowy. Skład złotej drużyny uzupełnia-

ły studentki z OiZ: Agnieszka Kurbel i Karolina Szablewska oraz Agnieszka Szablewska z FTIMS.

O dwa stopnie niżej na podium stanęli nasi panowie, którzy zdobyli brązowy medal. Zwyciężyła AGH z Krakowa, przed Politechniką Gdańską. Indywidualnie na 6 pozycji dobiegł do mety Łukasz Kubiak (Wydział Chemiczny), a medalowy skład drużyny uzupełniali: Piotr Tomczyk i Sylwester Pawęta z OiZ, Robert Ryminiecki (BAIS), Paweł Markut (IPOŚ) oraz Leszek Marcinkiewicz i Józef Pawicki z EEIA.

Trenerem zespołu żeńskiego jest mgr Adam Kula, męskiego mgr Gabriel Kabza i mgr Rafał Bieniek.

■ Gabriel Kabza

Życie Uczelni – Biuletyn Informacyjny Politechniki Łódzkiej.

Wydawca: Politechnika Łódzka, ISSN 1425-4344, Nr 104 (2/2008) – czerwiec.

Adres redakcji: 90-924 Łódź, ul. ks. I. Skorupki 6/8 pok. 5, tel. (042) 631 20 09, e-mail: ewa.chojnacka@p.lodz.pl

Redaktor dr Ewa Chojnacka, współpraca dr Hanna Morawska.

Numer zamknięto 1 czerwca 2008 r.

Redakcja zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian, skracania i adiustacji tekstów.

Projekt okładki Grzegorz Prus, zdjęcia na okładce Jacek Szabela

Łamanie i druk: EXPOL P. Rybiński, J. Dąbek, sp.j., 87-800 Włocławek, ul. Brzeska 4, tel. (0-54) 232 37 23, e-mail: sekretariat@expol.home.pl

Przygotowania

Przed wejściem na scenę

Pierwszy występ

Piękna bielizna na pięknych dziewczynach

Wybory Miss Politechniki Łódzkiej

Finat

